

BIBLIATANULMÁNYOK

Isten szeretete és igazsága

Írta: *John C. Peckham*

2025. január, február, március

Copyright © Hetednap Adventista Egyház, 2024

Copyright © John C. Peckham, 2024

Felelős kiadó: Ócsai Tamás

A *Bibliatanulmányokat* a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának Felnőtt Szombaticskolai Osztálya készíti, a Szombaticskolai Kéziratokat Elbíró Nemzetközi Bizottság általános felügyelete alatt, amelynek tagjai szerkesztő-tanácsadóként is szolgálnak. A közzétett *Bibliatanulmányok* a bizottság véleményét is tükrözik, tehát nem kizárólag a szerző(k) elgondolásai olvashatók bennük.

©2025 A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciája®. Minden jog fenntartva. Senki vagy semmilyen intézmény nem jogosult arra, hogy a *Bibliatanulmányok* bármely részét vagy egészét átszerkessze, megváltoztassa, módosítsa, adaptálja, lefordítsa, kinyomtassa vagy kiadja a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának® előzetes, írott engedélye nélkül. A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának® divízióirodái kaptak felhatalmazást arra, hogy meghatározott irányelvek mellett intézkedjenek a *Bibliatanulmányok* fordításával kapcsolatban. A fordítás és a kiadványok szerzői joga továbbra is a Generál Konferenciánál marad. A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának® bejegyzett védjegye a „hetednap adventista” és az „adventista” kifejezés, valamint a lángot ábrázoló logó, amelyek a Generál Konferencia előzetes engedélye nélkül nem használhatók.

Fordította: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Korrektor: *Fürjné Simon Edina*

Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednap Adventista Egyház

2119 Pécel, Ráday u. 12.

Ügyintézés: *Dr. Tokics Imréné*

E-mail: tmaria@adventista.hu

Telefon: 06-30-530-7279 (munkaidőben)

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szóllósy Műhely, Debrecen*

Felelős vezető: *Szóllósy Botond*

ISBN 978-963-9930-93-3

TARTALOM

Előszó	4
1. tanulmány: Isten őszinte szeretete	6
2. tanulmány: Szövetség és szeretet	14
3. tanulmány: Isten tetszésére	22
4. tanulmány: Szenvedélyes és együttérző Isten	30
5. tanulmány: Az isteni szeretet haragja	38
6. tanulmány: Isten szereti az igazságot	46
7. tanulmány: A bűn problémája	54
8. tanulmány: Szabad akarat, szeretet és isteni gondviselés	62
9. tanulmány: Kozmikus küzdelem	70
10. tanulmány: A hatalom gyakorlásának szabályai	78
11. tanulmány: Mi többet tehettem volna még?	86
12. tanulmány: Szeretet és igazság: Két nagy parancsolat	94
13. tanulmány: A törvény teljesítése a szeretet	102
Reggeli dicséret	110

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

- www.adventist.org

Transzeurópai Divízió:

- www.ted-adventist.org

Newbold College:

- www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

- www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

- <http://det.adventista.hu>

Gyere ahogy vagy:

- www.gyereahogyvagy.hu

Tiszavidéki Egyházterület:

- <http://tet.adventista.hu>

Advent Kiadó:

- www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:

- www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:

- www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélizációs Központ (REK):

- www.remenyvtv.hu

Bibliatanulmányok:

- www.bibliatanulmanyok.hu

White Könyvtár:

- www.white-konyvtar.hu

A szeretet és az igazság Istene

Az Isten szeretet - ahogy 1Jn 4:8, 16 verseiben olvassuk. Az egész Biblia erről tanúskodik. A keresztyén hit a szeretet körül összpontosul, ami Isten jelleme. A szeretet Isten lényegi része, mindannak a középpontja, amiben hiszünk és amit tennünk kell. Ebből következően egész hitünket és minden tettünket befolyásolja, hogy milyen kép él bennünk a szeretetről. Például ha valaki úgy gondolja, hogy el kell nyerni vagy ki kell érdemelni Isten szeretetét, azt hiheti, Isten nem szereti őt, mivel bűnös és méltatlan. Az emberi kapcsolataiban pedig talán elvárja, hogy mások kiérdemeljék a szeretetét, ami egyenes út a problémákhoz.

Így és még számtalan más módon rendkívül sok következménnyel jár a hitünkre és az életmódunkra nézve az, ahogyan Isten szeretetét értjük. Csakhogy mi a szeretet? Ha megkérünk tíz embert, hogy határozzák ezt meg, tíz eltérő választ is kaphatunk. Még a keresztyének között is sok mítosz és félreértés övezi Isten szeretetét.

A keresztyének más-más módon felelnek például a következő kérdésekre: *Vajon Isten szeretete viszonzást nem várva mindig csak ad? Az isteni szeretet tisztán önfeláldozó, vagy Isten is örömet leli az emberekben, lehet a kedvére tenni? Vajon érzelmi alapú Isten szeretete? Valóban törődik Isten az emberekkel? A szeretetét vissza lehet utasítani, el lehet veszíteni? Isten kölcsönös szeretetkapcsolatba lép a teremtményeivel? A harag összeegyeztethetetlen a szeretettel? Hogyan jár együtt a szeretet és az igazság? Ha az Isten szeretet, miért van gonoszság a világban, méghozzá olyan sok? Ember képes úgy szeretni, mint Isten? Ha igen, akkor milyen az a szeretet?*

Néhány kérdésre nyilvánvalónak tűnik a válasz, ezeket mégis gyakran vitatják az isteni szeretethez való viszonyulás összefüggésében. Közelebbről nézve viszont sok természetesnek vélt felelet összeegyeztethetetlennek bizonyul azzal, amit Isten szeretetéről tanít a Szentírás.

Nem foglalkozunk egyszerre minden kérdéssel, de többek között ezeket is felteszünk a negyedév során. Látni fogjuk, hogy Isten szeretete jóval hatalmasabb, mint gondolnánk; amint a Szentírás bemutatja, messze felülmúlja azokat a fogalmakat, amelyeket a világunk nagy részében ma „szeretetésként” fogadnak el. A következő hetekben közelebbről vizsgáljuk meg Isten szeretetének főbb, gyönyörű vetületeit a Bibliában.

A folytatásban pedig meglátjuk, hogyan kötődik elválaszthatatlanul össze az isteni szeretet és az igazság. A Biblia Istene szereti az igazságot (lásd pl. Ézs 61:8). Az Írás szerint olyan szorosan összetartozik az isteni szeretet és az igazság, hogy egyik a másik nélkül nem létezhet. Mivel Isten szeretet, komolyan odafigyel a világban tapasztalható igazságtalanságokra és szenvedésre, azonosítja magát az elnyomottakkal és a szenvedőkkel, kész volt felvállalni a fájdalmat és

a szomorúságot, amit a bűn okozott a teremtett világban – sokat szenvedett, olyan sokat, hogy Ő vált a gonoszság legfőbb áldozatává.

A Biblia szerint Istent újból és újból megszorítja a rossz és a szenvedés, mert minden egyes embert jobban szeret, mint ahogy azt elképzelnénk. Szeretetének mélysége látszik abban is, ahogyan Krisztus kesergett népe miatt: „Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megölöd a prófétákat és megkövezed azokat, akik tehozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kiscsirkéit szárnya alá; és te nem akartad” (Mt 23:37).

A Biblia gyakran úgy festi le a szerető Istent, mint akinek megtört a szíve, megszorodott, mivel visszautasították szeretetét, és elveszett, akit szeretett. A Szentírás egész története elmondja: mit tett és tesz azért, hogy visszaállítsa a szeretetet a világmindenség legtávolabbi zugába is. Ezzel és még megannyi más témával foglalkozunk majd ebben a negyedévben.

John C. Peckham professzor az *Adventist Review* főszerkesztő-helyettese. Amikor a *Bibliatanulmányt* írta, teológiát és keresztény filozófiát tanított a Hetednapi Adventista Egyház Andrews Egyetemének Teológiai Szemináriumán.

Clifford R. Goldstein főszerkesztő

Néhány megjegyzés a magyar kiadáshoz

Tanulmányunkban a bibliai idézeteket többnyire a Károli-féle fordításban közöljük. Más idézeteknél zárójelben olvasható a forrás megjelölése. Számos idézet, valamint a bibliai könyvek neve és rövidítése az újonnan revideált Károli-bibliafordítás (rövidítve: ÚRK, Budapest, 2012, Veritas Kiadó) szerint szerepel. Szintén gyakran idézünk még a Magyar Bibliatársulat 2014-ben kiadott, revideált új fordításából (rövidítve: RÚF). Ha az idézetben egy, az oldalon már ismertetett műre hivatkozunk, akkor használjuk az i. m. (idézett mű) rövidítést.

Érdeemes ellátogatni a Bibliatanulmányok internetes oldalára: www.bibliatanulmanyok.hu. A weboldal formátuma letisztult és könnyen áttekinthető, egy helyen megtalálunk rajta minden szolgáltatást: az **írott tanulmányt**, a **Tanítói mellékletet**, a **White-idézeteket**, a **hanganyagot**, valamint a **hetenkénti videobeszélgetéseket** és a **Misszió DVD-t**. Az oldal nemcsak számítógépen, hanem táblagépen és okostelefonon is elérhető.

Az érdeklődőket várjuk a Facebook Bibliatanulmányok csoportjában az alábbi címen: <https://www.facebook.com/groups/bibliatanulmanyok/>.

Az adott heti bibliatanulmánnyal kapcsolatos beszélgetés megtekinthető a PAX Tv adásában csütörtökönként 17.00 órai kezdettel, valamint a Bibliatanulmányok honlapján, illetve kérhető e-mailben, videoüzenetként.

Továbbra is szeretettel ajánlom a Tanítói mellékletet és a White-idézetek gyűjteményét, mindkettő külön kiadványként is beszerezhető.

Zarkáné Teremy Krisztina
a magyar változat szerkesztője

Isten őszinte szeretete

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 2Mózes 33:15-22; Hóseás 14:2-5;
Máté 22:1-14; János 10:17-18; 17:24; Jelenések 4:11

„Kigyógyítom őket hűtlenségükből. Szeretem majd őket ingyen kegyelemből, mert elfordult róluk haragom” (Hós 14:5, ÚRK).

Péter háromszor is megtagadta Jézust, épp úgy, ahogy Jézus megjövendölte (Mt 26:34), de ezzel még nem ért véget a történet. Feltámadása után Jézus megkérdezte Pétertől: *„jobban szeretsz-e engem ezeknél? Ő mondta: Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek! Ő így szólt: Legeltesd az én bárányaimat!”* Azután Jézus ismét megkérdezte Pétert: *„szeretsz-e engem?”* Ő ezt felelte: *„Igen, Uram, te tudod, hogy én szeretlek téged. Mire Jézus azt mondta neki: Őrizd az én juhaimat!”* Harmadszor is megkérdezte Jézus: *„szeretsz-e engem? Megszomorodott Péter, hogy harmadszor is azt kérdezte: Szeretsz-e engem? És azt mondta neki: Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy én szeretlek téged. Jézus azt mondta neki: Legeltesd az én juhaimat”* (Jn 21:15-17, ÚRK). Péter háromszor tagadta meg Jézust, aki háromszor is megerősítette, helyreállította őt a lényegbevágó kérdéssel: *„Szeretsz-e engem?”*

A körülményeink különböznek Péterétől, de az elv sok szempontból azonos. Vagyis Isten alapvetően mindannyiunknak felteszi (a magunk korában és helyén) a Péternek feltett kérdést: *Szeretsz-e engem?*

Minden azon múlik, hogy mit felelünk a kérdésére.

A LOGIKUS ELVÁRÁSOKON TÚL

Isten nemcsak kérdezi tőlünk, hogy „Szeretsz-e engem?”, hanem szeret is minden egyes embert, őszintén, ellenszolgálatás nélkül. Ingyen adja szeretetét neked, nekem és mindenki másnak, nagyobb mértékben, mint el tudnánk gondolni. Szeretetét abból is láthatjuk, ahogyan népe történelme során cselekedett.

Olvassuk el 2Móz 33:15-22 verseit! Gondolkozzunk a szövegösszefüggésen és az elbeszélésen! Mire mutat rá ez a szakasz, főként a 19. vers Isten akaratával és jellemével kapcsolatban?

Látszólag minden odalett. Nem sokkal azután, hogy Isten csodálatos módon megszabadította Izrael népét az egyiptomi szolgaságból, fellázadtak ellene és az aranyborjút imádták. Amikor Mózes visszatért a hegyről, látta, hogy mit csinálnak, és földhöz vágta, összetörte a Tízparancsolat kőtábláit. A nép elveszítette a jogát a szövetség kiváltságaihoz, amelyeket Isten bőven árasztott rájuk, Isten azonban egyoldalúan úgy döntött, hogy ennek ellenére továbbra is fenntartja velük a szövetségi kapcsolatot, még ha méltatlanokká is váltak a szövetség áldásaira.

Gyakran félreértik 2Móz 33:19 szavait: „*könyörülök, akin könyörülök, kegyelmezek, akinek kegyelmezek*”, mintha azt jelentené, hogy Isten önkényesen dönt egyesekről kegyelmesen, míg másokról nem. Ám összefüggésében nézve Isten itt nem azt állítja, hogy önkényesen kegyelmez, irgalmaz egyeseknek, másoknak pedig nem. Ő nem így cselekszik, ellentétben az elterjedt teológiai nézettel, hogy némelyeket kárhozatra, örök veszedelemre ítél.

Akkor mit jelent itt ki Isten? Lényegében azt, hogy mindenek Teremtőjeként joga és hatalma van kegyelmet, irgalmat gyakorolni még a legméltatlanabb teremtménnyel is. Ebben a helyzetben is azt tette, még az aranyborjúval kapcsolatos lázadás után is, amikor megkegyelmezett népének, Izraelnek, pedig nem érdemelték meg.

Ez a sok példa egyike, amikor Isten minden észszerű elváráson is túllépve kinyilvánítja szeretetét. Jó hír ez mindannyiunk számára, nem igaz?

Milyen úton-módon mutatta meg és nyilvánította ki Isten a szeretetét irántad, minden észszerű elváráson is túl?

VISZONZATLAN SZERETET

Hóseás története az egyik legmegdöbbentőbb példája annak, hogy mennyire szereti Isten a bűnbe süllyedt emberiséget. Megparancsolta Hóseás prófétának: „Menj, végy magadnak parázna feleséget és parázna gyermekeket, mert bizony paráználkodik az ország, nem követi az Urat” (Hós 1:2, ÚRK). Hóseásnak és hűtlen feleségének élő példázatként kellett bemutatnia, hogy Isten mennyire szereti a népét, még Izrael hűtlensége, lelki paráznasága ellenére is. Ez a történet tehát arról szól, hogy az Úr gazdagon árasztja szeretetét azokra, akik azt nem érdemlik meg.

Isten hűsége és szeretete dacára a nép újból és újból fellázadt ellene. A Szentírás ezért mutatja be többször is úgy az Urat, mint akinek a szeretetét nem viszonozza hűtlen házastársa. Népe iránti szeretete tökéletes és állhatatos, mégis megvetették, más isteneket szolgáltak, imádtak, amivel mélységesen megszomorították az Urat, megtörték a vele való kapcsolatot, az már helyrehozhatatlannak tűnt.

Olvassuk el Hós 14:2-5 szakaszát! Mit árulnak el ezek a versek Isten rendíthetetlen szeretetéről népe iránt?

Isten még a nép többszörös lázadása után is kijelenti: „Kigyógyítom őket hűtlenségökből; szeretem őket ingyen kegyelemből” (Hós 14:5). A *nedábáh* héber szó fordítása az, hogy „ingyen”, arra utal, amit önként, szabad akaratból ajánlanak fel.

Hóseás próféta könyvében, mint a szentírási beszámolók egészében csodálatra méltó Isten elkötelezettsége és könyörülete népe iránt. A nép újból és újból más szeretők után ment, látszólag helyrehozhatatlanul megtörték a szövetségi kapcsolatot, Isten azonban szabad akaratából továbbra is szeretettel vette őket körül. Nem érdemelték meg szeretetét, amit megvetettek, minden jogukat eljátszották, de Isten továbbra is szerette őket – anélkül, hogy erre bármilyen erkölcsi vagy egyéb dolog kényszerítette volna. A Szentírás itt és másutt is következetesen ír önkéntes, szabadon adott szeretetéről.

Sokan távoli, kíméletlen uralkodónak, bírónak képzelik Isten. Mennyire tűnik másnak a hűtlen házastárs által megvetett, megszomorított fél képe által? Mit változtat ez azon, ahogyan az Istennel való kapcsolatunkra tekintünk?

SZERETET - INGYEN

Isten nemcsak Izraelt vette körül továbbra is ingyen szeretetével, még ha újra és újra lázadtak is ellene, hanem bűnösségünk dacára ránk is folyamatosan árasztja ingyen szeretetét. Nem érdemeljük meg, soha nem is lennénk képesek kiérdemelni. Neki nincs *szüksége* ránk. A Biblia Istenének semmire nincs szüksége (ApCsel 17:25), az irántad, irántam és minden más ember iránti szeretete teljes mértékben a saját akarata.

Vessük össze Jel 4:11 és Zsolt 33:6 verseit! Mit tudhatunk meg ezekből az igékből Isten szabadságáról – a teremtett világhoz viszonyítva?

Isten teljes szabadsággal teremtette meg ezt a világot, ezért méltó minden dicsőségre, tisztességre és hatalomra. Nem volt *szüksége* arra, hogy bármit teremtsen. A világ alapjainak letétele előtt a Szentháromság tagjai között már megvolt a szeretetkapcsolat.

Jn 17:24 verséből mit tudunk meg Isten szeretetéről a világ megteremtése előtti időből?

Istennek nem volt szüksége teremtményekre, hogy szeretetének tárgyai legyenek. Szeretettel teljes jelleméből fakadóan mégis úgy döntött, hogy megteremti a világot és szeretetkapcsolatban él teremtményeivel.

Teljes szabadságában megalkotta a világot, gazdagon árasztva szeretetét, és továbbra is ingyen szeretettel fordul az emberekhez, az Édenben történt bűneset és a mi saját bűneink dacára is.

Az édeni bukás után Ádámnak és Évának nem lett volna joga tovább élni és élvezni Isten szeretetét. Azonban „*aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget*” (Zsid 1:3), nagy szeretetéből, kegyelméből és irgalmából megtartotta az életüket, és utat biztosított arra, hogy szeretetben megbékéltesse a világot magával. Ez a békéltetés ránk is kiterjed.

Mit árul el Isten szeretetéről és jelleméről az, hogy továbbra is szeretetet áraszt a bűnbe süllyedt, gonosz világra? Miért kell ennek szeretetre indítania bennünket iránta?

SOK HIVATALOS, DE KEVÉS VÁLASZTOTT

Isten nemcsak szereti az embereket szabad akaratából, de arra is hív bennünket, hogy viszonzzuk szeretetét. Lehetőséget ad, hogy szabadon választhassunk: elfogadjuk vagy visszautasítjuk a szeretetét. Ez kitűnik Krisztusnak a királyi menyegzőről szóló példázatából is.

Olvassuk el Mt 22:1-14 szakaszát! Mi a jelentősége ennek a példázatnak?

A menyegző példázatában a király a fia esküvőjét szervezi, és elküldi a szolgálait, „*hogy a hivatalosokat meghívják*”, „*de azok nem akartak elmenni*” (Mt 22:3, ÚRK). Nem is egyszer küldte el a szolgálait a meghívással, de a vendégek ügyet sem vetettek rá, sőt megragadták és meg is ölték a szolgálakat (Mt 22:4-6).

Később, miután leszámolt a szolgálai gyilkosaival, a király így szólt a többi szolgáljának: „*A menyegző ugyan kész, de a hivatalosok nem voltak rá méltók. Menjetez azért a keresztutakra, és akiket csak találtak, hívjátok el a menyegzőre*” (Mt 22:8-9, ÚRK). Ezután következik még egy epizód, amikor kivetik a férfit, akin nem volt menyegzői ruha. Ez azt jelzi, hogy az ünnepségen való részvételhez a királytól kell megfelelő öltözetet kapni. A példázatot Jézus rejtélyes, de különösen jelentőségteljes mondással zárja: „*sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak*” (Mt 22:14).

Mit jelent ez? Végeredményben azok a „*választottak*”, akik elfogadták az Úr meghívását a menyegzőre. A görög *kaleó* („hívni”, „meghívni”) igét találjuk a példázatban. Az határozza meg, hogy végül ki a „*választott*” (*eklektosz*), hogy az adott személy önként elfogadja-e a meghívást.

Valójában Isten *mindenkit* hív, meghív a menyegzőre, de mindannyiunknak van lehetősége visszautasítani szeretetét. A szeretethez elengedhetetlen a szabadság. Isten soha nem fogja senkire rákényszeríteni a szeretetét. Szomorú még kimondani is, de valóban lehetséges visszautasítani az Istennel való szeretetkapcsolatot.

Azok a „*választottak*”, akik elfogadják a meghívást. Isten az Őt szeretőknek sokkal csodálatosabb dolgokat készített, mint azt elképzelhetnénk. Tehát minden a szeretet és az abban benne foglalt szabadság kérdéséhez vezethető vissza.

Mi mutatja az életedben, hogy elfogadtad a meghívást a menyegzőre, és az alkalomhoz illő az öltözeted?

ÉRTÜNK FESZÍTETTÉK MEG

Isten mindenkit szeretetkapcsolatba hív magával, de csak azok élvezik ennek örök áldásait, akik szabadon elfogadják meghívását. Amint a királyi menyegző példázatában láthatjuk, a meghívottak közül sokan „nem akartak elmenni” (Mt 22:3, ÚRK).

Keresztre feszítése előtt nem sokkal Krisztus ezt panaszolta: „Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megölöd a prófétákat és megkövezed azokat, akik tehozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kiscsibéit szárnya alá; és te nem akartad” (Mt 23:37). Össze akarta gyűjteni őket, de ők nem akarták. Ugyanaz a köznyelvben használatos görög szó, a *theló* („akarni”) fejezi ki, hogy Krisztus meg akarta menteni őket, mint azt is, hogy ők nem akartak megmenekülni (és ugyanez a szó van Mt 22:3 versében is).

Krisztus mégis a keresztre ment ezért a népért és értünk. Csodálatra méltó szeretet! Az ember bűnéért halál jár, de Isten maga fizette meg annak árát (Krisztusban), utat készített, lehetővé tette a megtört kapcsolat helyreállítását a menny és a föld között. Továbbra is árasztja ránk a szeretetét, pedig semmi nem kötelezi erre, Ő mégis így döntött szabad akaratából.

Olvassuk el Jn 10:17-18 szakaszát, majd vessük össze Gal 2:20 versével! Milyen üzenetet találunk ezekben a részekben?

Isten szeretetének legerősebb bizonyága a kereszttel, ahol azt látjuk, hogy Krisztus szabad akaratából odaadta magát értünk. Ő maga volt a „kezdeményező”, letette az életét. Senki nem vette el tőle, önként ajánlotta fel, már a világ megalapítása előtt, a mennyben lefektetett megváltási terv szerint.

„Megváltásunk terve nem Ádám bukása után – mint utólagos megoldás – jött létre. A megváltás terve »*ama titoknak kijelentése*« volt, »*mely örök időktől fogva el volt hallgatva*« (Róm 16:25). A megváltás terve azokat az elveket tárta fel, amelyek Isten trónjának alappillérei voltak öröktől fogva. Isten és Krisztus kezdettől tudtak Sátán hitehagyásáról, és arról, hogy az ember is bűnbe esik a lázadó megtevesztő befolyása következtében. Nem Isten akarta a bűnt, de látta előre, hogy lesz, és gondoskodott ennek a rettenetes veszedelemnek a legyőzéséről. Oly nagy volt a világ iránti szeretete, hogy elkötelezte magát egyszülött Fia feláldozására, »*hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen*« (Jn 3:16)” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 13-14. o.).

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, „Találkozás a Vőlegénnyel” c. fejezet, 282-291. o.

„Isten félreismerése sötétségbe borítja a földet. Az ember elfelejti, hogy milyen Isten jelleme. Félreérti és félremagyarázza. Olyan üzenetet kell hirdetnünk, amelynek fénye megvilágosít és ereje megment. Isten jellemét be kell mutatnunk. A világ sötétségében szét kell sugározni Isten dicsőségének fényét, jóságának, irgalmának világhosságát.

Ezt a munkát így körvonalazza Ézsaiás próféta: *»Emeld föld szódat magasan, örömmondó Jeruzsálem! emeld föl, ne félj! mondd Júda városainak: Imhol Istenetek! Imé az Úr Isten jó hatalommal, és karja uralkodik! Imé, jutalma vele jó, és megfizetése Őelőtte«* (Ézs 40:9-10).

A Vőlegényre várakozók hirdessék az embereknek: *»Imhol Istenetek!«* Az irgalmat hordozó utolsó fénysugár, a világnak kegyelmet hirdető utolsó üzenet Isten jellemének - a szeretetnek - megláttatása. Isten gyermekei mutassák meg Uruk dicsőségét! A saját életükkel és jellemükkel tegyenek bizonyosságot arról, amit Isten hatalma tett értük!

Az Igazság Napjának fénye sugározzék igaz cselekedetekben: az igazságot hirdető szavakban és szentségről tanúskodó tettekben” (i. m. 287. o.)!

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Ha Isten gyűlölné bennünket, az még annál a gondolatnál is rosszabb volna, mintha nem is létezne. Mennyire más lenne a világ, ha valóban gyűlölné bennünket?
- 2) Vajon miért van ma annyi félreértés a világban Isten jellemét illetően? Gondolkozzunk azon, hogyan segíthetünk az embereknek világosabban látni Isten jellemét, ami a szeretet?
- 3) Milyen üzenetet kell ma közvetítenünk Isten jelleméről? Mit mondanál annak, aki még nem tudja, hogy valóban szeret bennünket? Milyen bizonyítékra mutathatunk rá, ami rávilágít, hogy valóban szeret, mert ilyen a jelleme?
- 4) Isten szeretetéről beszélni egy dolog, azt az életünkkel bemutatni, tükrözni viszont már más. Melyek azok a „szentségről tanúskodó tettek”, amelyek által a környezetünkben élők megismerhetik Isten szeretetét?

ISTEN VÁLSÁGKEZELÉSE

„De te Uram, könyörülő és irgalmas Isten vagy, késedelmes a haragra, nagy kegyelmű és igazságú” (Zsolt 86:15)!

„[Sátán] Megkísérelte Isten szavát kiforgatni, és hamis színben tüntette fel kormányzatát, azt állítva, hogy Isten igazságtalanul kényszerített törvényeket az angyalokra... Ezért kellett a menny lakói előtt és az összes világ előtt bebizonyítani, hogy Isten kormányzata igazságos, törvénye tökéletes...

Azt a vizálykodást, amit Sátán idézett elő a mennyben, Isten kormányzásának terhére írta. Kijelentette, hogy minden rossz Isten kormányzatának következménye. Állítása szerint az volt a célja, hogy megjavítsa Jahve törvényeit. Ezért Isten hagyta, hogy bemutassa állításainak jellegét, megmutassa, mit is hoznak azok a változások, amelyeket Isten törvényével kapcsolatban javasolt. Saját cselekedetei ítélik el őt! Sátán kezdettől fogva azt állította, hogy nem lázad. Az egész világegyetemnek látnia kell a csalót leplezetlenül!

A Végtelen Bölcsesség még akkor sem pusztította el Sátánt, amikor már kivetette a mennyből. Mivel Isten csak szeretetből fakadó szolgálatot fogadhat el, teremtményei hűségének azon a meggyőződésükön kell alapulnia, hogy Ő igazságos és jó. Mivel a menny és a világok lakói nem voltak felkészülve a bűn jellegének, sem következményeinek megértésére, Sátán elpusztításában nem látták volna meg Isten igazságosságát. Ha Isten azonnal kitörölte volna az élők sorából, egyesek félelemből szolgálták volna Istent, nem szeretetből. A csaló befolyása nem szűnt volna meg egészen, a lázadás szelleme sem semmisült volna meg teljesen. A meg nem szűnő korszakokon át létező egész világegyetem érdekében Sátánnak ki kellett bontakoztatnia elveit, hogy az Isten kormányzása elleni vádjait minden teremtett lény igazi megvilágításban lássa, és hogy Isten igazságossága, irgalma, törvényének változhatatlansága örökre vitán felül álljon... Ez fogja tanúsítani, hogy Isten kormányzatával szorosan összefügg a Teremtő minden alkotásának jóléte” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 15-16. o.).

Szövetség és szeretet

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 5Mózes 7:6-9; János 15:12; Róma 11:22;
2Péter 3:9; 1János 3:16; 4:7-20

„Jézus így válaszolt: *Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet, és az én Atyám szeretni fogja azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk*” (Jn 14:23, ÚRK).

Sokan úgy tanulták, hogy a görög *agapé* szó az egyedül Istenre jellemző szeretetre utal, míg a szeretetet jelölő többi görög szó, mint például a *phileó* másfélét, az *agapénál* némileg kevesebbet fejez ki. Vannak, akik szerint az *agapé* az egyoldalú szeretet, ami csak ad, anélkül, hogy kapna, teljesen függetlenül a másik fél reakciójától.

Azonban a Szentírásban alaposan tanulmányozva az isteni szeretetet azt látjuk, hogy nem igazán helytállóak e széles körben elterjedt nézetek. Először is, a görög *agapé* ige nemcsak Isten szeretetére, hanem emberi szeretetre is utal, időnként még a nem jó felé irányuló emberi szeretetre is (2Tim 4:10; ebben a szövegben a magyarul *ragaszkodásnak* fordított szó a görögben az *agapé*). Másodszer pedig az egész Szentírásban nemcsak az *agapé*, hanem még más szavak is vonatkoznak Isten szeretetére. Például Jézus így tanított: „*Mert maga az Atya szeret [phileó] titeket, mivelhogy ti szerettetek [phileó] engem*” (Jn 16:27). Itt a *phileó* görög szó nemcsak az emberek közötti szeretetre utal, hanem Istennek az emberek iránti szeretetére is. Tehát ez a szó nem csupán a hiányos, nem teljes szeretetre vonatkozik, hanem még Istenére is.

A Szentírás azt is tanítja, hogy Isten szeretete nemcsak egyirányú, hanem alapvetően kapcsolati, ugyanis igen sokat jelent neki, hogy az emberek viszonzják-e szeretetét, tükrözik-e mások felé is.

ISTEN ÖRÖK SZERETETE

A Szentírás világosan kifejezi, hogy Isten mindenkit szeret. Ezt hirdeti a legismertebb bibliaszöveg, Jn 3:16 is: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Olvassuk el Zsolt 33:5 és 145:9 verseit! Ezek szerint meddig terjed Isten jósága, könyörülete és kegyelme?

Vannak, akik úgy gondolják, hogy őket nem lehet szeretni, talán Isten szeret mindenkit, de őket nem. A Biblia viszont következetesen hirdeti, hogy Isten *minden egyes embert* szeret, nincs olyan, akit ne szeretne. Ebből következően mindenkinek az üdvösségét akarja.

Olvassuk el Ez 33:11, 1Tim 2:4 és 2Pt 3:9 verseit! Mit találunk ezekben az igékben Isten üdvözítő akaratát illetően?

Jn 3:16 után ez a vers következik: „Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhóztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa” (Jn 3:17). Amennyiben egyedül Istenen múlna, minden ember elfogadná szeretetét és üdvözülne. Csakhogy az Úr nem fogja senkire rákényszeríteni a szeretetét, az emberek szabadon elfogadhatják vagy vissza is utasíthatják.

Isten pedig soha nem szűnik meg szeretni az embereket, még azokat sem, akik elfordulnak tőle. Jer 31:3 versében így szól népéhez: „örökkévaló szeretettel szerettelek téged, ezért terjesztettem reád az én irgalmasságomat.” A Biblia másutt is, újból és újból azt tanítja, hogy Isten szeretete örökké tart (lásd pl. 136. zsoltár), soha nem fogy el, örök. Ezt nem könnyű megérteni, mert nekünk gyakran könnyebb nem szeretni az embereket, ugye?

Ám ha egyénileg megtanulnánk tapasztalni szeretetének valóságát – vagyis mi magunk megismernénk Isten szeretetét –, mennyire másként élhetnénk és bánhatnánk a többiekkel!

Isten mindenkit szeret, ez tehát azt jelenti, hogy bizony még az aljas, alávaló alakokat is, és van néhány (valójában sok) ilyen ember a világon. Hogyan viszonyuljunk tehát hozzájuk, tudva, hogy Isten szereti őket?

SZÖVETSÉGI SZERETET

A Biblia gyakran a családi, rokoni kötelék hasonlataival ábrázolja Isten szeretetkapcsolatát velünk, például a férj és a feleség vagy az anya és gyermeke képével. Ezek a metaforák kimondottan az Isten és szövetséges népe közötti különleges viszonyt érzékeltetik. A szövetségi szeretet kapcsolata ez, amelynek nemcsak Isten népe iránti szeretete a része, hanem az elvárás is, hogy a nép elfogadja és viszonozza azt, és szeressék az embertársaikat is.

Olvassuk el 5Móz 7:6-9 szakaszát! Mi a kapcsolat Isten szövetségkötése és szeretete, irgalma között?

5Móz 7:9 bemutatja Isten különleges szeretetét szövetséges népe iránt, ami részben attól is függ, hogy hűségesek maradnak-e hozzá. Isten szeretete nem feltételhez kötött, de népéhez fűződő szövetségi kapcsolata igen.

5Móz 7:9 versében a *hesed* szó (a fordításban „irgalmasság”) már önmagában példázza az isteni szeretet szövetségi jellegét – és még sokkal többet. A *hesed* gyakran jelöli Isten kegyelmének, jóságának és szeretetének nagyságát. Utal még az irgalomra, a kölcsönös szeretetkapcsolaton belül az egymás iránti állhatatos szeretetre. Isten azt várva kezdeményezi a kapcsolatot, hogy a másik fél ilyen szeretettel viszonozza majd.

Isten *hesede* azt mutatja, hogy jósága különösen megbízható, állhatatos és kitartó. Ám a *hesed* áldásaiban való részesedés feltételhez kötött, attól függ, hogy a nép kész-e engedelmessé válni és tartani magát a kapcsolat rá eső feléhez (lásd 2Sám 22:26; 1Kir 8:23; 2Krn 6:14; Zsolt 25:10; 32:10).

Isten hűséges szeretete az alapja minden szeretetkapcsolatnak, de mi soha nem érhetünk fel ehhez a szeretethez. Isten szabad akaratából teremtett meg minket, Krisztus önként áldozta fel magát értünk. *„Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért”* (Jn 15:13). Isten szeretetének vitathatatlanul az volt a legfőbb kinyilatkoztatása, amikor az Úr *„megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig”* (Fil 2:8).

Hogyan tudjuk mindig szem előtt tartani azt, hogy Isten szeretete valóságos? Miért különösen fontos ez?

FELTÉTELEKHEZ KÖTÖTT KAPCSOLAT

Isten mindenkit bensőséges szeretetkapcsolatba hív magával (lásd Mt 22:1-14). A meghívására adott helyes válasz része, hogy engedelmeskedjünk parancsának: szeressük Őt és a többi embert (lásd Mt 22:37-39). Attól függ, hogy élvezzük-e a vele való kapcsolat áldásait, hogy önként elfogadjuk vagy inkább elutasítjuk szeretetét.

Olvassuk el Jer 16:5, Hós 9:15, Róm 11:22 és Júd 21 verseit! Mit tudhatunk meg ezekből az igékből arról, hogy Isten szeretetének áldásait vissza is utasíthatjuk, el is veszíthetjük?

Többek között ezek a versek is azt mutatják, hogy az Istennel való szeretetkapcsolat áldásainak élvezése függ attól, hogyan reagálunk az Úr szeretetére. Azonban nem eshetünk abba a hibába, hogy azt gondoljuk: a szeretete valaha is megszűnik irántunk. Amint olvastuk, Isten szeretete örök. Hós 9:15 versében ugyan ezt mondja népéről az Úr: „nem szeretem őket többé”, de fontos észben tartani azt is, amit ugyanennek a könyvnek egy későbbi részében kijelent: „szeretem őket ingyen kegyelemből” (Hós 14:5). Hós 9:15 tehát nem jelentheti azt, hogy többé már nem fogja szeretni népét. Ez inkább arra utal, hogy az Istennel való szeretetkapcsolat bizonyos konkrét aspektusa feltételhez kötött. A kapcsolat folytatása szempontjából pedig meghatározó, hogy mi hogyan válaszolunk a szeretetére. „Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak” (Jn 14:21). Jézus azt is elmondta a tanítványainak, hogy „Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szeretettek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki” (Jn 16:27). Ezek és még más igehelyek is azt tanítják: az Istennel való szeretetkapcsolat áldásainak megtartása attól függ, hogy elfogadjuk-e Isten szeretetét (és ennek részeként készek vagyunk-e közvetíteni is). Ez azonban nem jelenti azt, hogy a szeretete valaha véget érne. Azt nem tudjuk megakadályozni, hogy a nap süssön, de elzárhatjuk magunkat a sugari elől, hasonlóképpen Isten örök szeretete ellen sem tehetünk semmit, azonban a vele való kapcsolatot véglegesen elutasíthatjuk, elzárva ezáltal magunkat annak minden áldásától, legfőképpen az örök élet ígérésétől.

Milyen úton-módon láthatják és tapasztalhatják az emberek Isten szeretetének valóságát, akár viszonozzák, akár nem? A természet világában hogyan mutatkozik meg az isteni szeretet még a bűneset után is?

A KEGYELEM ELVESZTÉSE

Isten szeretete örök, és senki nem az érdemeiért kapja, de az ember visszatámaszthatja. Lehetőségünk van rá, hogy elfogadjuk vagy elutasítsuk, csak azért, mert Isten már *azelőtt* ingyen szeretett bennünket tökéletes, örökkévaló szeretetével, hogy mi bármit is tettünk volna (Jer 31:3). Isten iránti szeretetünk válasz arra, amit már azelőtt árasztott ránk, hogy kérhettük volna.

Olvassuk el 1Jn 4:7-20 szakaszát, különösen figyelve a 7. és a 19. versekre! Mit tudhatunk meg ebből a részből is Isten szeretetéről?

Mindig Isten szeretete az első. Ha nem szeretett volna bennünket már előbb, nem viszonzhatnánk a szeretetét. Isten a szeretet, és a szeretet képességével teremtett meg bennünket, de minden szeretetnek Ő maga az alapja és a forrása. Mi választhatunk, hogy elfogadjuk-e, aztán pedig tükrözzük-e a szeretetét az életünkkel. Erre utal Krisztus példázata az adós szolgáról (lásd Mt 18:23-35).

A példázatbeli szolga semmiképpen nem tudta volna megadni a tartozását a gazdának. Máté 18 szerint tízezer talentummal volt adós. Egy talentum nagyjából hatezer dénárt ért, és egy napi munkáért általában egy dénár járt fizetségül (vö. Mt 20:2, ÚRK). Tehát egy átlagos munkásnak hatezer napig kellett dolgoznia, hogy egy talentumnyi pénzt keressen. Tegyük fel, hogy a munkaszüneti napokat leszámítva a munkás évi háromszáz napot dolgozott, és így háromszáz dénárt keresett egy év alatt, tehát nagyjából húsz évig kellett volna dolgoznia, hogy visszafizessen egy talentumot (hatezer dénárt). A tízezer talentum megfizetéséhez pedig kétszázézer év kellett volna. Röviden: *soha* nem lett volna képes megadni a tartozását. A gazda mégis megkönyörült a szolgáján, elengedte neki ezt az óriási adósságot.

A kegyelemben részesült szolga viszont nem volt hajlandó eltekinteni szolgatársa sokkal, de sokkal kisebb adósságától, ami csak száz dénár volt, inkább börtönbe küldte. Az eset hallatán a gazda haragra gerjedt és visszavonta kegyelmét, az adósság elengedését. A szolga elveszítette gazdája szeretetét, már nem volt számára bocsánat. Isten könyörülete és kegyelme ugyan végtelen, de az ember végleg visszatámaszthatja, sőt el is veszítheti kegyelmének és irgalmának áldásait.

Gondoljunk arra, amit Isten megbocsátott nekünk, és mibe került nekünk, hogy Jézus megbocsásson! Mi következik ebből a másoknak való megbocsátással kapcsolatban?

INGYEN KAPTÁTOK, INGYEN ADJÁTOK!

A szolga soha nem fizethette meg az adósságát a gazdának, és mi sem tudjuk megadni Istennek, amivel tartozunk neki. Nem dolgozhatunk meg a szeretetéért, nem érdemelhetjük ki. *„Az Isten pedig a mihozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt”* (Róm 5:8). Csodálatra méltó szeretet! 1Jn 3:1 versében ez áll: *„Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!”* Amit viszont megtehetünk és meg is kell tennünk, hogy a tőlünk telhető legjobban tükörözzük, továbbadjuk Isten szeretetét másoknak is. Hatalmas kegyelemben részesültünk, ezért nekünk is mennyivel inkább könyörülettel, megbocsátással kell viseltetnünk mások iránt! A kegyelmet kapott szolga elvesztette a gazda jóindulatát, az adóssága elengedését, mert ő nem úgy járt el a szolgatársával. Aki igazán szereti Istent, mindenképpen szeretettel fordul az emberek felé.

Olvaszuk el Jn 15:12, 1Jn 3:16 és 4:7-12 verseit! Ezek szerint milyen kapcsolat van Isten szeretete, az iránta és az egymás iránt tanúsított szeretünk között?

Nem sokkal Jn 15:12 verse után Jézus ezt mondta a tanítványainak: *„Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, amiket én parancsolok nektek”* (Jn 15:14). És mit parancsolt meg? Többek között azt hagyta meg nekik (és nekünk is), hogy úgy szeressék az embereket, ahogyan Ő szeret. Az Úr itt és másutt is arra szólít, hogy szeressük Istent és egymást. Röviden: fel kell ismernünk, hogy Isten végtelen nagy adósságot engedett el nekünk, amit soha nem tudnánk törleszteni, csak a kereszten lehetett azt megfizetni értünk. Ezért tartozunk szeretettel neki, ezért áldjuk Őt, szeretettel és kegyellemben fordulva az emberek felé. Lk 7:47 verse azt tanítja, hogy akinek sokat engedtek el, az nagyon szeret, *„akinek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé szeret”* (ÚRK). Mivel az Isten iránti szeretetnek része az emberek iránti szeretet, szóval és tettekkel is hirdetnünk kell Isten szeretetének üzenetét. Segítsünk az embereknek hétköznapi dolgaikban itt és most, legyünk Isten szeretetének közvetítői, és mutassunk rá Jézusra is, aki örök életet ígér az új földön és új égen, a teljes egészében újjáteremtett világon, ahol többé már nem pusztít az Isten szeretetének elutasítása miatti bűn és halál!

Konkréten mit tehetünk azért, hogy szeretetteljes emberi kapcsolatainkkal kifejezzük Isten iránti szeretetünket? Mit tehetünk a következő napokban, hogy Isten szeretetét bemutassuk valakinek, később pedig az örök élet ígéretében való élet felé vezessük?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, „Az ima magasztos kiváltságunk” c. fejezet, 69-77. o.

„Hozzátok gondolatotokat, örömetöket, szükségleteiteket és aggodalmaitokat s mindazt, ami nyom és kínoz Isten elé! Terheiteket sohasem találja nehezeknek, soha ki nem fáraszthatjátok Őt. Ő, aki hajatok szálát is számon tartja, nem közömbös gyermekei szükségletei iránt. »Igen irgalmas az Úr, és könyörűletes« (Jak 5:11). Nyomorunk és jajkiáltásunk a szívéig hat. Vigyétek Őhöz mindazt, ami a szíveteket nyomja! Semmi sem oly nehéz, hogy ne bírná el, mert hiszen Ő tart fenn világokat, kormányozza a világmindenség ügyeit. Békességünk feltételei közül egyik sem olyan jelentéktelen, hogy ne részesítené figyelemben. Élettapasztalatunk egyetlen fejezete sem annyira homályos, hogy el ne olvasná; nem lehet olyan nehéz helyzetünk, hogy meg ne oldhatná. Legkisebb tanítványát sem érheti kár, nem kínozhatja gond a szívünket, nem érhet öröm és őszinte ima nem hagyhatja el ajkunkat, amely iránt ne viseltetne közvetlen érdeklődéssel. »Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket« (Zsolt 147:3). Isten és minden egyes lélek között oly gyengéd és bensőséges a viszony, mintha kívülre más lélek nem volna, akiért szeretett Fiának életét áldozta” (i. m. 74-75. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Időzzünk még az iménti idézet utolsó mondatánál! Miért vigasztaló ez a gondolat? Mit jelent a hétköznapiakban, ha tudjuk, hogy meg-hitt kapcsolatban vagyunk Istennel, törődik velünk? Hogyan tanulhatunk meg ennek tudatában élni? Milyen az életünk, ha ezt komolyan hisszük?
- 2) A heti tanulmány fényében hogyan értsük Zsolt 103:17-18 verseit? Isten szeretete örök, ugyanakkor a vele való kapcsolatunk attól függ, hogy elfogadjuk-e szeretetét. Mit tudhatunk meg ebből Isten szeretetéről?
- 3) Mit változtat az Istennel való kapcsolatunkon ez a tudat, illetve azon, ahogy mások fájdalmára gondolunk?

LACKFI JÁNOS: INGYENJEGY

Kitartóan álldogál a házam előtt,
kezében ingyenjegy, de intek neki,
szó se lehet róla, házalók kíméljenek.
Nekem az Isten ne mondja meg, mit csináljak.
Szabad ember vagyok, oda megyek, ahova akarok.
És akkor, amikor akarok.
Ahova meg nem akarok,
hát oda juszt se megyek.
Isten persze nem nyaggat, nem a stílusa,
csak álldogál hóban-fagyban,
és sosem fogom megtudni,
hogy azért szobrozik ott,
azért próbálja felhívni magára a figyelmemet,
akárhányszor jövök-megyek,
azért mutatja a papírt,
amin az áll: ebben és ebben a kikötőben kéne felszállni,
erre és erre a hajóra,
ezen a napon, ebben az órában,
mert lelki luxusutazást szervezett nekem,
még az idők kezdetén kitalálta,
lefoglalta az időpontot, mindent elrendezett,
intek neki, hogy a magam ura vagyok,
intek neki, ne befolyásoljon,
intek neki, nem vagyok misztikus alkat,
pedig csak azt akarta még mondani,
hogy a vendéglő, a medence, a jakuzzi,
a bolt, a tenispálya, a konditerem is
korlátlanul használható ezzel a jeggyel,
de persze ha nem szállok be,
nem tud magával vinni,
ez nem rabszállító hajó.

Isten tetszésére

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ézsaiás 43:4; Zofóniás 3:17; Márk 9:17-29;
Lukács 15:11-32; Róma 5:8; 8:1; Efezus 5:25-28

„Veled van az ÚR, a te Istened, ő erős és megment. Nagy örömmel örül neked, megújít szeretetével, ujjongással örvendezik neked” (Zof 3:17, ÚRK).

Képzeljük el a következő jelenetet: apák napján egy öt éves kisfiú egyetlenül becsomagolt ajándékkal áll az apukája elé, és boldogan nyújtja át a csomagot.

Most képzeljük el, hogy az apukája ezt mondja neki: „Fiam, nem érdekel az ajándékod, úgysem tudsz olyat adni, aminek örülnék. Hiszen bármit megszerezhetek magamnak. Egyébként is, vagy az én pénzemből vennéd, vagy az én pénzemből vett dolgokból készítenéd. Tartsd meg magadnak, nincs rá szükségem, nem kell, de azért szeretlek!” – Jaj!!

Mit gondolsz az apa reakciójáról? Olyan szavak jutnak az eszünkbe, hogy „szívtelen”, „rideg”, „érzéketlen”. Isten vajon így viszonyul hozzánk? Tehetünk egyáltalán bármit a kedvére? Nehéz elképzelni, de valóban élhetünk Isten tetszésére, annak ellenére, hogy bűnbe süllyedt és rosszra hajló emberek vagyunk! Más szóval, Isten nem úgy néz ránk vagy a neki vitt ajándékainkra, mint ez a képzeletbeli apa. Ellenkezőleg! Képes örömet lelni bennünk, de csak Krisztus által.

ÉRTÉKESEBB, MINT GONDOLNÁD

Amint egy korábbi tanulmányban már láttuk, nincs senki - a legrosszabb bűnös, a legszörnyűbb gonoszságot művelő ember -, akit Isten ne szeretne. Mivel pedig számára sokkal fontosabbak az emberek, mint ahogy azt elgondolhatnánk, nagyon bántja Őt a bűn, mert szeret bennünket és tudja, mit okoz az nekünk.

Olvassuk el Lk 15:11-32 szakaszát! Mire mutat rá a tékozló fiú példázata Isten könyörületeségével és szeretetével kapcsolatban? Milyen figyelmeztetést találnak a történetben azok, akik „otthon maradtak”, mint a másik fiú?

Jézus történetében az egyik fiú idő előtt elkérte örökségét, amivel gyakorlatilag elutasította az apját és a családját, majd elindult, hogy mindenét elherdálja. Elszegényedett, éhezett, végül aztán a disznóknak szánt moslékot is megette volna. Amikor eszébe jutott, hogy az apja házában a szolgálknak is bőven jut ennyivaló, a hazatérés mellett döntött, remélve, hogy beállhat a szolgálk közé.

A következő rész lenyűgöző. Valóban vannak olyan apák, akik nem fogadják be hazatérő fiukat: „Elkérted az örökségedet, elszakadtál a családtól, ez többé már nem az otthonod.” Logikus, sőt érthető volna ez a hozzáállás, nem igaz? Egyes szülők szerint a fiú túl messze ment ahhoz, hogy visszafogadhatnák.

Azonban nem így viszonyul a fiához a példázatbeli apa, aki Istent jelképezi: *„Amikor pedig még távol volt, meglátta őt az apja, és megesett a szíve rajta. Odafutott, nyakába borult, és megcsókolta”* (Lk 15:20, ÚRK). Abban a korban nem tartották illőnek, hogy a ház ura bárki elé odaszaladjon, a fiát mélységesen szánó apa mégis futásnak eredt, és ami még meglepőbb, visszafogadta a fiút a családba, vacsorát is adott a tiszteletére. Azt jelzi ez, hogy milyen könyörülettel viseltetik Isten minden egyes eltévelyedett ember iránt, örömmel fogadja a hazatérőt. Nagyszerű kép ez Istenről!

Érdekes a másik fiú hozzáállása. Miért tipikusan emberi a reakciója, és részben jogos, sőt érthető is? Mit tanít a történetnek ez a része arról, hogy a jogosság emberi szempontja nem tükrözi hűen az evangéliumnak és Isten szeretetének igazi mélységét?

NAGY ÖRÖMMEL

Valóban nem tudjuk egészen elképzelni, hogy Isten felbecsülhetetlen értéknek tart minden egyes embert, ezért örül annyira egyetlen megtérőnek is.

Olvassuk el Zof 3:17 versét! Milyen megvilágításba helyezi ez az ige a tékozló fiú példázatát?

Zof 3:17 verse kihangsúlyozza, hogyan örül megváltott népének Isten. A héber nyelvnek az örömről vonatkozó szinte minden szavát besűríti ebbe az egyetlen versbe, Istennek a megváltott nép feletti örömről írva. Mintha nem is lehetne egészen bemutatni hatalmas örömét azon a napon.

Figyeljük meg azt is, hogy hol van Isten a vers szerint: népe között. A szeretetkapcsolatból származó megbékélés miatt van a népe között, mint az apa, aki már távolról észreveszi a fiát és odaszalad hozzá.

Ézs 62:4 verse hasonló képet fest a házasság hasonlatával. Isten majd úgy hívja népét, hogy „én gyönyörűségem”, a földet pedig: „Férjnél van” (ÚRK, RÚF)! Miért? A szöveg szerint azért, mert „gyönyörködik benned az ÚR, és országodnak férje lesz” (ÚRK). Örömének csúcspontja a helyreállítás napja lesz, amikor végre magához fogadja övéit, örül nekünk, mint az apa a tékozló fia visszatértekor.

Mit fejez ki Ef 5:25-28 szakasza a szeretetről, amit nekünk is tükröznünk kell?

Ez a szakasz arra kéri a férjeket, hogy úgy szeressék feleségüket, „*amint Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte*”, „*mint a saját testüket*” (Ef 5:25, 28, ÚRK). Ezek a versek nemcsak arra világítanak rá, hogy a férj önzetlen, önfeláldozó szeretettel viseltesen a felesége iránt, hanem arra is, hogyan szereti népét (az egyházat) Krisztus: *mint önmagát*.

ISTENNEK TETSZŐ MÓDON?

Hogyan lehetséges az, hogy a világegyetem Istene örömét leli egyszerű emberekben, a valószínűleg végtelen univerzum egy parányi bolygóján élő, gyorsan tovatűnő protoplazma-halmazokban? Hogy lehet, hogy az emberek ennyire fontosak a Mindenható számára, akinek nincs szüksége sem mire? Ezeket a kérdéseket két nézőpontból lehet vizsgálni. Először is, hogyan képes Isten örömét lelteni valamiben? Másodszor pedig, bűnös létükre hogyan okozhatnak neki örömet az emberek? Ma az első szempont lesz a tanulmányunk témája, holnap pedig a második.

Olvassuk el Zsolt 149:4, Péld 15:8-9 és Ézs 43:4 verseit! Hogyan leli örömét Isten a népében?

Amint részben már a tegnapi szakaszban is láttuk, Isten örömét leli az emberekben, mert szeretetével a javunkat keresi, mint aki őszintén szeret valakit és törődik vele.

Az viszont bántja, ha népe rosszat tesz. Péld 15:8-9 szakasza szerint „*az istentelenek áldozata*”, „*útja*” „*gyűlöletes az Úr szemében*”, „*az igazak könyörgése pedig kedves neki... szereti azt, aki követi az igazságot*” (ÚRK). Ez a rész tehát nemcsak azt mutatja, hogy Isten nemtetszéssel figyeli a rosszat, hanem azt is, hogy a jószág kedves számára. Közvetlen a kapcsolat az isteni öröm és a szeretet között, ami az egész Szentírásban megmutatkozik.

Zsolt 146:8 szerint „*szereti az Úr az igazakat.*” 2Kor 9:7 megjegyzi, hogy „*a jókedvű adakozót szereti az Isten.*” Figyeljük meg először is, hogy mit nem mondanak ezek a versek! Nem azt mondják, hogy Isten *csak* az igazakat, *csak* a jókedvű adakozókat szereti, mert Ő mindenkit szeret. E verseken azonban mindenképpen átüt az az üzenet, hogy Isten különleges értelemben szereti „*az igazakat*” és „*a jókedvű adakozókat*”. Péld 15:8-9 adja meg a kulcsot: abban az értelemben szereti őket, hogy a kedvét leli bennük.

Gondolkozzunk el azon, hogy milyen szoros kapcsolatnak kell lennie a menny és a föld között, ha Isten, a világmindenség Teremtője ilyen meghitt, bensőséges módon, még érzelmileg is kötődik hozzánk! Minek a reményét találjuk ebben a gondolatban, különösen nehéz időkben?

ÉLŐ KÖVEK

A szent Isten hogyan lelheti az örömét bennünk, bűnös teremtményekben?
Olvassuk el Róm 5:8 és 8:1 verseit! Ezek szerint hogyan tekint ránk az Úr?

Isten a kegyelmét árasztja az emberekre, még mielőtt ők felelnének rá. Mielőtt mi bármit mondhatnánk vagy tehetnénk, Ő felénk nyújtja a kezét, lehetőséget ad rá, hogy elfogadjuk vagy visszautasítsuk szeretetét. *„Isten pedig a hozzánk való szeretetét abban mutatta meg, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk”* (Róm 5:8, ÚRK; vö. Jer 31:3). Mi pedig megbékélhetünk vele, sőt kedvesek is lehetünk a szemében a Megváltó munkájába vetett hit által.

Vessük össze Zsid 11:6 és 1Pt 2:4-6 verseit! Hogyan lehetünk kedvesek Isten szemében?

Isten közbelépése nélkül a bűnbe süllyedt ember nem lenne képes semmi értékeset vinni neki. Krisztus munkája által Ő azonban utat biztosított nekünk, kegyelméből és irgalmából. *„Jézus Krisztus által”* áldozhatunk *„lelki áldozatokkal... amelyek kedvesek Istennek”* (1Pt 2:5). *„Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni”* (Zsid 11:6), viszont Krisztus közbenjárói munkája révén Isten készsége „teszi” a hívőket *„minden jóra, hogy cselekedjétek az ő akarátát, azt munkálva bennünk, ami kedves előtte Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön örökké. Ámen”* (Zsid 13:21, ÚRK). Aki hittel válaszol Istennek, az igaznak számít előtte – Krisztus közbenjárására, hiszen egyedül az Ő igazsága elfogadható Isten előtt. Krisztus közbenjárására méltónak számít az, aki válaszol Isten szeretetből fakadó kezdeményezésére (Lk 20:35), azt Isten elváltoztatja az Ő hasonlatosságára (1Kor 15:51-57; 1Jn 3:2). Nemcsak *értünk*, hanem *bennünk* is végzi megváltó munkáját.

Miért különösen bátorító tudni, hogy Krisztus közbenjár értünk a mennyben?

NEMES CÉL

Isten kegyelmének és közbenjárásának része, hogy a szeretetére adott legkisebb reakció is örömeire szolgál. Mindannyiunkat az igazak, Isten szeretett gyermekei közé számíthat Jézus által, aki egyedül méltó a szeretetre, aki teljes egészében igaz, ezért az örökkévalóságon át tökéletes szeretetben élhetünk vele. Ennek a reményét kínálja a megváltás, aminek része az a munka, amit Krisztus értünk végez a mennyben. Talán azon töprengünk, hogy ez vajon rám is vonatkozhat? És ha nem vagyok elég jó? Ha attól félek, hogy nincs elég hitem?

Olvassuk el Mk 9:17-29 szakaszát! Hogyan válaszol Jézus a történetben szereplő férfinak? Mennyi hit elegendő?

A tanítványok nem tudták kiűzni a néma lelket, úgy tűnt, hogy nincs már remény. Amikor azonban Jézus odaért, ezt mondta az apának: „*Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek*” (Mk 9:23), erre az apa könnyek között felelt: „*Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek*” (Mk 9:24). Figyeljük meg, hogy Jézus nem így szólt a férfinak: „Majd gyere vissza, ha van elég hited!” Az apának elég volt ezt kérni: „*Légy segítségül az én hitetlenségemnek.*” Hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni (Zsid 11:6), ugyanakkor Jézus még a legkisebb hitet is elfogadja, és hit által tetszésére lehetünk Istennek (Krisztus közbenjárására). Hit által és Krisztus értünk végzett munkája révén adhatunk Istennek tetsző választ, mint ahogy egy apa is örül a gyerektől kapott ajándéknak, aminek máskülönben nincs nagy értéke. Tehát fogadjuk meg Pál tanácsát, tűzzük ki célul, hogy „*néki [Istennek] kedvesek legyünk*” (2Kor 5:9-10; vö. Kol 1:10; 1Thessz 4:1; Zsid 11:5)! Kérjük Istent, formálja át az érdeklődési körünket, hogy kiterjedjen a szeretteink érdekeire, szélesítse a szeretetünk körét, ami így másokhoz is elérhet: „*a testvéri szeretetben egymás iránt gyöngédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek. A buzgóságban ne lankadjatok, lélekben buzgók legyetek, az Úrnak szolgáljatok. A reménységben örvendezők, a nyomorúságban kitartók, az imádkozásban állhatatosak, a szentek szükségleteire adakozók legyetek, a vendégszeretetet gyakoroljátok*” (Róm 12:10-13, ÚRK).

Isten elfogad bennünket Krisztus által, tehát nekünk is el kell fogadnunk egymást! Hogyan világít rá erre a gondolatra az a parancsolat, hogy úgy szeressük a másik embert, mint magunkat (3Móz 19:18; Mt 22:39), és bánjunk úgy másokkal, ahogy szeretnénk, ha velünk bánának?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, „*Ne nyugtalanodjék a ti szívetek!*” c. fejezet, 569-589. o.

„Az Úr csalódik, mikor népének a tagjai kevésre értékelik önmagukat. Az Úr azt akarja, hogy választottai azon ár szerint értékeljék önmagukat, mely árat értettek a Golgotán lefizetett. Isten vágyakozik utánuk, kívánja őket, különben nem küldötte volna el Fiát azzal az igen sokba kerülő megbízással, hogy váltsa meg őket. Az Úrnak feladata van számunkra, és nagyon tetszik néki, ha gyermekei a legmagasabb igényekkel lépnek eléje, csak azért, hogy minél nagyobb mértékben megdicsőíthessék az Ő nevét. Nagy dolgokat várhatnak el az Úrtól, ha hisznek az Ő ígéreteiben. Krisztus nevében imádkozni azonban sokat jelent. Azt jelenti, hogy elfogadjuk jellemét, megmutatjuk lelkületét és végezzük munkáját. Az Üdvözítő feltételhez köti ígéretét. »*Ha engem szerettek – mondja –, az én parancsolataimat megtartsátok*« (Jn 14:15). Krisztus megment bennünket, nem a bűnben, hanem a bűntől. Azoknak, akik szeretik Őt, engedelmességgel kell megmutatniuk iránta érzett szeretetüket. Minden igazi engedelmesség a szívből származik. Krisztusnál is az engedelmesség a szív ügye volt. Ha egyetértünk Krisztussal, akkor Krisztus is azonosítja magát gondolatainkkal és céljainkkal. Így vegyül össze szívünk és elménk összhangban Krisztus akaratával, hogy amikor neki engedelmeskedünk, akkor tulajdonképpen nem teszünk mást, csak azt, hogy eleget teszünk saját indítékainknak. Megtisztított és megszentelt akaratunk Krisztus szolgálatának a végzésében találja majd meg legnagyobb örömét. Mikor megismerjük Istent, mivel éppen az a kiváltságunk, hogy megismerhetjük Őt, akkor életünk a folytonos engedelmesség élete lesz. Krisztus lényének az értékelése, megbecsülése által az Istennel való közösség útján a bűn gyűlöletes lesz számunkra” (i. m. 573-574. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Mit jelenthet az „önzetlenül fogadni” kifejezés?
- 2) Háromszor is a *hámúd* („kedves”, „drága”, „szeretett”) szóval utaltak Dániel prófétára a kozmosznak talán még távolabbi részéről érkező mennyei küldöttek, mint ahová a James Hobbs ürteleszkóp elérhet. Dán 9:23 versében Gábrriel azt mondja, hogy *hámudot attah* („te kedves vagy”). Dán 10:11 versében szintén kijelenti: *is hámudot* („kedves férfit”). Ezt a kifejezést később megismétli Dán 10:19 verse. Mit árul ez el Istenről? Mennyire jön közel hozzánk? Minek a reményét erősíti ez bennünk?

TÚRMEZEI ERZSÉBET: ÉLETÜNK ARANYA

„Sáfárim!” - intett az Úr.
S mi olyan gazdagok vagyunk.
Percet, órát kezünkbe számolt.
Sok láthatatlan aranyunk.

Olyan csodálatos vagyon.
Mire való? Meddig elég?
Míg aranyat aranyra költünk,
soha nem sejtjük van-e még?

De egy is olyan hatalom:
egy óra... egy pillanat...
kenyérré lehet koldúasztalon...
lehet meghajlás Isten-kéz alatt...

Boldog fölfeleszárnyalás...
bilincses, átkos kötelék.
Odaadhatjuk játszva semmiért
- és lehet mindenre elég.

Életet nyerhetünk vele,
s szétszórhatjuk haszontalan.
...De soha egyikünk se tudja,
melyik az utolsó arany.

Szenvedélyes és együttérző Isten

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 103:13; Ézsaiás 49:15;

Hóseás 11:1-9; Máté 23:37; 1Korinthus 13:4-8; 2Korinthus 11:2

*„Hát elfeledkezhet-e az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián?
És ha ő el is feledkezne, én nem feledkezem el rólad” (Ézs 49:15, ÚRK)!*

Az érzelmeket sok esetben nem kívánatosnak, inkább kerülendőnek tartják. Egyesek szerint alapvetően irracionálisak, ezért nem az a jó ember, akit az érzelmei hajtanak. Ókori görög filozófusok a „racionális” (értelmes, gondolkodó) embert tartották ideálisnak, aki (többnyire) nem érzelmi alapon cselekszik, képes érzelemmentesen uralkodni magán.

Igen, problémákhoz vezethet a zabolázatlan érzelem. Viszont Isten érzelmi képességekkel teremtette meg az embert, továbbá Őt is úgy mutatja be a Szentírás, mint akiben mély érzések élnek. Mivel Isten mélyen érző Lény, márpedig a Biblia következetesen így festi le Őt, akkor az érzelmek nem tekinthetők alapvetően rossznak vagy irracionálisnak – hiszen a Biblia Istene tökéletesen jó és tökéletesen bölcs.

Csodálatos igazságokat fedezünk fel, ha felismerjük, hogy Isten szeretete mély érzelmekkel teljes. Azt azonban ne feledjük, hogy noha az Ő (akár érzelmi alapú, akár másmilyen) szeretete tökéletes, nem szabad azt az emberi érzelmekkel azonosnak gondolni.

AZ ANYAI SZERETETNÉL IS ERŐSEBB

Az emberi tapasztalatokban talán a szülői szeretet a legerősebb. A Biblia gyakorta használja a szülő-gyerek kapcsolat hasonlatát, hogy érzékeltesse Isten nagy jószágát az emberek iránt. Azt emelik ki ezek a képek, hogy Isten könyörülte hatványozottan nagyobb ennek az érzésnek legmélyebb és legszebb emberi megnyilvánulásánál.

Olvassuk el Zsolt 103:13, Ézs 49:15 és Jer 31:20 verseit! Mit fejeznek ki ezek az igék Isten könyörületességéről, annak mélységéről?

Isten szeretett gyermekeiként bánik velünk, úgy szeret, mint a jó szülő. Ézsaiás próféta szerint megeshet, hogy egy anya elfeledkezik gyermekéről, nem könyörül „*méhe fián*” (Ézs 49:15), Isten azonban sosem feledkezik meg övéiről, könyörületessége nem fogy el (JSir 3:22).

Érdemes megjegyezni, hogy itt a könyörületességet kifejező héber *ráham* szó szerepel, ami Isten irgalomban gazdag szeretetét jelzi. Általában úgy vélik, hogy ez a szó az anyaméhet jelentő héber kifejezésből (*reham*) ered. Teológusok megjegyzik, hogy Isten könyörülte hasonlítható a méhen belüli anyai szeretethez. Valóban messze felülmúl minden emberi jószágot, még azt is, ahogy az anyák viseltetnek újszülötteik iránt.

Jer 31:20 versében Isten úgy nevezi szövetséges népét, hogy „*drága fiam... kedves gyermekem*”, pedig gyakran lázadtak ellene és megszorították, ennek ellenére kijelenti: „*Bensöm megindult miatta, bizony könyörülök rajta*” (ÚRK). Az itt szereplő héber szó a *ráham*, a fordításban: „*könyörülök*”. A „*bensöm megindult*” fordulat különösen bensőséges módon ábrázolja az isteni érzelmet, ezzel is jelezve Isten népe iránti könyörületes szeretetének mélységét. Hűtlenségük dacára Isten továbbra is bőséggel árasztja könyörületét és irgalmát a népére, minden érthető elváráson túl.

Sokak számára vigasztaló a felismerés, hogy Isten irgalma a szülői szeretethez hasonlítható. Persze vannak, akiknek ezt nem egyszerű megérteni, mert a szüleiktől nem kaptak szeretetet. Még hogyan lehet bemutatni nekik Isten könyörületét?

„GYOMORSZORÍTÓ” SZERETET

Hóseás próféta könyvében találkozunk azzal, hogy mennyire mély, felmérhetetlen Isten könyörületes szeretete az emberiség iránt. Az Úr megparancsolta Hóseás prófétának: *„Menj, végy magadnak parázna feleséget és parázna gyermekeket, mert bizony paráználkodik az ország, nem követi az Urat”* (Hós 1:2, ÚRK). Hóseás 11. fejezete pedig a gyermekét szerető apa hasonlatával érzékelteti Istennek a népével való kapcsolatát.

Olvassuk el Hós 11:1-9 szakaszát! Hogyan jelenítik meg ezek a versek Isten szeretetét és törődését népével?

Ez a szakasz a gyengéd szülői szeretethez hasonlítja Isten szeretetét. A Szentírás olyan képekkel írja le, mint a kisgyermek járnai tanítása, a szeretett gyermek karbavétele, gyógyítás és táplálás, de megjelennek a szeretetteljes törődés egyéb formái is. Isten úgy „hordozta” népét, mint *„az ember az ő fiát”* (5Móz 1:31); *„...szeretetében és kegyelmében váltotta meg őket, fölvette és hordozta őket a régi idők minden napján”* (Ézs 63:9, ÚRK).

Isten rendíthetetlen hűsége ellenére a nép újból és újból hűtlen lett hozzá, végül el is taszította, amivel ítéletet hozott magára és mélységesen megszorította az Urat. Isten könyörületes, de sosem az igazság kizárásával. (Amint látni fogjuk egy későbbi tanulmányban, a szeretet és az igazság együtt jár.)

Felidegesített már annyira valami, hogy a gyomrod görcsbe rándult? Ilyen képekkel érzékelteti Isten mélységes érzéseit az Írás. *A benső megindulása és a könyörület kifejezéseinek* nyelvi eszközeivel jeleníti meg a mély érzelmeket, úgy Istenre, mint az emberekre vonatkozóan.

A szív (benső) megindulásának (*kámar*) képe jelenik meg abban a történetben is, amelyben két asszony járult Salamon elé, akik mindketten a magukénak mondtak egy gyermeket. Amikor Salamon elrendelte, hogy a kicsit vágják ketté (persze nem akart ártani neki), az Igében ez a kép fejezi ki az igazi édesanya érzelmi reakcióját (1Kir 3:26; vö. 1Móz 43:30).

A szülők értik, hogy miről szól ez tanulmány. Nincs más olyan földi szeretet, ami ehhez volna fogható. Hogyan hozza közelebb hozzánk ez a kép Isten irántunk való szeretetét? Milyen vigaszt találunk, ha ezt megértjük?

JÉZUS KÖNYÖRÜLETESSÉGE

Az Újszövetség az Ószövetségéhez hasonló képekkel festi le Isten irgalmát. Pál úgy utal az Atyára, mint aki az „*irgalmasságnak atyja és minden vigasztalásnak Istene*” (2Kor 1:3). Majd elmondja, hogy „*irgalomban gazdag*”, megvált bennünket „*az ő nagy szeretete által, amellyel minket szeretett*” (Ef 2:4, ÚRK).

Példázataiban Jézus újból és újból meghitt, szívszorító érzésekkel ábrázolja Isten irgalmát (Mt 18:27; Lk 10:33; 15:20). Az evangéliumokban is ugyanazzal az isteni könyörületességet leíró nyelvezettel találkozunk, amikor Jézus irgalommal fordult a szenvedőkhöz, mint az Ő- és az Újszövetség többi részében.

Olvassuk el Mt 9:36, 14:14, Mk 1:41, 6:34, Lk 7:13 verseit! Lásd még Mt 23:37! Hogyan indult meg Jézus, látva az emberek szorongatott helyzetét?

Az evangéliumok újra meg újra megjegyzik, hogy Krisztus könyörületre indult, amikor az emberek bajban, szükséghelyzetben voltak. Nem csak szánakozott, meg is adta, amire szükség volt.

Igen, Jézust is elszomorította az emberek helyzete. Szinte látjuk könnyes szemét, amikor a városra tekintett: „*Hányszor akartam összegyűjteni fiaidat, miképpen a tyúk szárnya alá gyűjti csibéit, de ti nem akartátok*” (Mt 23:37). Itt is látni, mennyire egybecseng Krisztus panasza azzal, amit az egész Ószövetség mutat Istennel kapcsolatban. Valójában sok biblikus teológus megjegyzi, hogy az ókori Közel-Keleten csak az istenségre vonatkoztatták a kicsinyeit óvó madár hasonlatát. Ebben a versben sokan utalást látnak 5Móz 32:11 versére, amely Istent a fiókái felett lebegő madárhoz hasonlítja, amint védi őket, gondoskodik róluk.

Isten hatalmas, könyörületes szeretete Jézusban mutatkozott meg a leginkább, aki a legnagyobb szeretettel adta az életét értünk. Krisztus nemcsak Isten tökéletes képe, hanem a tökéletes ember példája is. Hogyan követhetjük életének a példáját, mások szükségleteire összpontosítva, vagyis nemcsak prédikálva Isten szeretetéről, hanem a gyakorlatban is bemutatva azt?

FÉLTŐN SZERETŐ ISTEN?

A Biblia Istene „*irgalmas Isten*” (5Móz 4:31), héberül *él rahúm*. Az *él* jelentése: „Isten”, a *rahúm* pedig az „*irgalmasság*” (*raham*) szógyökből származik. Istent nemcsak irgalmas, hanem féltőn szerető Istennek (*él qanná*) is nevezi az Írás: „*az Úr, a te Istened emésztő tűz, féltőn szerető Isten ő*” (5Móz 4:24; lásd még 6:15; Józs 24:19; Náh 1:2).

1Kor 13:4 verse kijelenti, hogy „*a szeretet nem irigykedik*”, hogyan lehet Isten mégis „*féltőn szerető Isten*”? Olvassuk el 2Kor 11:2 versét, és közben gondoljunk bele, hányféleképpen vált hűtlenné Istenhez a nép a Biblia beszámolóit szerint (lásd pl. Zsolt 78:58)! Ennek fényében hogyan értsük az isteni „*féltékenységet*”?

Gyakran félreértik a „*féltőn szerető Isten*” kifejezést. Amikor egy férjre vagy egy feleségre mondjuk, hogy féltékeny, valószínűleg nem dicséretnek szánjuk. Sok nyelvben negatív gondolat társul a féltékenységhöz, a Bibliában azonban Isten féltő szeretete egyáltalán nem negatív előjelű. Hasonló a szerető férj jogos elvárásához, hogy felesége kizárólagos kapcsolatban legyen vele.

Van olyan féltékenység (irigység), ami ellentétes a szeretettel (1Kor 13:4), de van jó, sőt jogos féltés is, amire Pál utal: „*Isten szerinti féltő szeretet*” (2Kor 11:2, ÚRK). Isten féltő szeretete csakis és kizárólag igazságos, talán jobb lenne úgy mondani, hogy Isten szenvedélyes szeretete a népe iránt.

Isten népe iránti szenvedélye (*qanná*) mélységes szeretetéből fakad. Kizárólagos kapcsolatra vágyik velük, arra, hogy egyedül Ő legyen az Istenük. A Biblia mégis gyakran úgy ábrázolja Istent, mint akit a szeretetei megvetnek, akinek a szeretete viszonzatlan marad (lásd Hóseás 1-3. fejezetek; Jer 2:2; 3:1-12). Isten „*féltékenysége*” tehát soha nem ok nélküli, hanem mindig a hűtlenség és az emberi gonoszság által kiváltott reakció. Isten féltő szeretete mentes az emberi féltékenység negatív jelentéstartalmától. Nem irigykedő, hanem mindig helyes, jogos a vágya a népével való kizárólagos kapcsolatra, amiben a javukat akarja.

Hogyan tanulhatunk meg mi is olyan féltő szeretettel viseltetni az emberek iránt, ahogyan Isten fordul felénk?

KÖNYÖRÜLETES ÉS SZENVEDÉLYES

A Biblia Istene irgalmas, a szeretete szenvedélyes, és az érzelmeit legfőképpen Jézus Krisztus mutatta be. Isten együttérző (vö. Ézs 63:9; Zsid 4:15), mélyen érintik népe fájdalmai (Bír 10:16; Lk 19:41), kész meghallgatni, válaszolni és vigasztalni (Ézs 49:10; Mt 9:36; 14:14).

Olvassuk el 1Kor 13:4-8 verseit! Hogyan késztet ez a szakasz is arra, hogy emberi kapcsolatainkban igyekezzünk tükrözni Isten könyörületet, csodálatra méltó szeretetét?

Vágyódunk a kapcsolatra azokkal, akikben az 1Kor 13:4-8 szakaszában ábrázolt szeretet él, de mennyire akarunk mi is ilyen szeretetteljessé válni? Nem tudjuk magunkat hosszútűróvé, jóvá tenni, azt sem tudjuk önerőből elérni, hogy ne legyünk irigykedők, kérkedők, durvák vagy önzőek. Magunktól képtelenek vagyunk annyi szeretetet felhalmozni, ami „*mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr*” és „*soha el nem fogy*” (1Kor 13:7-8). Ez a szeretet csak a Szentlélek gyümölcseként mutatkozhat meg az életünkben. Hála legyen Istennek azért, hogy a Szentlélek az Ő szeretetét árasztja azoknak a szívébe, akik hit által Krisztus Jézusban vannak (Róm 5:5)! Hogyan válaszolhatunk Isten mély érzellemmel teljes, ugyanakkor mindig tökéletesen igazságos, racionális szeretetére, hogyan tükrözhetjük azt a gyakorlatban – Isten kegyelméből és a Szentlélek ereje által? Először is az egyetlen helyes reakció, hogy imádjuk Istent, aki a szeretet. Másodszor pedig úgy, ha aktívan cselekszünk, könyörülettel, jóindulattal viseltetünk az emberek iránt. Nem elég egyszerűen vigaszt találni keresztény hitünkben, hanem késztetést is kell éreznünk mások vigasztalására! Végül pedig ismerjük el, hogy mi nem tudjuk megváltoztatni a szívünket, arra csak Isten képes! Tehát kérjünk Istentől új szívet, hogy olyan tiszta szeretettel forduljunk hozzá és az emberekhez, ami még nemesebbé teszi azt, ami jó, a pelyvát pedig eltávolítja belőlünk!

Így imádkozzunk: „*Titeket pedig gyarapítson az Úr és tegyen bőséggé az egymás és a mindenki iránti szeretetben... Erősítse meg a szíveteket feddhetetlen szentségben Istenünk és Atyánk előtt, amikor eljön a mi Urunk, Jézus minden szentjével együtt*” (1Thessz 3:12-13, ÚRK).

Az ilyen szeretet csak akkor lehetséges, ha az ember meghal az „énnek”, természetes szíve önzésének, romlottságának. Milyen döntéseket kell meghoznunk ennek érdekében?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Krisztus követése. Gondolatok a Hegyibeszédről.* Budapest, 1987, H. N. Adventista Egyház, „Kik a boldogok?” c. fejezet, 13-44. o.

„Akik beismerik lelki szegénységüket, akik érzik, hogy semmi jó sincs bennük, azok Krisztusra tekintve erőt és szentséget nyerhetnek. Ő mondta: »Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltetek« (Mt 11:28). Kínálja, hogy szegénységünket kegyelmének gazdagságával cseréljük fel. Mi nem vagyunk érdemesek Isten szeretetére; azonban Jótállónk, Krisztus méltó erre, és üdvözítheti is mindazokat, akik hozzá közelednek. Lehet múltunk bár rendkívül szomorú, a jelenlegi helyzetünk pedig még csüggesztőbb, de ha úgy közeledünk Krisztushoz, ahogy vagyunk - gyengén, elhagyottan és nyomorult állapotban -, részvételjes Megváltónk élénk jön, átölel bennünket szerető karjaival, igazságának fehér öltönyét adja ránk, és így vezet bennünket az Atyához. Istennél értünk könyörög: »Kérlek, ne tekints erre a tévelygő gyermekre, hanem énrám; ime, én állok e bűnös helyére!« Bárhogy harcol is Sátán lelkünk ellen, és ha bűneinkre mutatva igényt tart is reánk, mint zsákmányra, Krisztus vére nagyobb hatalommal beszél” (i. m. 15. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Jézus „igazságának fehér öltönyét adja ránk, és így vezet bennünket az Atyához.” Miért kell folyamatosan visszatérnünk ehhez a gondolathoz, még ha időnként el is keseredünk a hibáink, a gyengeségeink miatt, vagy mert sokszor nem tudunk olyan szeretettel fordulni az emberekhez, mint amit Isten áraszt ránk?
- 2) Képzeljük el, mit érezhetett az anya abban a történetben, amikor Salamon előtt egy másik nő is a sajátjának mondta a gyermekét! Milyen érzelmeket jelenít meg 1Kir 3:26 verse? A nyelvezete mennyiben hasonlít pl. Hós 11:8 verséhez, ami Isten érzéseit fejezi ki?
- 3) Az evangéliumokban Jézus gyakran megindult az emberek helyzete láttán. Mit tett ilyenkor? Cselekedett, megadta azt, amire szükség volt. Hogyan segíthetünk egyénileg, vagy akár a csoporttal együtt azoknak, akiknek vigaszra van szüksége?

SIMON ANDRÁS: A SZERETET EGYÉRTELMŰ

vagy igent mond
                                  vagy nemet,
de a kettőt egyszerre nem mondhatja,
mert akkor meghasonlik önmagával.
A feszültségeket
félve kerülő, mindenkinek megfelelni akaró
„nyájas” magatartás
nem szeretet, hanem
a csak maga érdekeit érvényesíteni akaró
ravasz ember minden problémát elkenő
gerinctelen alkalmazkodása
a közeli siker érdekében.
Az ily módon simulékony jellemű ember
előbb-utóbb
mindenki előtt elveszti a hitelét.
A szeretet
- éppen az egyértelműség miatt -
sokszor szenvedéssel jár,
hiszen akár határozott
NEM-et vagy IGEN-t
mondunk valakire,
vagy valamire,
vállalnunk kell, hogy a visszautasítással
- vagy éppen a teljes elfogadással -
fájdalmat okozhatunk embertársunknak
                                  vagy
                                  rendetlen vágyaink
                                  megzabolázásával
                                  éppen saját magunknak.

Mégis,
aki ezt a szenvedést nem vállalja,
nem ismerheti meg az Isten mélységeit,
ahol a fájdalom
és az öröm
egy ízzé forrnak az áldozat tüzeiben.

Az isteni szeretet haragja

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 78; Jeremiás 51:24-25;
Jónás 4:1-4; Máté 10:8; 21:12-13; Róma 12:17-21

„Pedig ő irgalmas és bűnbocsátó, nem semmisít meg, sőt sokszor elfordítja haragját, és nem engedi fölgerjedni indulatát” (Zsolt 78:38, ÚRK).

Sokat említjük Isten könyörületességét, azt viszont többen zavarónak találják, hogy Isten haragudhat is. Szerintük soha nem kellene haragot kifejeznie, hiszen Ő a szeretet. Ez az elképzelés azonban téves. Isten haragja éppen a szeretetéből fakad.

Vannak, akik az Ószövetség Istenét haragvónak, az Újszövetséget pedig szerető Istennek gondolják. Azonban csak egy Isten létezik, akit mind a két testamentum ugyanolyannak nyilatkoztat ki. A szeretet Istene valóban haragra gerjed a gonoszság miatt, de pontosan azért, mert Ő a szeretet. Jézus is kifejezte a rossz miatti nagy haragját, és az Újszövetség számos helyen szól Isten jogos és megfelelő mértékű haragjáról.

Isten haragja mindig jogos és szeretetből fakadó reakció a rosszra és az igazságtalanságra; jogos neheztelés, amit tökéletes jóság és szeretet motivál, minden teremtmény jólétét szolgálja. Egyszerűen szólva ez a szeretet kellő válasza mindarra, ami rossz és igazságtalan. A gonoszság indulatra gerjeszti Istent, fellép a rossz áldozatai érdekében, az elkövetők ellen. Haragja valójában szeretetének másféle kifejezése.

GONOSZSÁG MIATTI SZOMORÚSÁG

A Biblia Istene szereti az igazságot és gyűlöli a gonoszságot. A bűn és a gonoszság haragra gerjeszti, szenvedélyesen fellép az elnyomottak és bántalmazottak érdekében, még olyan esetekben is, amikor a rossz elsősorban önmagának árt. Isten azért gyűlöli a gonoszságot, mert az mindig árt a teremtményeinek, akkor is, amikor önmagát sebz meg. A bibliai beszámolókból Isten újból és újból haragra gerjeszti az, amit a teológusok a lázadás ciklusának neveznek.

A nép lázad Isten ellen és gonoszságot cselekszik, időnként égbekiáltó szörnyűségeket követ el, mint pl. a gyermekáldozat és más irtózatok.

Isten a nép döntései miatt visszavonul tőlük.

A nép idegen nemzetek elnyomása alá kerül.

Az emberek Istenhez kiáltanak szabadításért.

Isten kegyelmesen megszabadítja őket.

A nép újból lázad Isten ellen, gyakran még a korábbinál is kirívóbb módon.

Az égbekiáltó bűnök ciklusát és a hűtlenséget azonban Isten újból és újból végtelen hűséggel, hosszútűréssel, türelemmel, bámulatos kegyelemmel és mélységes könyörülettel fogadja.

Olvassuk el a 78. zsoltárt! Hogyan reagál Isten a nép sorozatos lázadására?

A Biblia szerint összefonódik a szeretet és az igazság. Az isteni harag a szeretet megfelelő válasza a gonoszságra, mivel a gonoszság mindig árt valakinek, akit Isten szeret. Nincs rá példa a Szentírásban, hogy Isten önkényes vagy igazságtalan módon gerjedne haragra.

Isten népe újból és újból elhagyta és elárulta az Urat, Ő évszázadokon át mégis türelmesen körülvette őket kegyelmével, minden várakozást felülmúlva (Neh 9:7-33), így mutatta be hosszútűró kegyelmének és irgalmas szeretetének elképzelhetetlen mélységét. Isten valóban „*irgalmas és bűnbocsátó, nem semmisít meg, sőt sokszor elfordítja haragját, és nem engedi fölgerjedni indulatát*” (Zsolt 78:38, ÚRK).

Bizonyára volt már, hogy haragudtál valamilyen gonoszság miatt, amit valakivel elkövettek. Ilyen tapasztalatok után hogyan érthetjük meg jobban Isten haragját a gonoszság láttán?

KÉSEDELMES A HARAGRA

Isten haragra gerjed a gonoszság miatt, mert Ő maga a szeretet. Annyira együttérző és jóakarátú, hogy az egyik bibliai próféta éppen túlságos kegyelmességét hozta fel ellene!

Gondolkodjunk el Jónás történetén, és azon, milyen reakciót váltott ki a prófétából, hogy Jón 4:1-4 szakasza szerint Isten megkegyelmezett és megbocsátott Ninive lakóinak! Mit árul ez el Jónásról és Istenről (lásd még Mt 10:8)?

Két szempontból is sokatmondó Jónás reakciója. Először is kitűnik belőle a próféta keményszívűsége. Gyűlölte az asszírokat azért, amit Izraellel tettek, és nem akarta, hogy Isten egy kicsit is könyörüljön rajtuk. Micsoda tanulság ez a számunkra! Vigyázzunk, nehogy mi is így viszonyuljunk másokhoz, még ha érthető volna is! A kegyelem nem érdemekért jár. Azoknak kell leginkább tisztában lenni ezzel, akik már tapasztalták Isten kegyelmét, ezért így forduljanak másokhoz is. Másodszor pedig Jónás reakciója azt emeli ki, hogy Isten jellemének központi része a könyörület és a kegyelem. A próféta tisztában volt Isten kegyelmességével. Pontosan azért tudta, hogy az Úr végül majd csak nem ítéli meg Ninivét, mert „*kegyelmes és irgalmas... késedelmes a haragra és nagy a kegyelme*” (Jón 4:2, ÚRK). Igazságosan és kegyelmesen bánik minden emberrel és néppel. Az a héber kifejezés, ami a fordításban „*nagy türelmű*” (KAR), „*késedelmes a haragra*” (RÚF, ÚRK), szó szerint azt jelenti, hogy „hosszú az orra”. A héber szólásmódban ez a hasonlat összekapcsolja a haragot az orral, és a hosszú orr metaforája arra utal, hogy milyen soká gerjed valaki haragra. Az Isten „hosszú orrára” tett utalás tehát azt az üzenetet közvetíti, hogy Ő késedelmes a haragra, hosszútűrő. Az emberek gyorsan méregbe gurulnak, Isten azonban különösen béketűrő és türelmes, ingyen, bőven árasztja kegyelmét, miközben nem igazolja a bűnt, nem fordítja el a tekintetét, amikor igazságtalanság történik. A kereszt által Ő maga szerez engesztelést a bűnért és a rosszért, hogy igazságos lehessen, ugyanakkor megigazíthassa a benne hívőket (Róm 3:25-26).

Volt már, hogy nem tudtál megkönyörülni valakin, kegyelmezni annak, aki ártott neked? Hogyan lehet ilyen esetben arra gondolni, amit Isten értünk tett, hogy így, Isten bőséges kegyelmét tapasztalva megbocsátóbbak lehessünk másokkal? Hogyan lehet kegyelmet gyakorolni anélkül, hogy engedélyt adnánk a bűnre, a bántalmazásra, az elnyomásra?

JOGOS HARAG

A haragnak számos elfogadhatatlan formája van, ám a Biblia szerint van „jogos harag” is. Képzeljük el, hogy egy édesanya a játszótérre viszi hároméves kislányát, akit hirtelen megtámad egy férfi. Vajon nem haragszik az anya? Dehogynem! Ilyen körülmények között a harag a megfelelő reakció. Ez a példa segít megérteni Isten „jogos haragját”.

Olvassuk el Mt 21:12-13 és Jn 2:14-15 verseit! Mit árul el Istennek a bűn miatti haragja arról, amit Jézus a templomban tett?

Jézus a jogos harag „Isten szerinti buzgalomával” fordult azok felé, akik közönséges helyként tekintettek Isten templomára, „*rablók barlangjává*” (ÚRK) tették azt, nyereszkedtek özvegyek, árvák és szegények kárán (Mt 21:13; vö. Jn 2:16). Az Isten kegyelmes megbocsátását és a bűnösök megtisztítását jelképező templomot arra használták, hogy becsapják és elnyomják a legebezhetőbbeket. Hogyne haragudott volna Jézus ennek az égbekiáltó bűnnek a láttán?

Mk 10:13-14 és 3:4-5 verseiben további példákat találunk Jézus jogos haragjára. Amikor az emberek kisgyerekeket vittek hozzá, „*a tanítványok pedig megdorgálták azokat*”, Jézus „*haragra gerjedt, és azt mondta nekik: Engedjétek hozzám jönni a kisgyerekeket*” (Mk 10:13-14, ÚRK).

Máskor a farizeusok szombatrontással vádolták Jézust, mert szombaton gyógyított, erre Ő megkérdezte: „*Szabad-e szombaton jót vagy rosszat tenni? Életet menteni vagy kioltani*” (Mk 3:4, ÚRK)? „*Ő pedig bánkódva szívük keménysége miatt haragosan végignézett rajtuk*” (Mk 3:5, ÚRK), majd meggyógyította a beteget. Haragját az Ige összefüggésbe hozza a szívük keménysége miatt érzett fájdalommal. Ez Isten szeretetből fakadó, jogos haragja, éppen úgy, mint az ószövetségi esetekben. Hogyne bántaná a szeretetet a rossz, főleg ha szeretete tárgyának árt?

Mit tehetünk, nehogy igazolni próbáljuk önző haragunkat, mintha jogos felháborodás volna? Miért igen könnyű ebbe a hibába esni? Hogyan tarthatjuk magunkat távol ettől a csapdától?

ISTEN NEM BÁNT SZÁNDÉKOSAN

Isten az egész Bibliában újból és újból bemutatja, hogy az elnyomottak oldalán áll, a támadók és elnyomók pedig joggal gerjesztik haragra. Nem haragudna, ha nem történe rossz. Haragja csak és kizárólag azok ellen fordul, akik ártanak teremtményeinek.

Isten nem bánt szándékosan (szó szerint: „szíve szerint”). Nem akarja ítélettel sújtani a gonoszságok elkövetőit, de a szeretet megkívánja, hogy végül megtörténjen az igazságszolgáltatás.

Ezt mutatja, hogy Isten sokáig megbocsátott népének, újabb és újabb lehetőségeket adott nekik a megtérésre és a megbékélésre. A próféták által folyamatosan szólt hozzájuk, de a nép nem akart hallgatni rá (lásd Zsolt 81:12-15; Jer 35:14-17).

Vessük össze Ezsd 5:12 és Jer 51:24-25, 44 verseit! Miért érte el az ítélet Jeruzsálemet Babilon által (lásd még 2Krón 36:16)?

Ezsdrás 5. fejezete szerint a nép kitartóan, megbánást nem tanúsítva ingerelte haragra Istent, aki végül visszavonult tőlük, és „*a babilóniai káldeus királynak, Nebukadneccarnak a kezébe adta őket*” (Ezsd 5:12, ÚRK), de csak azután, hogy „*már nem volt segítség*” (2Krón 36:16, ÚRK). Isten később Babilont is megítélte a Júdára mért nagy pusztítás miatt (Jer 51:24-25, 44; vö. Zak 1:15).

Több ítélettel kapcsolatban olvashatjuk a Szentírásban, hogy Isten az elenségei „*kezébe adta*” népét (Bír 2:13-14; Zsolt 106:41-42), mivel elfordultak tőle és más népek „*isteneit*” szolgálták (5Móz 29:24-26; Bír 10:6-16). Istennek a gonoszság elleni haragja azzal éri el tetőfokát, amikor egyszer s mindenkorra eltöröl minden rosszat. Ez abból fakad, hogy minden teremtményét szereti, a világmindenség örök javát keresi. Éppen ez forgott kockán a bűn, a lázadás és a gonoszság egész kérdésében.

Isten nem akar ítélet alá rekeszteni senkit. Hogyan segít ez megérteni az isteni harag kérdését? Isten késedelmes a haragra, tehát nem kellenek nekünk is türelmesebbnek lennünk a körülöttünk élőkkel? Hogyan lehet ezt megtenni, miközben védjük a bántalmazottakat és törődünk velük?

EGYÜTTÉRZÉSEL

„Rettenetes” az isteni harag, de semmiképpen nem áll ellentétben az erkölccsel vagy a szeretettel. Ellenkezőleg! Isten azért juttatja kifejezésre haragját a gonoszsággal szemben, mert Ő a szeretet. Haragja rettenetes a rossz aljassága miatt, ami tiszta jóságának és dicsőségének szöges ellentéte.

A szeretet a fontos Isten számára, a harag nem. Ahol nincs gonoszság vagy igazságtalanság, ott harag sincs. Végül Istennek a legnagyobb szeretetből fakadó tette, a gonoszságnak a világegyetemből való kiirtása eltünteti a haragot is, mert soha többé semmiféle igazságtalanság vagy gonoszság nem lesz. Örökkön örökké csak végtelen boldogság és igazság lesz majd a tökéletes szeretet kapcsolatában. Isten nem gerjed haragra többet, mert soha nem lesz azt kiváltó ok. Csodálatos gondolat!

Némelyek attól tartanak, hogy lesznek, akik Isten haragját talán felhalmazásnak tekintik az emberi bosszúra. Olvassuk el 5Móz 32:35, Péld 20:22, 24:29, Róm 12:17-21 és Zsid 10:30 verseit! Mit mondanak ezek az igék a bosszúról?

A Szentírás szerint Isten joga, hogy ítéletet tartson, és amikor arra kerül a sor, Ő mindig tökéletesen igazságos. Az Ó- és az Újszövetség is Isten jogának nevezi a bosszút. Pál így ír: *„Magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak; mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr”* (Róm 12:19, idézi 5Móz 32:35 versét).

Isten végül megítéli az igazságtalanságot és a gonoszságot, ugyanakkor Krisztus menekvést biztosított minden benne hívőnek. Jézus *„megszabadít minket az eljövendő haragtól”* (1Thessz 1:10, ÚRK; vö. Róm 5:8-9), Isten terve szerint: *„Mert nem haragra rendelt minket az Isten, hanem arra, hogy üdvösséget szerezzünk a mi Urunk Jézus Krisztus által”* (1Thessz 5:9). Isten nem közömbösíti a haragját, hanem aki hisz Jézusban, az általa megszabadulhat.

Krisztus engesztelő halála hogyan szerezhet érvényt az igazságnak, miközben megszabadít bennünket a haragtól? Vannak hiányosságaink, Krisztus mégis lehetővé teszi a szabadulásunkat. Ennek fényében miért kell kegyelmesebbnek lennünk az emberekkel?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, „Bálványimádás a Sínai hegyenél” c. fejezet, 273-288. o.

Az aranyborjúval kapcsolatban ezt olvashatjuk: „Az izraeliták az árulás bűnét követték el. Árulásukat pedig éppen olyan Király ellen követték el, aki jótéteményeivel halmozta el őket, és akinek önként fogadtak engedelmességet. Az isteni kormányzat további fenntartása érdekében a vétkesnek jogosan bűnhődnie kell. Isten irgalmassága azonban még ebben az esetben is megmutatkozott. Isten eleget tett törvénye követelményeinek, mindenkinek szabad választást biztosítva, s ezzel lehetőséget adott nekik a bűnbánatra. Isten csak azokat engedte elpusztítani, akik kitarítottak az ellene való lázadás és a bálványok imádása mellett. Ezt a bűnt azért is meg kellett büntetni, hogy a környező nemzetek világosan lássák: a bálványimádás milyen nagymértékben magára vonja Isten haragját. Az ítélet végrehajtását a bűnösön Mózesnek fel kellett jegyeznie ünnepélyes és nyilvános tiltakozásként az árulók és a bálványimádók bűne ellen. Mivel az izraelitáknak kárhóztatniuk kellett a szomszédos törzsek bálványimádását, ezért később ellenségeik szemükre vethetik azt a vádat, hogy az a nép, amely saját Istenének vallja Jahvét, borjút készített és imádott a Hórebben. Bár elismerték ezt a megszegyenítő igazságot, de Izrael rá tudott mutatni a vétkesek rettenetes sorsára bizonyítékként, hogy Isten a bűnüket nem bocsátotta meg és nem mentette fel őket a büntetés alól. A szeretetnek, nem kevésbé mint az igazságnak, meg kell követelnie, hogy Isten ítéletet rójon ki a bűnre... Isten irgalma volt az, hogy csak ezreknek kellett elpusztulnia, hogy hasonló ítélettel ne kelljen milliókra lesújtania” (i. m. 281-282. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Vajon miért küzdenek olyan sokan az isteni harag gondolatával? Mi segíthet ezt megérteni?
- 2) Milyen problémákat okoz, ha az ember bosszút akar állni - ami nem következik be, ha Istenre hagyjuk a bosszúállást?
- 3) Hogyan mutatkozott meg a kegyelem is az aranyborjú miatti isteni ítéletben? Még milyen bibliai példát említhetünk arra, hogy Isten ítélete a szeretet cselekedete?
- 4) Elismerjük, hogy Isten joggal haragszik a gonoszságra és az ítélete tökéletesen igazságos. Mi viszont miért ne ítéljünk meg senkit? Beszélgessünk erről 1Kor 4:5 fényében!

RÉPÁSSY MÁRIA: KORUNK SZAVA

Gyorsan! Sietni..., sietni -
zúgja a gyárban a gép.
Megállás nélkül menni,
menni..., tenni..., tenni!
Kopogva iramlik utcán a nép.

Ki sokat markol,
keveset kap.
Félig mondja ki a szót,
csak sietve teszi a jót.

Sietségében a lényegét felejtí.
Nem hagy maga után
békét, nyugalmat.
Nem olyan, ki megnyugvást
és vigasztalást adhat.

Ne rohanj, ne siess,
nincs sok értelme!
Jézus sohasem sietett;
ő mindig csak egészen
és egyet tett.

Odafigyelt szívvel, lélekkel.
Tanított, gyógyított,
bűnöket bocsájtott.
Gyakorolt irgalmasságot,
védte, hirdette az igazságot.

Körül járt, jót tévén,
vigaszt, erőt osztott.
Sietve nem szólott, és
mindent megoldott...!

Isten szereti az igazságot

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 2Mózes 32:14; 5Mózes 32:4; Zsoltárok 33:5; 85:11; Máté 5:43-48; Titusz 1:2; Jakab 1:17

„Hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekedik, hogy értelmes és ismer engem, hogy én vagyok az Úr, aki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok a földön; mert ezekben telik kedvem, azt mondja az Úr” (Jer 9:24).

Az ókori Közel-Kelet népei nemcsak szeszélyesnek, erkölcstelennek, kiszámíthatatlannak tartották „isteneiket”, hanem azt képzelték, hogy olyan atrocitásokat is megkövetelnek tőlük, mint például gyermekáldozatokat. A pogányok azonban még ezek után sem számíthattak a kegyükre, ezért nem mertek szembeszállni törzsi „isteneik” akaratával.

5Móz 32:17 szerint az ilyen „istenek” mögött démonok álltak (lásd még 1Kor 10:20-21). Kultuszukra jellemző volt a követelőzés, és közben az emberek hatalmas lelki, erkölcsi sötétségben maradtak.

A démoni erők össze sem hasonlíthatók a Biblia Istenével. Jahve tökéletesen jó, a jelleme nem változik. Csakis állandó jósága miatt lehet reményünk most és az örökkévalóságra nézve.

Éles ellentétben az ókori világ bálványáival, sőt a mai „istennel” is, Jahve komolyan odafigyel a gonoszságra, a szenvedésre, az igazságtalanságra és az elnyomásra – mindezeket állandóan és félreérthetetlenül elítéli, és egy nap majd el is törli.

SZERETET ÉS IGAZSÁG

Az egész Szentírásban együtt jár a szeretet az igazsággal. Az igazi szeretet megköveteli az igazságot, és igazságot csak szeretettel lehet szolgáltatni, meghatározni. Nem vagyunk hozzászokva, hogy erre a két fogalomra együtt gondoljunk, csak azért, mert az emberiség mindkettőt nagy mértékben elferdítette.

Olvassuk el Zsolt 33:5, 85:11, 89:15, Ézs 61:8 és Jer 9:24 verseit! Hogyan világítanak rá ezek az igék Isten igazságszeretetére?

Ezek a versek egyértelműen kifejezik, hogy Isten szereti az igazságot (Zsolt 33:5; Ézs 61:8). A Szentírásban elválaszthatatlanul összetartozik a szeretet és az igazság, Isten szeretete és igazsága együtt jár. Ő komolyan törődik azzal, hogy igazság legyen a földön.

Jó oka volt tehát a prófétáknak, hogy következetesen felszólaljanak mindennemű igazságtalanság ellen, beleértve az igazságtalan törvényeket, hamis mércéket, a szegények, az özvegyek és a sebezhetők elnyomását. Az emberek különféle gonoszságokat és igazságtalanságokat követnek el, Isten azonban következetesen „kegyelmet, ítéletet és igazságot” (Jer 9:24) gyakorol a földön. Ebből következik, hogy Isten hűségesei az egész Szentírásban alig várják az isteni ítéletet, úgy, mint ami nagyon jó, mert az Úr megbünteti a gonoszságok elkövetőit és az elnyomókat, az igazságtalanságok és elnyomás áldozatainak pedig igazságot, szabadulást hoz.

Isten uralmának fundamentuma az igazság és az igazságosság. Szereteten alapuló kormányzása igazságos, más, mint a korrupt világi uralmak, amelyek az egyéni nyereség és személyes hatalom érdekében gyakran folytonossá teszik az igazságtalanságot. Istenben „Irgalmasság és hűség összetalálkoznak, igazság és békesség csókolgatják egymást” (Zsolt 85:11).

Isten világossá teszi, hogy mit vár tőlünk: „Megmondta neked, ó, ember, hogy mi a jó, és mit kíván tőled az ÚR: csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeresd az irgalmasságot, és alázatosan járj Isteneddel” (Mik 6:8, ÚRK). Jellemének központi része a szeretet, valamint az abból fakadó igazság és irgalom.

Milyen példákat látunk most arra, hogy az emberek elferdítik az igazságot? Miért ne várnánk hát, hogy Isten elhozza a tökéletes igazság napját!?

ISTEN CSAK JÓ ÉS IGAZSÁGOS

Isten nemcsak egyszerűen azt állítja, hogy szereti az igazságot és az igazság szeretetére, igaz életre hív, hanem Ő maga tökéletes és megingathatatlan példát is szolgáltat ezekre a jellemtulajdonságokra. A Szentírás tanítása szerint Isten csakis szent, hűséges, igazságos és szeretetteljes. Mindig azt teszi, ami szeretetből fakad, igaz és igazságos, soha semmi rosszat nem követ el.

Olvassuk el 5Móz 32:4 és Zsolt 92:16 verseit! Mit tudhatunk meg ezekből Isten hűségéről és igazságosságáról?

Többek között ezek a versek is azt hirdetik, hogy Isten igazságos és szeretetteljes, „*nincsen hamisság benne*” (Zsolt 92:16; vö. 25:8; 129:4)! Isten „*nem cselekszik hamisságot, ítéletét minden reggel napfényre hozza*” (Zof 3:5, ÚRK). Figyeljük meg az éles ellentétet Isten és azok jelleme között, akik az igazságtalanságot szeretik!

Isten tudja, hogy mi a legjobb mindenkinek, azt is akarja, ami a legjobb mindenkinek. Folyamatosan azért cselekszik, hogy az összes érintett számára a legjobb végeredményt biztosítsa.

Olvassuk el Zsolt 9:8-9 és 145:9-17 verseit! Mit tanítanak Istenről ezek a szakaszok?

A Biblia Istene „*igaz bíró*” (Zsolt 7:12), nem lakhat nála gonoszság (Zsolt 5:5); „*az Isten világosság és nincsen benne semmi sötétség*” (1Jn 1:5). Jósága tökéletes, Ő „*gonoszsággal nem kísérhető*” (Jak 1:13; vö. Hab 1:13).

Isten jósága és dicsősége tehát elválaszthatatlanul összekapcsolódik. Sokan a hatalom bűvöletében élnek, a mindenható Isten azonban csak igazsággal és szeretettel gyakorolja hatalmát. Nem véletlen, hogy amikor Mózes megkérte: „*mutasd meg nekem dicsőségedet*”, Isten így felelt: „*Megteszem, hogy elvonuljon előtted egész fenségem* [a héberben: *jóságom*]” (2Móz 33:18-19).

Miért engedi a jóságos Isten, hogy ennyi gonoszság történjen a világon? Beszéljessünk erről a csoportban!

ISTEN VÁLTOZATLAN JELLEME

Olvassuk el Mal 3:6 és Jak 1:17 verseit! Mit tudhatunk meg ezekből Isten jelleméről?

Isten kijelenti: „*én, az Úr, meg nem változom*” (Mal 3:6). Vannak, akik ezt úgy értik, hogy Ő semmilyen tekintetben nem változik. Viszont a vers többi része és a közvetlen környezete rávilágít, hogy itt Isten *erkölcsi változatlan-ságáról* van szó. Hozzánk való viszonyulása változhat, hiszen kijelenti: „*Jákób fiai, nem semmisültök meg*” (ÚRK)! A következő versben pedig így szól népéhez: „*Térjetelek hozzám, és én is hozzátok térek*” (Mal 3:7)!

Isten oda-vissza ható kapcsolatba lép teremtményeivel, miközben a jelleme állandó marad. Ezt erősíti meg Jak 1:17 verse is azzal, hogy minden jó és tökéletes ajándék Istentől származik, akinél nincs változás. Istentől semmi-féle rossz nem ered.

A Szentírás ismételten azt tanítja itt és másutt is, hogy Isten jelleme változatlan, más szóval a Biblia következetesen képviseli Isten *erkölcsi változatlan-ságát*. Ezzel együtt valóságos kapcsolatba léphet és lép is a teremtményeivel, reagál arra, amit tesznek, de mindig szeretettel és igazsággal.

Mit tanítanak Istenről 2Tim 2:13, Tit 1:2 és Zsid 6:17-18 versei?

Isten nem tagadhatja meg magát, soha nem hazudik, ígéretei megtörhetetlenek. Bizhatunk abban, hogy a Biblia Istene ugyanaz, aki (Krisztusban) készségesen odaadta önmagát értünk a kereszten. Fenntartások nélkül bizhatunk benne, azért tekinthetünk bizalommal és reménnyel a jövőbe, mert ahogy Zsid 13:8 fogalmaz: „*Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz*” (Zsid 13:8).

Hogyan tanulhatunk meg bízni Isten jóságában még akkor is, ha borzasztóan rosszul alakulnak a dolgok az életünkben? Hogyan segít ebben a kereszten függő Isten képe?

MEGBÁNHAT VALAMIT ISTEN?

Gyakorolhat Isten „megbánást”? Ha igen, akkor ez mit jelent? Amint láttuk, a jelleme soha nem változik, viszont egyes bibliaszövegek kijelentik, hogy van, amit „abbahagy”, „megállít”, „megbán”. A megbánás része – legalábbis emberi viszonylatban –, hogy elismerjük: valamit rosszul tettünk. Hogyan ábrázolhatja tehát néhány igevers úgy Istent, mint aki „megbán” valamit?

Vessük össze 2Móz 32:14 és Jer 18:4-10 verseit! Mit értsünk tehát azon, hogy Isten *abbahagy* vagy *megbán* valamit?

Több más igehely mellett itt is úgy áll előttünk Isten, mint aki a nép bűnbánatának és a közbenjárásnak a hatására megállítja az ítéletet. Megígéri, hogy ha a nép elfordul gonoszságától, Ő is elfordul a tervezett ítélet végrehajtásától. Az egész Szentírásban gyakran előkerülő téma, hogy az ember bűnbánatára válaszul Isten eláll az ítélet végrehajtásától.

4Móz 23:19 és 1Sám 15:29 versei szerint van, hogy Isten megváltozik vagy megbán valamit?

Konkrétan azt olvassuk, hogy Isten „*nem ember..., hogy valamit megbánjon*” (1Sám 15:29); „*Isten nem ember, hogy hazudjék, és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-e ő valamit, hogy meg ne tenné? Ígér-e valamit, hogy ne teljesítené*” (4Móz 23:19, ÚRK)? Más igehelyekkel összevetve nem érthetjük úgy ezeket a szakaszokat, mintha Isten soha „nem bánna meg” semmit, inkább ezek a kijelentések azt fejezik ki, hogy az Ő „megbánása” nem olyan, mint az embereké. Mindig betartja az ígéretét, és amikor változtat az eljárásán, ha az emberek megbánást tanúsítanak, azt kizárólag jósága és Igéje szerint teszi. A megtérés után eláll az ítélettől, éppen azért, mert jó, igaz, szeretettel és könyörülettel teljes a jelleme.

Mi a jelentősége az isteni „megbánás” bibliai bemutatásának? Mit tudhatunk meg ebből Isten jellemének állandóságáról, miközben őszinte, oda-vissza ható kapcsolatba lép teremtményeivel – és ez valójában az Ő tetteire is hat?

RAGASZKODJ A SZERETETHEZ ÉS AZ IGAZSÁGHOZ!

A Szentírás következetesen azt tanítja, hogy „az ÚR, a te Istened az Isten; hűséges Isten ő, aki megtartja szövetségét és az irgalmasságot ezerzig azok iránt, akik szeretik őt, és megtartják parancsolatait” (5Móz 7:9, ÚRK). Jóságos és szeretettel teljes jellemét Jézus mutatta be legjobban a kereszten (lásd Róm 3:25-26; 5:8). A Zsoltárokban ezt olvassuk: „jó az Úr, örökkévaló az ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre való az ő hűsége” (Zsolt 100:5; vö. 89:3)! Tehát megbízhatunk benne, csak jó ajándékokat ad gyermekeinek (Jak 1:17; vö. Lk 11:11-13). Valójában még azoknak is jót ad, akik ellenségnek látják.

Mt 5:43-48 szakasza mit mond Isten csodálatra méltó szeretetéről? Jézus tanításának a fényében hogyan viszonyuljunk az emberekhez?

Máté 5. fejezete Isten szeretetét állítja elénk a tökéletes szeretet mintájaként. A tökéletességet el nem érő szeretet csak azokra irányul, akiktől szeretetet kap. Isten azonban azokat is szereti, akik gyűlölik Őt, akik az ellenségeinek mondják magukat. Isten szeretete teljes, ezért tökéletes.

Isten szeretete és kegyelme messze túlmegy minden elképzelhető elváráson, de soha nem nyomja el az igazságot és nem is száll szembe vele. Ellenkezőleg! Összekapcsolja az igazságot és a kegyelmet (Zsolt 85:11). A Biblia így tanít: „örizd meg az irgalmasságot és az ítéletet, és bizzál szüntelen a te Istenedben” (Hós 12:6; vö. Lk 11:42).

Isten tesz majd tökéletes igazságot, amikor „igazságos ítélete nyilvánvalóvá lesz” (Róm 2:5, ÚRK). A megváltottak végül így fognak énekelni: „Nagyok és csodálatosak a te tetteid, mindenható Úristen, igazságosak és igazak a te utaid, nemzetek Királya! Ki ne félne téged, Uram, és ki ne dicsőítené a te nevedet, hiszen egyedül te vagy szent! Mert a pogányok eljönnek mind, és leborulnak előtted, mert igazságos ítéleteid nyilvánvalóvá lettek” (Jel 15:3-4, ÚRK; vö. 19:1-2).

*„Uram, te vagy Istenem, magasztallak, dicsérem nevedet, mert csodát cselekedtél, rég elgondolt tanácsod hűség és igazság” (Ézs 25:1, ÚRK).
Hogyan tanulhatjuk meg nehéz időkben is dicsőíteni Istent? Hogyan dicsőítheti Őt az életünk azzal, hogy befolyási körünkben az igazságot munkáljuk?*

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, „Isten szeretete az emberek iránt” c. fejezet, 7-12. o.

„Isten lényé Igéjében nyilatkozik meg. Amikor Mózes kérte: »...mutasd meg nekem a te dicsőségedet« (2Móz 33:18), az Úr így válaszolt: »Megteszem, hogy az én dicsőségem a te orcád előtt menjen el...« (2Móz 33:19). Ez az Ő dicsősége. »És az Úr elvonula öelőtte és kiáltotta: Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. Aki irgalmas marad ezerziglgen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt« (2Móz 34:6-7). Jónás hasonló szavakkal juttatta kifejezésre érzelmeit. »Tudtam, hogy te irgalmas és kegyelmes Isten vagy, nagy türelmű és nagy irgalmasságú« (Jón 4:2).

Az Úr eget és Földet betöltő szeretetének megszámlálhatatlan bizonyítékai von magához bennünket. A természet művei és a legbensőségesebb lelki kötelékek által, amit az emberi szív átérezhet és átélhet, igyekezett magát kijelenteni nekünk; ám mindezek csak tökéletlenül mutatják be végtelen szeretetét. Mert mindezen világos és érthető bizonyítékok ellenére is úgy elvakította a jónak ellensége az emberek értelmét, hogy csak félelemmel és rettegéssel tekintenek Istenre, akit szigorú és engesztelhetetlen Úrnak képzelnek. Sátán félrevezette az emberiséget, hogy Istenben olyan lényt lásson, akinek legfőbb tulajdonsága a szigorú igazságosság, aki hajthatatlan bíró és kegyetlen hitelező. Oly lénynek tüntette fel az Alkotót, aki árgus szemekkel figyeli az emberek hibáit, gyengéit, hogy azonnal lesújthasson rájuk ítéleteivel. Jézus épp azért jött a Földre, hogy eltávolítsa a sötét árnyat, amely Isten irántunk érzett végtelen szeretetét elfedte” (i. m. 8. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Miért különösen fontos tisztában lennünk azzal, hogy Isten dicsősége összekapcsolódik a jóságával? Hogyan igazítja ki ez azt az elképzelést, ami hangsúlyozza Isten abszolút hatalmát, de szeretete és jelleme bemutatása nélkül?
- 2) Megkérdőjelezted már valaha Isten jóságát? Ismersz valakit, aki éppen ezt teszi, olyanok miatt, akik Isten követőinek mondják magukat, de nem úgy élnek, vagy pedig a világban lévő sok gonoszság miatt? Hogyan birkóztál meg ezzel a kérdéssel? Hogyan segíhetnél annak, aki nem tudja könnyen elfogadni Isten jóságát?
- 3) Térjünk vissza a hétfői kérdéshez! A nagy küzdelem valósága hogyan segít megküzdeni a gonoszság problémakörével?

KERESZTURY DEZSŐ: ESTI IMÁDSÁG

Ó, milyen vak homályba futnak,
kik nélküled indulnak útnak!
A kezemet nézem: leszárad;
szívem sívó homokkal árad.

Valamikor kézen vezettél;
szökni akartam, nem engedté. l.
Csend volt szívemben és a csendben
szavad szólt csak, mindennél szebben.

Én Istenem! Hívj vissza engem!
Magam maradtam, eltévedtem.
Légy bátorságom, bizodalmlam!
Ó, légy úrrá megint Te rajtam!

A bűn problémája

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 2:16-17; Jób 30:26; 38:1-12;
Zsoltárok 73; Máté 27:46; Jelenések 21:3-4

„És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak” (Jel 21:4).

A kereszténység talán legnagyobb problémája a gonoszság kérdése – hogyan lehet összeegyeztetni Isten tökéletes jóságát, szeretetét, ami tény, a gonoszság létezésével, ami szintén tény? Röviden: ha Isten csak jó és mindenható, miért van rossz, még hozzá annyi?

Ez nem pusztán elméleti kérdés, sokakat mélységesen zavar, vannak, akik éppen emiatt nem fordulnak Istenhez, ezért nem akarják megismerni és szeretni.

„Sok embert a bűn eredete és oka elbizonytalanít. Látják a gonoszság munkáját és rettenetes következményeit: a szenvedést, a pusztulást, és azt kérdezik, miként lehetséges mindez annak a Lénynek az uralma alatt, akinek a bölcsessége, hatalma és szeretete végtelen. Ez olyan titok, amelyre nem találnak magyarázatot” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 423. o.).

Számos ateista a gonoszság problémájával indokolja világnézetét. Amint azonban látni fogjuk ezen a héten, majd pedig a következők során is: a Biblia Istene csak jó, bízhatunk benne, még a bűnös világot olyannyira megfertőző gonoszság ellenére is!

MEDDIG MÉG, URAM?

A gonoszság problémájáról nem kizárólag a mi korunkban beszélnek, a Szentírás is szól róla.

Olvassuk el Jób 30:26, Zsolt 10:1, Jer 12:1, 13:22 és Mal 2:17 verseit! Mennyire komoly probléma a gonoszság az ember életében? Hogyan mutatnak rá ezek a szövegek is?

Ezek a versek sok olyan kérdést felvetnek, amelyek ma is velünk vannak. Miért tűnik úgy, hogy a gonoszoknak jól megy sora, aki rosszat tesz, az látványosan profitál belőle, ha nem is mindig, de azért elég gyakran? Akik igazságban járnak, miért szenvednek annyit? Hol van Isten, amikor rossz dolgok történnek? Miért érezzük néha úgy, hogy távol van tőlünk, elrejtőzött?

Akármit felelünk is ezekre a kérdésekre és általánosabban véve a gonoszság problémájára, a válaszainknak biztosan nem szabad *közhelyesnek* lenni! Ne akarjunk úgy feloldást keresni a világban létező rosszra, hogy megpróbáljuk csökkenteni fajtáinak, mértékének a jelentőségét! A gonoszság szörnyűségesen rossz, és Isten még nálunk is jobban gyűlöli. Ezért a világ megannyi gonoszsága és igazságtalansága láttán mi is csatlakozhatunk az egész Szentírásról át visszhangzó kiáltáshoz: „Meddig még, Uram?”

Hogyan értsük Jézus szavait Mt 27:46 versében? Hogyan érinti Istent a bűn?

A kereszten Jézus is feltette a kérdést: „*Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet*” (Mt 27:46, ÚRK)? Itt különösen látszik, mennyire érintette magát Istent is a gonoszság. Erre a döbbenetes igazságra rendkívül jól rávilágít Krisztus szenvedése és halála a kereszten, ahol a világ minden gonoszsága rá nehezedett.

Csakhogy még itt is van remény! Keresztáldozatával Krisztus legyőzte a gonoszság forrását, Sátánt, és majd végül örökre eltöröl minden rosszat. Jézus a kereszten Zsolt 22:2 szavait idézte, de ez a zsoltár diadallal fejeződik be.

A kereszten Jézus arra a reménységre tekintett előre, amit akkor nem láthatott. Hogyan nyújt vigaszt az Ő tapasztalata, amikor nem látunk semmi reményt?

SOK MINDENT NEM TUDUNK

A történelem végén a szeretet győz majd a gonoszság felett, addig azonban még sok kérdés nyugtalanít. Hogyan gondolkodhatunk és beszélhetünk úgy a gonoszság problémájáról, hogy azzal segíteni tudjunk?

Olvassuk el Jób 38:1-12 szakaszát! Isten Jóbnak adott válasza milyen fényt vet a gonoszság kérdésére? Mennyit tudunk és mennyit nem tudunk a színpad mögött történelekről?

A történetben Jób igen sokat szenvedett, és ő maga is számos kérdést feltett arra vonatkozóan, hogy miért sújtotta annyi rossz és szenvedés. Kihallgatást kért Istentől, hogy választ kaphasson a kérdéseire, miközben fogalma sem volt róla, mi minden zajlott a háttérben, Isten udvarában (Jób 1-2. fejezet).

Isten válasza roppant meglepő. *„Ekkor így felelt az ÚR Jóbnak a forgószélből: Ki akarja elhomályosítani az örök rendet tudatlan beszédével”* (Jób 38:1-2, ÚRK)? Egy fordításban ezt olvashatjuk: *„Miért beszélsz annyit, amikor olyan keveset tudsz?”* Az Úr még folytatta: *„Hol voltál, amikor a földnek alapot vettem? Mondd meg, ha tudsz valami okosat”* (Jób 38:4, ÚRK)!

Olvassuk el Jób 42:3 versét! Jób válasza alapján mit kell felismernünk önmagunkkal kapcsolatban?

Válaszában Isten világossá tette, hogy Jób mennyi mindent nem tud, nem ért. Mi is alázattal ismerjük el, hogy sok minden történik a világban és a háttérben, amiről fogalmunk sincs. Nem találunk válaszokat a kérdéseinkre, ez azonban még nem jelenti azt, hogy nincsenek is jó válaszok, vagy egy nap nem oldódik majd meg minden. Addig pedig bízunk kell Isten jóságában, amit számtalan úton-módon be is mutatott nekünk!

Gondoljunk csak bele, milyen keveset tudunk valójában mindenről! Miért kell tehát megtanulnunk együtt élni a legnehezebb kérdésekkel, a gonoszság és a szenvedés megválaszolatlan kérdéseivel?

SZKEPTIKUS TEIZMUS

Isten kijelenti: „Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útaitok az én útaim, így szól az Úr! Mert amint magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útaim útaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál” (Ézs 55:8-9)!

Isten gondolatai jóval magasabbak a mieinknél. El sem tudjuk képzelni a történelemre vonatkozó isteni terv összetettségét, bonyolultságát, tehát miért várnánk, hogy képesek lennénk eldönteni, milyen okkal cselekszik vagy nem cselekszik a különböző helyzetekben?

A gonoszság problémájának egyik megközelítését arra alapozták, hogy mennyire keveset tudunk, ezt nevezik szkeptikus teizmusnak. A szkeptikus teista hiszi, hogy Istennek jó oka van arra, amit tesz, mivel azonban a mi tudásunk csak korlátozott, nem várhatjuk el, hogy tisztában legyünk az indokaival. A szkeptikus teista kétségbe vonja, hogy az ember képes lenne felmérni vagy teljes mértékben megérteni Isten indokait a világ gonoszságával kapcsolatban. Nem látjuk például a levegőben körülöttünk szálló baktériumokat, ez azonban nem jelenti azt, hogy nem keringenek baktériumok körülöttünk a levegőben. Az ember nem ismeri Isten indokait, de ez biztosan nem azt jelenti, hogy nincs mindenre jó oka.

Olvassuk el a 73. zsoltárt! Hogyan tekintett a zsoltáriró a környezetében tapasztalt gonoszságra és igazságtalanságokra? Mit látott meg később, aminek következtében más nézőpontból közelítette meg a kérdést?

A zsoltárost mélységesen nyomasztotta a világ gonoszsága. Körülnézve azt látta, hogy a gonoszoknak igen jól megy a sora. Minden igazságtalannak tűnt. Nem talált választ a kérdéseire. Még az is eszébe jutott, hogy érdemes-e egyáltalán hinni Istenben, Őt szolgálni. Ez addig tartott, amíg be nem pillantott a templomba.

A gonoszság problémájához részben megadja a kulcsot a templom, a felismerés, hogy van egy igaz Bíró, aki a maga idejében igazságot és ítéletet hoz majd.

Az ítéletről és a szentélyről szóló adventista tanítás milyen megvilágításba helyezi a gonoszság problémáját? Segít a gondolat, hogy most vannak ugyan még kérdéseink, de végül majd megismerhetjük a történelem részleteit és Isten igazságos ítéleteit?

A SZABAD AKARAT ÉRVE

Még ha sok mindent nem is értünk Isten útjaival és gondolataival kapcsolatban, de azért a Szentírás kinyilatkoztat olyan dolgokat, amelyek segítenek a gonoszság problémájának megközelítésében. Ennek az az egyike módja a gonoszság logikus problémájával kapcsolatban, amit a szabad akarat érveként ismernek. A szabad akarat érvelése szerint a gonoszság annak a következménye, hogy egyes teremtmények helytelenül élnek szabad akaratukkal. Nem Istent kell tehát kárhóztatni a rosszért, hiszen az abból ered, amikor teremtmények visszaélnék szabad akaratukkal – amivel Isten ruházta fel őket, mégpedig jó okkal. Csakhogy miért kellett Istennek szabad akaratot adnia? C. S. Lewis erről azt írta egyszer, hogy „a szabad akarat ugyan lehetőséget ad a rosszra, de egyedül így lehetséges a szeretet, a jóság és az öröm, amivel fontos rendelkezni. Aligha lenne érdemes robotvilágot teremteni, ahol a teremtmények csak gépek módjára dolgoznának. Magasabb rendű teremtményeinek Isten olyan boldogságot tervez, amit az ad, ha szabadon, önként léphetnek szövetségre vele és egymással... Ennek érdekében pedig szabadnak kell lenniük” (C. S. Lewis: *Mere Christianity*. New York, 1960, MacMillan, 52. o.).

Hogyan mutatják be 1Móz 2:16-17 versei, hogy Isten erkölcsi szabadsággal ajándékozta meg Ádámot és Évát?

Először is, miért parancsolt volna nekik, ha nem rendelkeztek szabad akaratral? Ádám és Éva evett a tiltott gyümölcsből, és attól fogva bolygónk tele van gonoszsággal. 1Mózes 4. fejezetében, a bűneset után következő részben látjuk a bűn iszonyatos következményét: Ábelt meggyilkolta a testvére. A leírásból kitűnik, hogy Ádám és Éva nem jól élt szabad akaratával, és ez bevezette a bűnt meg a gonoszságot bolygónk történelmébe. Az egész Szentírásban az erkölcsi szabad akarat valóságát látjuk (lásd 5Móz 7:12-13; Józs 24:14-15; Zsolt 81:12-15; Ézs 66:4). Életünk minden napján ilyen vagy olyan mértékben mindannyian gyakoroljuk a Teremtőtől kapott szabad akaratunkat. Enélkül nem lehetne embernek tekinteni bennünket, inkább olyanok lennénk, mint a gépek vagy egy gondolat nélküli robot.

A Sony vállalatnál készítettek egy robotkutyát, Aibonak nevezték el. Nem betegszik meg, nem lesz bolhás, nem harap, nem kell beoltani és a szőre sem hull. Elcserélnéd Aibóra az igazi kutyádat? Ha nem, a válaszod hogyan segíthet megérteni, hogy Isten miért teremtett bennünket szabad akaratral, még ha ez kockázattal járt is?

SZERETET ÉS GONOSZSÁG?

Isten azért adott szabad akaratot, mert ez kell a szeretethez, viszont a rossz okozója a szabadsággal való visszaélés. Továbbra is megmarad sok kérdés. Isten teret enged a gonoszságnak (egy ideig), miközben hevesen ellenzi azt. Ha kizárná a lehetőségét, lehetetlenné tenné a szeretetet, valamint ha idejekorán elpusztítaná, aláásná a bizalmat, ami szükséges a szeretethez.

„A hamis istentisztelet homálya ülte meg a Földet. Hogy a sötét árnyat eloszlassa a fény, és a világ visszatérjen Istenhez, meg kell törni Sátán megtevesztő hatalmát. Ehhez nem lehet kényszer alkalmazni. Az erőszak ellenkezik Isten kormányzatának elveivel. Isten csak szeretetből fakadó szolgálattal kíván, a szeretetet pedig nem lehet megparancsolni, nem lehet erőszakkal, tekintéllyel kikényszeríteni. Szeretetet csak szeretet ébreszthet. Istent ismerni annyit jelent, mint szeretni Őt. Be kell mutatni jellemét, mint Sátán jellemének ellentétét” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 13. o.).

Szabad akarat nélkül nem lenne szeretet, és ha az Isten szeretet, világos, hogy nem törölheti el a szeretetet, sem az ahhoz szükséges szabadságot. Ha úgy ismernénk kezdettől a véget, mint Isten, valószínűleg nem akarnánk, hogy elvegye a szabadságunkat. Ugyan ki akarna szeretet nélküli univerzumban élni?

Olvassuk el Róm 8:18 és Jel 21:3-4 verseit! Hogyan segítenek ezek az igék bízni Isten jóságában, noha annyi a gonoszság a világon?

Még ha mi nem is látunk át a sötétségen, Isten látja a véget kezdettől fogva. Látja mindazok örök boldogságát is, akik bíznak Jézusban. Róm 8:18 szerint, „*amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely majd megjelenik nekünk*” (ÚRK). Van elég hitünk bízni ebben a bámulatos ígéletben?

A szeretet és az ahhoz szervesen hozzátartozó szabadság olyan szent, alapvetően fontos Jézus számára, ezért nem akarta megtagadni tőlünk, pedig tudta, hogy majd nagy szenvedések között keresztre feszítik. Mégis megadta nekünk a szabadságot, noha tisztában volt vele, hogy milyen árat kell fizetnie ezért. Miért rendkívül fontos, hogy ezt soha ne feledjük?

A szabad akarat ajándékának ismerete hogyan véd meg attól, hogy mindent Isten akaratának gondoljunk, ami megtörténik?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, „Miért engedte meg Isten a bűnt?” c. fejezete, 7-17. o.

„A Végtelen Bölcsesség még akkor sem pusztította el Sátánt, amikor már kivetette a mennyből. Mivel Isten csak szeretetből fakadó szolgálatot fogadhat el, teremtményei hűségének azon a meggyőződésükön kell alapulnia, hogy Ő igazságos és jó. Mivel a menny és a világok lakói nem voltak felkészülve a bűn jellegének, sem következményeinek megértésére, Sátán elpusztításában nem látták volna meg Isten igazságosságát. Ha Isten azonnal kitörölte volna az élők sorából, egyesek félelemből szolgálták volna Istent, nem szeretetből. A csaló befolyása nem szűnt volna meg egészen, a lázadás szelleme sem semmisült volna meg teljesen. A meg nem szűnő korszakokon át létező egész világegyetem érdekében Sátánnak ki kellett bontakoztatnia elveit, hogy az Isten kormányzása elleni vádjait minden teremtett lény igazi megvilágításban lássa, és hogy Isten igazságossága, irgalma, törvényének változhatatlansága örökre vitán felül álljon.

Sátán lázadásának tanulságul kellett szolgálnia a világegyetem számára az eljövendő korszakokon át végig – mint a bűn jellegéről és rettenetes következményeiről való örökös bizonyágtétel. Sátán uralmának következményei – mind emberekre, mind angyalokra gyakorolt hatása meg fogja mutatni, milyen gyümölcsöt terem az isteni tekintély mellőzése. Ez fogja tanúsítani, hogy Isten kormányzatával szorosan összefügg a Teremtő minden alkotásának jóléte. Így e lázadás rettenetes történetének minden szent lényt örökké védenie kell, hogy a törvényszegés jellegét megmutatva meggátolja becsapásukat; hogy megőrizze őket a vétkezéstől és a büntetéstől” (i. m. 16-17. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) A „teodicea” szó jelentése: Isten igazolása a gonosszággal szemben, *nem pedig a gonosság igazolása*. Mintha valaki azt mondaná: „Igen, már értem, miért kínozták és gyilkolták meg a családomat a szemem láttára. Most már mindent értek, köszönöm, Jézus!” Ez abszurd. Hogyan érthetjük meg, hogy a nagy küzdelem Istent igazolja, nem a rosszat? (Lásd a 9. tanulmányt!)
- 2) Éreztél már olyasmit, mint Jób? Megkísértett már az a gondolat, hogy nem lehet magyarázatot találni a saját szenvedésedre vagy a szeretteidére? Jób végül rádöbbsent, hogy olyasmiről beszélt, amit nem értett (lásd Jób 42:3). Ezek szerint mi a helyzet velünk és a mi kérdéseinkkel?

SOMLYÓ ANDOR: CSILLAGFÉNYNÉL

Tisztuló fejjel, gyermekkorunktól
keressük azt a fényes csillagot,
mely nem az éj mély bársonyán lánghol,
hanem az életünk egén ragyog.
Kerestük, ámde nem találtuk,
ahol reméltük, s mindig ott
villant fel ritkán, néha-néha,
s biztató fénnel csillogott,
hol voltak szerelmek, víg barátok
- meteorhullás, fényeső.
Remények, vágyak, valósulások,
igéztető és eszméltető
vidám búcsúk és találkozások,
üdén kinyíló és hervadó virágok,
éltető, édes, drága tervek,
familiáris, meghitt percek,
ritkaszép, fényes pillanatok
jöttek, mint tündöklő káprázatok.
- Azután sötét lett, újra sötét,
és a fekete még feketébb,
úgy, hogy elfakult minden messzi pont,
jövőt ígésző távlat, horizont.

De van egy csillag, amely nem fakul.
Fényt szór utunkra, hogyha alkonyul,
bár nem az égről, máshol tükröződik,
mikor egy szelíd szemben tükröződik,
a lejtő szélén, mikor visszatart,
s felfedi azt, amit a bűn takart,
ha terelget és jó útra vezet,
mint bennünk élő lelkiismeret:
ádventi fény, hű, drága csillagunk
Te vagy, megváltó Jézus Krisztusunk!

Szabad akarat, szeretet és isteni gondviselés

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 5Mózes 6:4-5; Jeremiás 32:17-20;
Lukács 13:34; János 16:33; Efezus 1:9-11; Zsidókhöz 1:3

„Azért mondtam ezeket nektek, hogy békességetek legyen énbennem. E világon nyomorúságotok lesz, de bizzatok, én legyőztem a világot” (Jn 16:33, ÚRK).

A gondviselés szó írja le Isten cselekvését a világban. Nagyban meghatározza, hogyan viszonyulunk Istenhez, egymáshoz és mit gondolunk a gonoszság problémájáról, hogy miként értjük a gondviselés szerepét.

A keresztények többféleképpen is értelmezik a gondviselést. Egyesek szerint Isten a hatalmával szabja meg, hogyan történjen meg minden. Még azt is Ő választja ki, hogy ki üdvözülni és ki jut kárhozatra. E nézet szerint az emberek nem dönthetnek szabadon mást, mint amit Isten elrendelt, sőt még a vágyaikat is Ő határozza meg.

Ezzel szemben erős bibliai bizonyítékok mutatnak arra, hogy nem Isten szab meg mindent, ami történik. Szabad akaratot ad az embereknek egészen addig a pontig, hogy ők (és az angyalok) úgy dönthetnek: Isten akaratával éles ellentétben cselekszenek. A bűneset történetében, a bűn, a gonoszság történetében egyaránt drámai, tragikus módon mutatkozott meg, hogy mi minden következik a szabad akaratral való visszaélésből. Isten azért hozta létre a megváltás tervét, hogy gyógymódot biztosítson a tragédiára, amit a szabad akarat helytelen használata okozott.

MINDENHATÓ ISTENÜNK

„Isten mindenható» - tanította az ifjúsági lelkész a felsős csoportban. »Ez azt jelenti, hogy Ő irányítja mindazt, ami megtörténik.« Az egyik gyerek tanácstalanul kérdezte: »Tehát Isten akarata volt, hogy a kutyám elpusztuljon? Miért akarta megölni a kutyámat?«

Az ifjúsági lelkész megpróbált felelni a felvetésre: »Ez nem könnyű kérdés. Isten néha megenged nehéz időket az életünkben, hogy így segítsen felkészülni a jövőbeli még keményebb helyzetekre. Emlékszem, mennyire elszomorodtam, amikor elpusztult a kutyám, az akkor átéltek viszont később segítettek megbirkózni egy még nehezebb helyzettel, azzal, amikor a nagymamám meghalt. Ez így érthető?«

A diák hosszas gondolkodás után válaszolt: »Tehát Isten azért ölte meg a kutyámat, hogy felkészítsen arra, amikor majd megöli a nagymamámot«” (Marc Cortezt idézi John C. Peckham: *Divine Attributes: Knowing the Covenantal God of Scripture*. Michigan, 2021, Baker Academic, 141. o.)?

Az emberek néha azt képzelik, hogy minden pontosan úgy történik, ahogy Isten akarja. Bármi is következik be a világon, az éppen úgy van, ahogy Isten akarta, hiszen Ő mindenható. Hogyan történhetne olyasmi, amit Isten nem akar? Ezért bármi is lesz, akármilyen rossz is, az Isten akarata - legalábbis ezt tanítják ennek a teológiai nézetnek a képviselői.

Olvassuk el Zsolt 81:12-15, Ézs 30:15, 18, 66:4 és Lk 13:34 verseit! Ezek szerint mindig az történik, ami Isten akarata?

Sokan azt hiszik, hogy Isten mindig eléri, amit akar, azonban a Biblia egészen más történetet mutat be. A Szentírásban újra és újra látni azt, hogy nem teljesül a vágya. Vagyis a történetek gyakran Isten akaratával ellentétes módon alakulnak. Sokszor nyíltan ki is jelenti, hogy éppen az ellenkezője történik annak, amit akar. Egy bizonyos megoldást kívánt népének, ők viszont inkább mást választottak. „*De népem nem hallgatott szavamra... Ó, ha népem hallgatna rám, és Izráel az én utaimon járna! Rögtön megaláznám ellenségeit*” (Zsolt 81:12, 14-15, ÜRK).

Gondoljunk bele, mi minden következik abból a teológiai nézetből, hogy minden pontosan Isten kifejezett akarata szerint történik! Milyen komoly problémákat vet fel ez a teológia, főként a gonoszság összefüggésében?

ÚR MINDENEK FELETT

A Szentírás egészében megnyilatkozik Isten csodálatra méltó hatalma. Számptalan elbeszélés szól arról, hogy az Úr gyakorolja hatalmát, csodákat tesz, mégis sok olyan dolog is megtörténik, amit Ő nem akar.

Olvassuk el Jer 32:17-20, Mt 19:26, Lk 1:37 és Jel 11:17, valamint Zsid 1:3 versét! Mit tanítanak ezek a részek Isten erejéről?

Többek között ezek a szövegek is arról szólnak, hogy Istennek hatalmas ereje van, amellyel fenntartja a világot. *A jelenések könyvében* sokszor olvassuk, hogy „Uram, mindenható Isten” (Jel 11:17; vö. 2Kor 6:18; Jel 1:8; 16:14; 19:15; 21:22). A *pantokratór* görög szó jelentése, hogy „mindenható”, „teljhatalmú”. Isten mindenható voltát nem csupán szavak fejezik ki, hanem ez a csodáiban is megmutatkozik, amikor hatalmával megszabadította népét, vagy más csodát tett a világban.

Következésképpen a legtöbb keresztény egyetért abban, hogy Isten mindenható, vagyis bármit megtehet, ami logikailag lehetséges, illetve a természetével összeegyeztethető. Bizonyos dolgok azért nem lehetségesek, mert ellentétesek a lényével, ez megmutatkozott Krisztusnak a Gecsemánében elmondott imájában is. Egyrészt kijelentette, hogy „Istennél minden lehetséges” (Mt 19:26), de a kereszthez közeledve így imádkozott: „Atyám, ha lehetséges, múljék el tőlem ez a pohár, mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te” (Mt 26:39, ÚRK).

Az Atyának hatalmában állt megszabadítani Krisztust a kereszt szenvedéseitől, viszont azért nem tehetette meg, mert a bűnösöket is meg akarta menteni. Vagy az egyiknek, vagy a másiknak kellett megtörténnie, mindkettő nem lehetett.

A Szentírás azt tanítja, hogy Isten mindenkit meg akar menteni (pl. Ez 33:11; 1Tim 2:4-6; Tit 2:11; 2Pt 3:9), mégsem fog mindenki üdvözülni. Milyen tanítás rejlik ebben a szabad akarat valóságáról, illetve Isten hatalmának korlátairól a szabad akarral felruházott teremtmények esetében?

SZERETNI ISTENT

Isten mindenható, ez azonban nem jelenti, hogy azt is megteheti, ami logikailag lehetetlen. Így például nem *határozhatja meg*, hogy valaki *önként* szeresse Őt. Az önkéntes cselekvés azt jelenti, hogy valaki kényszer nélkül teszi, amit tesz, tehát a meghatározás természetéből adódóan lehetetlen *kötelezni* az *önkéntes* cselekvésre. Amint tehát láttuk, és ezt újból meg kell erősíteni, Isten senkit sem kényszeríthet arra, hogy szeresse Őt, mert kényszerített szeretet nem létezik.

Mit tanítanak 5Móz 6:4-5 és Mt 22:37 versei a szabad akarat valóságáról?

Az Isten szeretetére szólító nagy parancsolat is bizonyítja, hogy Isten vágyik mindenkinek a szeretetére, mégsem szereti Őt mindenki. Miért nem *hat oda*, hogy mindenki szeresse? Megint csak azért, mert a szeretetnek önkéntesnek kell lennie, hogy szeretet legyen.

Olvassuk el Tit 1:2 és Zsid 6:17-18 verseit! Mit tanítanak ezek az igék Istenről?

„*Nem ember az Isten, hogy hazudjék*” (4Móz 23:19). Isten nem hazudik (lásd Tit 1:2), tartja a szavát, nem szegi meg az ígétét (Zsid 6:17-18). Eből következik, hogy ha megígért vagy vállalt valamit, további cselekvése az ígérete által megszabott erkölcsi korlátok között mozog.

Vagyis mivel Isten a legtöbb esetben megadja teremtményeinek a szabad akaratot, hogy másként döntsenek, mint ahogy Ő szeretné, az emberek választása nem Istenen múlik. Elkötelezte magát a szabad akarat biztosítása mellett, így az embernek lehetősége van Isten ideális elvárásával is szembe-menve élni a szabadságával. Tragikus módon sokan így gyakorolják a szabadságukat, amiből következik, hogy sok minden megtörténik, amit Isten nem szeretne, ami a szó szoros értelmében nem rajta múlik.

Mi volt az, amit megtettél, pedig tudtad, hogy Isten nem akarja? Mi a tanulsága ennek a szabad akarat valóságával és annak lehetséges félelmetes következményeivel kapcsolatban?

ISTEN IDEÁLIS AKARATA ÉS HELYREÁLLÍTÓ AKARATA

Mit mond Ef 1:9-11 szakasza a predestinációról? Vajon Isten egyeseket előre üdvösségre rendel el, míg másokat kárhozatra szán?

A görög *prooridzó* szó itt és a Szentírásban másutt is alapvetően nem azt tanítja, hogy Isten határozza meg a történelmet. A görög kifejezés egyszerűen azt jelenti, hogy „előre eldönt”.

Természetesen lehetséges egyoldalúan előre meghatározni valamit, de mások szabad akaratát figyelembe véve is meg lehet előre határozni a dolgokat. A Szentírás tanítása szerint Isten ez utóbbit teszi.

Egy görög kifejezés itt és másutt is (pl. Róm 8:29-30) úgy szerepel a fordításban, hogy „eleve elrendel”. Ez Istennek a jövővel kapcsolatos terveire vonatkozik – *miután figyelembe veszi, amit előre tud a teremtményei szabadon meghozott döntéseiről*. Tehát gondviselésében a mindenki számára kívánatos, jó végkimenetel felé irányítja a történelmet, miközben tiszteletben tartja teremtményei szabadságát, ami szükséges az őszinte szeretetkapcsolathoz.

Ef 1:11 verse kijelenti, hogy Isten „*mindent az ő akaratának tanácsából munkál*” (ÚRK). Vajon ez azt jelenti, hogy eldönti: minden *pontosan az Ő kívánása szerint* legyen? A szövegkörnyezetéből kiragadva úgy tűnhet, hogy Ef 1:9-11 ezt a nézetet erősíti. Azonban ez a magyarázat ellentmondana sok eddig vizsgált szövegnek, amelyek szerint az emberek időnként elutasítják „*Isten akaratát*” (Lk 7:30, ÚRK; vö. Zsolt 81:12-15; Lk 13:34). Ha a Biblia nem mond ellent önmagának, hogyan érthetjük ezeket a szakaszokat egymással összeférő módon?

A szakasz tökéletesen érthető, ha felismerjük a különbséget aközött, amit Isten „ideális akaratának”, illetve „helyreállító akaratának” nevezhetünk. Isten „ideális akarata” az, amit szeretne, hogy megtörténjen. Ez akkor valósul meg, ha mindig mindenki pontosan azt teszi, amit Ő szeretne. „Helyreállító akarata” pedig az, amelyben már számításba vett minden egyéb tényezőt, a teremtményei saját – az Ő akaratától időnként eltérő – döntését is. Ef 1:11 Isten „helyreállító akaratára” látszik utalni.

Isten előre tudása csodálatos, ismeri az emberek minden döntését, a rossz döntéseket is, mégis eléri, hogy „*minden javukra van*” (Róm 8:28, ÚRK). Hogy találhatunk vigaszt ebben?

KRISZTUS LEGYŐZTE A VILÁGOT

Amennyiben minden Isten ideális akarata szerint történt volna, soha nem lett volna semmi rossz, csak a szeretet és harmónia tökéletes boldogsága. Végül majd helyreállítja a világegyetemet tökéletes, ideális akarata szerint. Mindeközben úgy viszi végbe akarátát, hogy tekintetbe veszi teremtményei szabadon meghozott döntéseit.

Képzeljünk el egy cukrászversenyt! Minden indulónak fel kell használni bizonyos hozzávalókat, de bármi mást is hozzátehetnek, hogy a tetszésük szerint elkészítsék a tortát. Akármilyen sütemény készül is, a végeredményt - legalábbis részben - néhány olyan összetevő határozza meg, amit nem a cukrász választott.

Hasonlóképpen (e szűk korlátok között), mivel Isten elkötelezte magát, hogy tiszteletben tartja teremtményeinek a szeretethez kellő szabadságát, a világtörténelem sok „hozzávalóját” nem Ő választotta, azok homlokegyenest ellentétesek azzal, amit szeretett volna.

Így nézve az isteni gondviselés nem csupán egydimenziójú, mintha Isten egyoldalúan irányítana mindent, ami történik. A gondviselésnek (legalább) kétdimenziójú nézete szükséges. A világban bizonyos dolgok Istentől erednek, mások pedig (ezek mind rosszak) a teremtmények szabadon meghozott döntéseinek a következményei. Sok minden történik, amit Isten nem akar.

Milyen reményt kínál Jn 16:33 verse a nehézségek között?

Eberek hite meginoghat, különösen a szenvedés vagy megpróbáltatás idején, ha az a téves nézet él bennük, hogy Isten megmenti (meg kell, hogy mentse) őket az élet szenvedéseitől és megpróbáltatásaitól. Jézus azonban egészen más történetet mond, figyelmezteti a követőit, hogy számítsanak megpróbáltatásokra, nehézségekre, ugyanakkor van remény, mert Ő legyőzte a világot (Jn 16:33, ÚRK).

Érnek szenvedések és megpróbáltatások, ami nem azt jelenti, hogy ez volna Isten ideális akarata ránk nézve. Mindig látnunk kell a teljes képet: a nagy küzdelmet! Abban azonban bizhatunk, hogy bár a gonoszság nem jó célt szolgál, Isten képes még a rossz dolgokból is jót kihozni! Isten - ha bízunk benne - még a szenvedéseinket is felhasználhatja arra, hogy közelebb vonjon magához, és másokkal való együttérzésre, törődésre készítessen.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, „Velünk az Isten” c. fejezet, 11-18. o.

„Meváltásunk terve nem Ádám bukása után – mint utólagos megoldás – jött létre. A megváltás terve »*ama titoknak kijelentése*« volt, »*mely örök időtől fogva el volt hallgatva*« (Róm 16:25). A megváltás terve azokat az elveket tárta fel, amelyek Isten trónjának alappillérei voltak öröktől fogva. Isten és Krisztus kezdettől tudtak Sátán hitehagyásáról, és arról, hogy az ember is bűnbe esik a lázadó megtévesztő befolyása következtében. Nem Isten akarta a bűnt, de látta előre, hogy lesz, és gondoskodott ennek a rettenetes veszedelemnek a legyőzéséről. Oly nagy volt a világ iránti szeretete, hogy elkötelezte magát egyszülött Fia feláldozására, »*hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen*« (Jn 3:16)” (i. m. 13-14. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Nem mindig az történik, amit Isten akar. Hogy hat ez arra, amit a világ történéseiről gondolsz? Gyakorlatilag mi minden következik abból, ha felismerjük, hogy Istennek vannak teljesületlen vágyai?
- 2) Visszatérve a csütörtöki rész süteményes hasonlatához, érthető, hogy noha „Isten és Krisztus kezdettől tudtak Sátán hitehagyásáról”, mégis vállalták a teremtést. A hozzávalók között ott kellett lennie a szeretetnek is, a szeretettel pedig együtt jár a szabadság. Isten képesnek teremtett bennünket a szeretetre, pedig tudta, hogy Jézust majd keresztre feszítik. Ezek szerint Isten uralmában mennyire volt szent, alapvetően fontos a szeretet, hiszen Krisztus inkább vállalta a szenvedést a kereszten, mint hogy megtagadja tőlünk a szeretethez kellő szabadságot?
- 3) Sokat panaszkodunk a világ számtalan gonoszsága és a szenvedés miatt, de vajon mennyire gondolunk bele abba, hogy Istennek milyen fájdalmat, szomorúságot jelent a szenvedés és a gonoszság? Mit változtat a gonoszságról és a szenvedésről alkotott nézeteden, ha tudod, hogy mindez Istennek is fáj?
- 4) Sok minden történik a világon, amit Isten nem akar. Hogyan segít elviselni a szenvedést, főleg amikor értelmetlennek tűnik, amiből semmi jó nem származik, ha ezt figyelembe vesszük?

R. DÁNIEL IRÉN: ÖSSZETÖRTEN

Uram!
Egészséget adtál,
mire nem vigyáztam.
Képességet kaptam,
amit nem használtam.
Irgalmadat adtad,
ezzel visszaéltem...
Lábadhoz zuhanok,
fájón, összetörten.

Gyógyulást kínálsz -
könyörgök érte!
Feladatot szánsz -
tettem kísérje!
Irgalmad újul -
mosd le a bűnöm!
Lábadnál pihenve
arcom derüljön!

Kozmikus küzdelem

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 1:31; Ézsaiás 14:12-15;
Ezékiel 28:12-19; Máté 4:1-11; 13:24-27; János 8:44-45

„Ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között és az ő magva között: ő a fejedre tapos, te pedig a sarkát mardosod” (1Móz 3:15, ÚRK).

A bibliai teológiában központi helyet foglal el a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem. A Szentírás kiemelkedő témája a kozmikus harc Isten, valamint a bűnbe süllyedt, ellene fellázadó mennyei lények között (Mt 13:24-30, 37-39; Jel 12:7-10). Noha ez része a keresztény tradíciónak, mégis sok keresztény elvetette, nem veszi figyelembe ezt a gondolatot.

A Biblia nézőpontjából azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni az Isten országa meg az ördög és angyalai közötti kozmikus konfliktus témáját anélkül, hogy nagy részét elveszíténénk a bibliai elbeszéléseknek. Ha csak az evangéliumokat vesszük, ott is számos utalást találunk az Istennel szembe forduló ördögre és démonokra.

A héten először is azzal foglalkozunk, hogyan lehet választ találni néhány meghatározó bibliai szakasz alapján az alábbi két kérdésre:

- 1) Hol tanítja a Szentírás, hogy kozmikus küzdelem dül Isten és Sátán között?
- 2) A Szentírás szerint milyen harc ez?

AZ ELLENSÉG TETTE

Olvassuk el Jézus példázatát Mt 13:24-27 szakaszában! Hogyan világít rá a világban lévő gonoszság eredetére?

Jézus egy gazda történetét beszéli el, aki csak jó magot vet a földjébe, mégis konkoly nő a búza között. Amikor a szolgálai ezt észreveszik, megkérdezik tőle: *„Uram, nemde tiszta magot vetettél a földbe? Honnan van azért benne konkoly”* (Mt 13:27, ÚRK)? Sokan hasonló kérdést feszegetnek ma is a gonoszság problémájával kapcsolatban: Ha Isten csak jónak teremtette a világot, miért van annyi rossz?

Olvassuk el Mt 13:28-30 szakaszát, majd Krisztus magyarázatát is a 37-40. versekben! Hogyan világít ez rá a nagy küzdelem jellegére?

A gazda azt feleli a szolga kérdésére, hogy *„Valamilyik ellenségem cselekedte ezt”* (Mt 13:28, ÚRK). Jézus később elmondta: *„Aki a jó magot veti, az az Emberfia”* (Mt 13:37, ÚRK), vagyis Ő maga. *„A szántóföld pedig a világ”* (Mt 13:38, ÚRK). *„Az ellenség, aki a konkolyt veti, az ördög”* (Mt 13:39, ÚRK). Minden félreértést kizáróan a Krisztus és Sátán közötti kozmikus küzdelemre utal. Miért van gonoszság a világon? Az ellenség (az ördög) műve, aki szembeszáll a gazdával. *„Valamilyik ellenségem cselekedte ezt”* (Mt 13:28, ÚRK).

A válasz elvezet a következő kérdéshez: *„Akarod-e, hogy nekilássunk, és kigyomláljuk azokat”* (Mt 13:29, ÚRK)? Ám a gazda azt felelte, hogy *„Nem, mert amikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt esetleg a búzát is kiszaggatjátok. Hadd nőjön együtt mind a kettő az aratásig”* (Mt 13:30, ÚRK; vö. Mk 4:29). A példázat szerint Isten egyszer majd véget vet a gonoszságnak, de ha idő előtt kitépnék a konkolyt, helyrehozhatatlan kárt okoznának a jónak.

Milyen veszélyekkel jár, ha most akarjuk kigyomlálni a búza közül a konkolyt? Viszont ez miért nem ugyanaz, mintha elfordítanánk a fejünket a gonoszság láttán?

A KÜZDELEM EREDETE A FÖLDÖN

Miért van rossz mag a szántóföldben, ha a gazda csak jó magot vetett? A példázat kérdésével párhuzamban van egy másik kérdés is: Isten csak jónak teremtette a világot, akkor hogyan indult el itt a rossz?

Olvassuk el 1Móz 1:31 versét! Mit jelentett ki Isten a világról a teremtés után? Miért fontos ez?

Amikor Isten befejezte a világ teremtését, 1Móz 1:31 szerint minden „igen jó” volt. 1Mózes 1. fejezetében semmi nem utal arra, hogy bármi rossz lett volna az Isten által megteremtett bolygón. Hogyan tört be mégis a gonoszság?

Olvassuk el 1Móz 3:1-7 szakaszát! Ezek szerint hogyan jutott a gonoszság a földre? Hogyan világít ez rá a kozmikus küzdelem természetére (lásd még Jel 12:7-9)?

A történetben az áll, hogy a kígyó – Jel 12:7-9 szerint maga az ördög („az ősi kígyó” [ÚRK]) – hazugságokat hintett el Isten jelleméről. Először egy kérdéssel keltett kétséget Évánban Isten parancsát illetően, annak szinte épp az ellenkezőjét mondta, majd pedig nyíltan kétségbe vonta Isten kijelentését azzal, hogy „Bizony nem haltok meg” (1Móz 3:4).

Valaki, vagy a kígyó, vagy Isten hazudott Évának, akinek ekkor el kellett döntenie, hogy Isten, vagy a kígyó szavának fog-e hinni.

Itt, mint ahogy a Szentírásban másutt is, a küzdelem elsődlegesen arra irányul, hogy kinek lehet hinni, és ez szervesen kapcsolódik a szeretethez. Ez pedig azért van, mert amilyennek tartunk valakit, hogy meg lehet-e bízni benne, nagy mértékben befolyásolja, hogy szeretni fogjuk-e, megbízunk-e benne, és ebben az esetben hallgatunk-e arra, amit mond.

Olvassuk el 1Móz 3:15 versét! A Szentírás ősevangéliumának szokták nevezni ezt a részt, ahol Isten kijelenti a kígyónak, hogy az asszony Magva (a Messiás) majd a fejére tapos. Hogyan erősíti meg ez is, hogy valóságos ez a küzdelem, miközben reményt is ad nekünk?

A MENNYEI KÜZDELEM KEZDETE

1Mózes 1-3. fejezete is rámutat, hogy a gonoszság létezett már Ádám és Éva bűnesete előtt. Noha még nem volt konkrét valóság az Édenben, de elvileg már feltűnt „a jó és gonosz tudásának fája” (1Móz 2:9, 17) névben is. Azután a kígyó hazugsággal vádolta Istent, amikor valójában ő hazudott. A kígyó létezése (Jel 12:9), valamint a hazugsága is azt mutatja, hogy a gonoszság ott volt. Tehát az Édenben már a bűneset előtt megmutatkozott a gonoszság.

Vessük össze Ez 28:12-19 szakaszát 2Móz 25:19-20 verseivel! Miért bukkott el ez a teremtmény?

E szakasz szerint a mennyben kezdődött a gonoszság és a kozmikus küzdelem. Mielőtt bűnössé lett, a most Sátánként ismert lény oltalmazó kérub volt. Még azt olvashatjuk róla, hogy „Te voltál az arányosság peccsétgyűrűje, tele bölcsességgel, tökéletes szépségben. Édenben, Isten kertjében voltál” (Ez 28:12-13, ÚRK). Ez nem mondható el Tírusz királyáról (sem más emberről). Innen tudjuk, hogy itt Lucifer bukásának a történetébe pillanthatunk bele.

Olvassuk el Ézs 14:12-15 verseit! Mit tudhatunk meg még ebből a szakaszból a nagy küzdelem eredetéről?

Ézsaiás 14. fejezete szerint Lucifer elhatározta, hogy felmagasztalja magát és olyan lesz, mint Isten. Ez a vers kiegészíti az Ezékiel 28. fejezetében olvasottakat, vagyis hogy szépsége miatt szíve „*felfuvalkodott*” (Ez 28:17), pedig ennek inkább Isten dicsőítésére kellett volna készítenie, hiszen Ő gyönyörűnek teremtette. Lucifer azonban felfuvalkodott, sőt Isten helyére tört, rágalmazni kezdte. Ez 28:16 versében az a héber szó, ami a fordításban „kereskedés” még azt is jelenti, hogy „rágalmazás”. Ez is jelzi, Sátán hogyan lép fel Isten ellen - és ellenünk.

Hogyan értsük azt, hogy Lucifer, aki elbukott, eredetileg „*feddhetetlen*” (tökéletes) volt, „*attól a naptól fogva*”, amelyen teremtett, „*míg gonoszság nem lett található*” benne (Ez 28:15, ÚRK)? Hogyan bukhatna el egy feddhetetlen teremtmény, ha tökéletességéhez nem tartozna hozzá az igazi erkölcsi szabadság?

HA ENGEM IMÁDSZ

Sátán el akarta foglalni Isten trónját, ami kitűnik Máté 4. és Lukács 4. fejezetében a megkísértésről szóló leírásból. Sokat megtudhatunk erről a küzdelemről Jézus és a kísértő megdöbbentő találkozásának történetéből. Itt megmutatkozik a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem valósága, élesen és drámai erővel.

Olvassuk el Mt 4:1-11 szakaszát! Hogyan mutatkozik meg itt a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem?

A Lélek „vitte” Jézust a pusztába, azzal a kifejezett céllal, „*hogy az ördög megkísértse*” (Mt 4:1, ÚRK). A találkozás előtt Jézus negyven napon át böjtölt. Amikor az ördög megérkezett, kísértésével arra akarta rávenni Jézust – nagy éhségére játszva –, hogy a köveket változtassa kenyérré. Ő azonban a Szentírást idézve fogadta a kísértést, és Sátán terve kudarcba fulladt.

Ezután az ördög elbizakodott tette akarta rávenni Jézust, amikor azt mondta neki, hogy vesse le magát a templom tetejéről. A Szentírást elferdítve sugalmazta, hogy ha Jézus valóban Isten Fia volna, megóvnák az angyalok. Jézus ismét kivédte a kísértést, helyesen idézve a Szentírást.

A harmadik kísértésből világosan látszik, hogy mit is próbált elérni az ördög. Azt akarta, hogy Jézus imádjá őt. Sátán az egyedül Istennek járó tiszteletet akarja bitorolni.

Megmutatta Jézusnak „*a világ minden országát és azok dicsőségét, és ezt mondta neki: Mindezt neked adom, ha leborulsz előttem és imádsz engem*” (Mt 4:8-9, ÚRK). Lukács evangéliuma párhuzamos igehelyén ezt is állította: „*Neked adom mindezt a hatalmat és annak dicsőségét, mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom*” (Lk 4:6, ÚRK).

Jézus ismét a Szentírást idézve szállt szembe a kísértéssel, és Sátán megint csak kudarcot vallott.

Jézus mindhárom esetben a Szentírással védte ki az ellenség támadását.

„Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, a sötétség világának urai ellen, a gonoszságnak lelkei ellen, amelyek az ég magasságában vannak” (Ef 6:12, ÚRK). Nem kell félelemben élnünk, viszont miért fontos mindig tudatában lennünk a körülöttünk dúló küzdelemnek?

A KOZMIKUS KÜZDELEM JELLEGE

Megnéztünk olyan bibliai szakaszokat, amelyek az Isten és Sátán közötti kozmikus küzdelemről szólnak. Hogyan lehetséges egyáltalán ez a küzdelem? Hogyan szállhat bárki szembe a végtelen hatalmú Istennel? Amennyiben csupán erő kérdése volna, a harc már azelőtt véget ért volna, hogy elkezdődött. Ezért másfajta konfliktusról lehet szó. A Szentírás kinyilatkoztatja, hogy a küzdelem Isten jelleme körül dül - hiszen az ördög súlyos rágalmakat terjeszt Istenről, hogy például Ő nem csak jóságos és szeretettel teljes. Az ilyen állításokat nem lehet erővel vagy brutális hatalommal cáfolni, hanem csak a két fél jellemének összehasonlításával. „Isten igazságosan kezelte a bűnt. Sátán viszont azt a módszert alkalmazta, ami Istentől távol állt: a hízolgést és a csalást. Meg akarta hazudtolni Isten szavát, és az angyalok előtt hamis színben tüntette fel kormányzási módszereit. Azt állította, hogy Isten nem jár el igazságosan, amikor törvényeket és szabályokat ró a menny lakosaira; hogy a meghódolás és engedelmesség megkövetelésével csupán a maga dicsőségét keresi. Ezért be kellett bizonyítani a menny lakói és az egész világegyetem előtt, hogy Isten kormányzása igazságos, törvénye tökéletes. Sátán úgy tüntette fel, hogy egyedül ő akarja a világegyetem javát szolgálni. Mindenkinek meg kellett azonban látnia a bitorló jellemét és valódi céljait. Időt kellett adni ahhoz, hogy gonosz cselekedeteivel leleplezze önmagát” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 428. o.).

Olvassuk el Jn 8:44-45 és Jel 12:7-9 verseit! Mit tudhatunk meg ezekből a szövegekből az ördög jelleméről és stratégiájáról?

Kezdetől fogva az volt az ördög terve, hogy megpróbálja elhitetni a teremtményekkel: valójában Isten nem igazságos és szeretettel teljes, a törvénye az elnyomás eszköze, ami ártalmukra van. Nem is csoda, hogy Jézus ezt mondta róla: „*hazug és hazugság atyja*” (Jn 8:44). Önmagáról azonban így vallott: „*azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról*” (Jn 18:37). Az volt a célja, hogy nyíltan szembeszálljon Sátán hazugságaival és rágalmaival, legyőzze, majd pedig végleg elpusztítsa az ördögöt, minden hatalmát (Zsid 2:14; 1Jn 3:8).

Jel 12:9-10 verseinek azonosítása szerint Sátán a 1) „*régi kígyó*”, 2) aki a mennyben vádolja Isten népét, és 3) ő a sárkány, aki elhiteti az egész földet. Az „*ördög*” szó görög megfelelője azt jelenti, hogy „*rágalmazó*”. Ez is mutatja: a küzdelem akörül forog, hogy ki mit hisz - még Isten jelleméről is.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, „A bűn eredete” c. fejezet, 423-433. o.

„Semmit sem tanít a Szentírás világosabban, mint azt, hogy Isten semmiképpen sem felelős a bűn létrejöttéért; hogy Ő nem vonta vissza önkényesen kegyelmét; hogy nem volt hiba kormányzatában, ami alkalmat adott volna a lázadásra. A bűn »betolakodó«, amelynek jelenlétét nem lehet megindokolni. A bűn titokzatos, érthetetlen; mentetezése egyenlő volna igazolásával...

Ha Sátán azonnal megszűnt volna létezni, Istent inkább félelemből szolgálták volna, mint szeretetből. A csaló befolyása nem szűnt volna meg teljesen, és nem semmisült volna meg egészen a lázadás szelleme. A bűnnek be kellett érnie.

Sátánnak az egész világegyetem érdekében, amelynek korszakai szünet nélkül peregnek, alaposabban ki kellett bontakoztatnia elveit, hogy az Isten kormányzása elleni vádját igazi megvilágításban lássa minden teremtetett lény, és Isten igazságossága, irgalma és törvényének változhatatlansága örökre vitán felül álljon” (i. m. 423. és 428. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Sokan tűnődnek azon, hogy foganhatott meg a bűn Luciferben, aki büntelen volt. Miért olyan „titokzatos”, „érthetetlen” a bűn? Hogyan magyarázhatjuk az első bűnt anélkül, hogy mentetgennék vagy igazolni próbálnánk? Eredetének megmagyarázása miért lenne olyan, mintha igazolni akarnánk?
- 2) Isten miért nem törölte ki azonnal Sátánt az élők sorából? Miért kellett engednie, hogy kibontakoztassa elveit? Miként szolgálja ez az egész világegyetem örök érdekét?
- 3) Miért fontos tisztában lenni azzal, hogy az Isten és Sátán közötti küzdelem nem az erőviszonyokról, hanem valami másról szól? Miért érthetőbb, hogy a jellemek harcáról, nem pedig erőviszonyokról van itt szó?
- 4) Az életünk a kozmikus küzdelem „mikrokozmosza”. A küzdelem lényegének a megértése hogyan húzza félre a függönyt, hogy ezt így tudjuk látni? Hogyan tapasztalod talán most is a küzdelem valóságos voltát? Reakcióid hogyan mutatják be, melyik oldalon állsz?

R. DÁNIEL IRÉN: MINDENÉRT

Áldunk a nyárért,
áldunk az őszért,
áldunk a télért,
tavaszért.

Áldunk a szélért,
áldunk a hóért,
minden biztató
szavadért.

Áldunk esőben,
perzselő fényben,
fagyos viharban,
dermedve.

Áldunk leverten,
áldunk derűben,
nevedben bízva,
remélve.

Áldunk a jóért,
áldunk a rosszért,
beléjük rejtett
kincsedért.

Áldunk, ha értünk,
áldunk, ha kétlünk,
Hozzád kiáltunk
mosolyért.

Áldunk erőben,
áldunk sebekben,
áldunk gödrünkből
felnézve,
Áldunk megtörten,
korunkba görnyedten,
várva gyógyító
kezedre.

Gyatra kis rímek,
mégis derítnek,
miközben ágyam
bevetem.

Áldom a Lényed,
mellyel az éjet
kelő Nap mögé
temeted.

A hatalom gyakorlásának szabályai

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Jób 1:1-12; 2:1-7; Dániel 10:1-14;
Márk 6:5; 9:29; János 12:31; 14:30; Jelenések 13:1-8

„aki a bűnt cselekszi, az ördögtől van, mert az ördög kezdettől fogva vétkezik. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa” (1Jn 3:8, ÚRK).

A kozmikus küzdelem jellegére rávilágító beszámolót találunk 1Kir 18:19-40 szakaszában, Illés Kármel-hegyi történetében, ahol az Úr leleplezi a népek úgynevezett „isteneit”. A bálványok mögött más is állt, tehát nem csupán az Izrael körüli népek pogány képzelgéseiről volt itt szó.

„Ördögöknek áldoztak, nem Istennek, isteneknek, akiket nem ismertek, újaknak, akik csak most kerültek elő, akiket nem rettegtek atyáitok” (5Móz 32:17, ÚRK). Pál még hozzáteszi: „amit a pogányok áldoznak, ördögöknek áldozzák és nem Istennek; nem akarom pedig, hogy ti az ördögökkel legyetek közösségben” (1Kor 10:20).

Tehát a népek hamis „istenei” mögött valójában démonok rejtőztek. Ez azt jelenti, hogy a bálványimádással és az idegen istenekkel kapcsolatos minden bibliaszöveg valójában a „kozmosz küzdelemhez” kötődik.

Ennek hátterén jobban érthető a kozmikus küzdelem témája, ami nagy mértékben befolyásolja, hogyan tekintünk a küzdelem jellegére, továbbá fényt vet a gonoszság problémájára.

A FELTARTOTT ANGYAL

A népek hamis „istenei” mögött tehát démonok rejtőztek. Másutt pedig arra látunk bizonyítékot, hogy időnként „levegőbeli hatalmasságok”, démonok állnak a földi uralkodók mögött. Az ellenség erői még az Isten által küldött angyalokkal is szembeszállhatnak.

Olvassuk el Dn 10:1-14 szakaszát, külön figyelmet fordítva a 12-13. versekre! Mit találunk itt, ami kapcsolatos a kozmikus küzdelemmel? Hogyan értsük azt, hogy huszonegy napig feltartották az Istentől küldött angyalt?

Hogyan lehetséges, hogy Isten angyalát három hétig hátráltatták? A mindenható Istennek volt ereje arra, hogy azonnal válaszoljon Dánielnek, ha úgy dönt. Ha élt volna hatalmával, egy angyal azonnal megjelenhetett volna Dániel mellett, csakhogy „Perzsia fejedelme ellenállt” neki három egész hétig. Mi történt itt?

„Gábrriel három héten át tusakodott a sötétség hatalmaival, hogy meghiúsítsa azok munkáját, akik Círuszt befolyásolni akarták... A menny megtett Isten népe érdekében mindent, amit tudott, és végül győzött. Az ellenség erőit féken tartotta Círusz egész idejében és fiának, Cambysesnek mintegy hét és fél évig tartó uralma alatt” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 355. o.).

Úgy történhet ilyesmi, ha Isten nem él teljes hatalmával. Az ellenségnek igazi szabadsággal és erővel kellett rendelkeznie, amit nem lehet hirtelen megvonni tőle, de mindkét fél előtt ismertek a paraméterek, amelyek között mozoghat (ennek a részleteit mi nem ismerjük). Úgy tűnik, a kozmikus küzdelemben vannak olyan paraméterek, amelyek között kell eljárnia még Isten angyalainak is. A következő tanulmányok „a hatalom gyakorlásának szabályai” kifejezéssel utalnak ezekre. Bizonyos szempontból nem is nehéz megérteni, hogy léteznek ilyen korlátok, hiszen amint korábban már említettük: Isten csakis szeretettel cselekszik, kormányzatának alapja a szeretet, nem a kényszer. Segíthet a nagy küzdelem jobb megértésében az a gondolat, hogy Isten kizárólag a szeretetből eredő elvek alapján cselekszik.

Tapasztaltad már annak a korlátait, amikor az ember csak a szeretet elvei szerint akar eljárni, nem pedig erőszakot alkalmazva? Amennyiben igen, vajon ez korlátozza a rendelkezésre álló erőt?

A SÁRKÁNY A JELENÉSEK KÖNYVÉBEN

A *jelenések könyvé*n végigfutó gondolat, hogy a nagy küzdelem levegőbeli hatalmasságok harca. A könyv úgy mutatja be az ördögöt, hogy ő a „régí kigyó”, aki szembeszáll Istennel, és „mind az egész föld kerekességét elhitheti” (Jel 12:9).

Mit tudhatunk meg Jel 13:1-8 szakaszából a sárkány hatalmának mértékéről?

A sárkány (Sátán) nemcsak Isten (Jel 12:7-9), hanem a követői ellen is hadakozik (pl. Jel 12:1-6), de a leírás szerint ő áll azok mögött a földi birodalmak mögött is, amelyek üldözték Isten népét a történelem során.

„...a sárkány átadta neki [a tengerből feljövő fenevadnak] az erejét, trónját és nagy hatalmát” (Jel 13:2, ÚRK; vö. 13:5; 17:13-14). „És adatott neki nagyokat mondó és káromlásokat szóló száj, és adatott neki hatalom a cselekvésre negyvenkét hónapig” (Jel 13:5, ÚRK).

Tehát Sátán (a sárkány) erőt és uralkodói hatalmat ad a fenevadnak (egy földi, vallási-politikai erőnek), amely ezzel bitorolja az Istennek járó tiszteletet. A fenevad káromolja Isten nevét, harcol a szentjei ellen, sőt le is győzi őket, legalábbis egy bizonyos ideig. Az egész világra kiterjedő hatalmat és uralmat a sárkány, ennek a világnak a hamis ura adja neki.

Azonban Sátán csak meghatározott korlátok között tevékenykedhet, mint ahogy az ügynökei is, méghozzá csak egy behatárolt időszakban. „Annakokáért örüljetegek azoknak és akik lakoztok azokban. Jaj a föld és a tenger lakosainak; mert leszállott az ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes, úgymint aki tudja, hogy kevés ideje van” (Jel 12:12).

Sátán tudja, hogy „keves ideje van” (Jel 12:12). A *jelenések könyvé*ben leírt események a prófétai idővonal mentén haladnak, és ez konkrét időhatárokat szab a gonosz erőknél (lásd Jel 12:14; 13:5).

Végül azonban Isten győz. „És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak” (Jel 21:4).

Még ha ezt most nehéz is előre látnunk, a jó végül örökre szóló győzelmet arat a gonosz felett. Miért nem szabad soha megfeledkezni erről a biztos ígéretről?

JÓB ESETE

Jób könyvében különleges bepillantást nyerünk a nagy küzdelembe.

Olvassuk el Jób 1:1-12 és 2:1-7 szakaszait! A nagy küzdelem mely elvei tárulnak fel itt előttünk?

Ezekből a versekből sok fontos részletet megismerünk. Először is, egy mennyei tanácskozást láthatunk, nem csupán Isten és Sátán párbeszédéről van itt szó, más mennyei lények is részt vesznek benne.

Másodszor pedig van egy vita, amire utal, hogy Isten megkérdezi Sátánt, látta-e Jóbót. Mit kellett Jóbón észrevennie? Ennek a kérdésnek úgy van értelme, ha egy nagyobb, éppen zajló vita részét képezi.

Harmadszor, Isten kijelenti, hogy Jób feddhetetlen, igaz és istenfélő. Sátán erre azt feleli, hogy de csak azért, mert Isten a védelmébe vette. A megjegyzése felér egy becsületsértéssel Jóbbal és Istennel szemben is (vö. Jel 12:10; Zakariás 3. fejezet).

Negyedszer, Sátán azt állítja: nem igazság, hogy Isten körülvette, védelmezi Jóbót, mert így ő nem tudja bizonyítani a vádjait. Ez is utal arra, hogy Sátánnak bizonyos korlátok között kell mozognia (vannak szabályai hatalma gyakorlásának), és nyilván már korábban is próbált ártani Jóbna.

Isten a mennyei tanács előtt válaszol Sátán vádjaira, lehetővé teszi, hogy bizonyítsa állítását, de csak bizonyos határok között. Először ezt az engedményt teszi Isten: „Íme, mindazt, amije van, a kezedbe adom”, de megtiltja, hogy Jób személyét érintse (Jób 1:12). Később, miután Sátán azt állítja: Jób csak a saját jólétével törődik, Isten megengedi, hogy neki is ártson, de az életét nem veheti el (Jób 2:3-6).

Sátán rengeteg bajt zúdít Jób családjára, Jób mégis minden helyzetben áldja az Úr nevét (Jób 1:20-22; 2:9-10), amivel bizonyítja Sátán vádjainak hazugságát. Sok mindent tanulunk itt, például azt, hogy a kozmikus küzdelemben a hatalom gyakorlásának vannak szabályai. A mennyei tanácsban léteznek olyan paraméterek, amelyekkel döntené az Isten ellen felhozott vádakot illetően, de anélkül, hogy Isten megsértené a szeretet szent elveit, ami az alapja kormányzatának, uralkodásának a világmindenség és annak értelmes lakói felett.

Jób könyvének lebilincselő részletei bepillantást engednek a nagy küzdelembe, hogy miként is zajlik ez a földön.

E VILÁG (IDEIGLENES) URA

A korábbi tanulmányokban láttuk, hogy a kozmikus küzdelemben Sátán és seregei átmenetileg jelentős hatáskörrel bírnak a világon, amivel azonban csak bizonyos korlátok között élhetnek.

A hatalom gyakorlásának szabályai nemcsak az ellenség – az ördög és serege – tevékenységére vonatkoznak, de korlátozzák Isten cselekvését is, amivel csillapíthatja az ellenség hatóköre alá (átmenetileg) tartozó gonosz-ságot. Az Úr soha nem szegi meg az ígérését, és mivel magára is vonatkoztatja a hatalom gyakorlásának szabályait, az ördögnek adott valamennyi hatalmat, csak bizonyos korlátok között, ideiglenesen, és ezért erkölcsileg korlátok közé szorította saját jövőbeli cselekedeteit is (anélkül, hogy az ereje bármilyen mértékben csökkenne).

Olvassuk el Lk 4:6, Jn 12:31, 14:30, 16:11 és 2Kor 4:4 verseit! Mit tanítanak ezek a szakaszok az ellenség földi uralmáról?

Az Újszövetség két birodalom összezapását vázolja fel előttünk: a világosság és a sötétség birodalmát, amelyben a sötétség Sátántól és lázadásától ered. Krisztus küldetésének részét képezte, hogy legyőzze Sátán birodalmát: *„Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa”* (1Jn 3:8).

Vizont léteznek bizonyos „szabályok”, amelyek korlátozzák, amit Isten megtehet, ha hű akar maradni kormányzata elveihez. Ezek között van 1) a szabad akarat biztosítása a teremtményeknek és 2) a hatalom gyakorlásának szövetségi szabályai, amelyek nem ismertek, legalábbis egyelőre. Ezek a korlátok és akadályok jelentősen hatnak erkölcsileg arra, hogyan csökkentheti Isten a gonosz-ságot a világban és/vagy azonnal meg tudja-e szüntetni. Ezért látni folyton gonosz-ságot és szenvedést, ami valóban sok emberben ébreszthet kételyeket Isten létét vagy jóságát illetően. Tehát amint felismerjük, hogy mi a nagy küzdelem háttere, és milyen korlátokat fogadott el Isten a bűn problémájának kezelésekor, bizonyos fókig jobban megérthetjük, hogy miért mennek így a dolgok, legalábbis addig, amíg vég-ső győzelmet nem arat a gonosz felett.

Jézus azt mondta Sátánról, hogy ő „a világ fejedelme”. Hogyan segít ez is megbirkózni a világban lévő gonosz-ság kérdésével? Vigasztaló tudat, hogy Sátán uralma csak ideiglenes!

KORLÁTOK ÉS SZABÁLYOK

A kozmikus küzdelem elsősorban Isten jelleme körüli vita, amit az váltott ki, hogy az ördög rágalmozta Istent – a jóságát, igazságosságát és uralmát. Egefajta kozmikus szövetségi pert indított Isten ellen.

Az ilyen konfliktust nem lehet pusztán erővel lezárni, csak bizonyítással.

Amennyiben súlyos vádak merülnek fel egy hatalmon lévő személlyel szemben, a cáfolatnak az a legjobb (és talán az egyetlen) módja, ha lehetővé teszik a szabad, tisztességes és nyílt vizsgálatot. Mivel a vádak a szeretet teljes kormányzatát fenyegetik, azokat nem lehet egyszerűen a szőnyeg alá söpörni.

Mit jelent ez a kozmikus küzdelem és a gonoszság megértése szempontjából? Vajon Isten megszegi az ígétét? Persze, hogy nem! Amennyiben beleegyeznek a hatalom gyakorlásának szabályaiba, további cselekvése (erkölcsileg) korlátozott lesz, tehát a gonoszság a sötétség birodalmának ideiglenes fennhatósága alatt történik.

Olvassuk el Mk 6:5 és 9:29 verseit! Ezek szerint hogyan köthetők a hithez és az imádsághoz még az isteni cselekedetek is?

Látszik, hogy mindkét esetben vannak bizonyos korlátok, a hatalom gyakorlásának szabályai, amelyek dinamikusan kapcsolódnak a hithez és az imádsághoz is. Másutt bőséges bizonyítékot találunk az ima hatására, és ez csatornákat nyit az isteni cselekvés előtt, ami máskülönben (erkölcsileg) nem lenne elérhető. Azonban nem juthatunk arra a téves következtetésre, hogy a hit és az ima tényezőjén kívül nem létezik más. Valószínűleg van még sok más faktor is, amelyekről nincs tudomásunk.

Ez egybevág azzal, amit korábban láttunk a hatalom gyakorlásának szabályaival kapcsolatban. Ennek vannak olyan kitételei a nagy küzdelemben, amelyek korlátokat szabnak annak, amit Isten erkölcsi szempontból megtehet, legalábbis most. Ezért van az, hogy történnek rossz dolgok a sötétség birodalmának ideiglenes uralma alatt.

Olvassuk el Róm 8:18 és Jel 21:3-4 verseit! Miért bízhatunk abban, hogy még ha most sok mindent nem is értünk, de Isten tudja, mi a legjobb, a legjobbat akarja, és majd véget vet a gonoszságnak, elhozza az örök boldogság korszakát?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „A bűnös ember törvény szerint Sátán foglya, és Krisztusnak az volt a küldetése, hogy kiszabadítsa a nagy ellenség hatalma alól. Az ember természetes módon hajlamos követni Sátán javaslatait, és nem állhat sikerrel ellen a rettenetes ellenfélnek, csak ha a hatalmas Harcos, Krisztus benne él, ha Ő irányítja vágyait és ad neki erőt. Sátán hatalmát egyedül Isten képes korlátozni. Az ördög ide-oda, le s föl jár a földön, egyetlen pillanatra sem lankad a figyelme, nehogy kihagyja lelkek tönkretételének akár csak egy esélyét is. Isten népének fontos ezzel tisztában lennie, hogy kikerülhessék csapdáit. Sátán előkészíti csalásait, hogy az Isten népe elleni utolsó hadjáratában ne ismerjék fel őt. »Nem is csoda, hisz maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát« (2Kor 11:14, ÚRK). A megtévesztettek közül néhányan azt állítják, hogy Sátán nem létezik, pedig ő ejtette foglyul őket, sőt sok mindent tesz általuk. Sátán jobban tudja, mint Isten népe, hogy milyen hatalommal bírhatnak felette, ha Krisztusban van az erejük. Az igazság leggyengébb követője, aki erősen kapaszkodik Krisztusba, képes ellenállni Sátánnak és minden seregének, ha alázattal segítségért folyamodik a hatalmas Harcoshoz. Az ördög ravasz, nem áll ki nyíltan, bátran a kísértéseivel, mert akkor a keresztény felébredne szunynyadásából, és erős, mindenható Szabadítójára hagyatkozna. Ezért Sátán észrevétlenül közelít, álcázva magát az engedetlenség gyermekein keresztül munkálkodik, akik istenfélőnek mutatják magukat” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 1. köt. 341. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Mit jelent az, hogy „A bűnös ember törvény szerint Sátán foglya”? Azt, hogy az ördög mindent megtehet vele, amit csak akar? Ha nem, miért nem? Hogyan kapcsolódik ez ahhoz, amit „a hatalom gyakorlásának szabályaiként” említettünk a nagy küzdelemben?
- 2) Miért ad Isten felhatalmazást Sátánnak a kozmikus küzdelemben, még ha csak időlegesen és korlátok között is? Hogyan akarja tehát cáfolni a vádjait?
- 3) Mit mondhatunk azoknak, még keresztényeknek is, akik tagadják Sátán létezését? Hogyan segíthetünk azoknak, akiket álcázásával megtévesztett?

TÚRMEZEI ERZSÉBET: NAGYANYÓ ÉS UNOKÁJA

Ma gyermekkorom édes távolából
felémmosolygott nagyanyám.
Kezet fogtunk egy közös akaratban.
Napfényes örökségül hagyta rám.

A szeretet titkában találkoztunk.
Úgy szeretett, mint kicsiny gyermeket.
Fiókos szekrény száz titkos zugából
annyi mindent előkeresgetett.

Tán nem is volt más töprenkedő gondja,
mint mit adhatna még oda nekem.
Szerető keze végigsimított a
babaruhának való selymeken.

Neki talán én voltam az ajándék,
a kacagásom és az örömöm.
Boldog volt, látva: selyemben, mesében,
régí rímekben hogy' gyönyörködöm.

Most így kutatok lelkem titkosmívű
rejtekein: mit adhatnék oda?
Mióta Krisztus életembe lépett,
mindennap új ajándék, új csoda!

Nyitom a zárat: a rímek
Gyöngysorát, kincseimet keresem.
Ó, tudom én, hogy mindent Tőle kaptam,
És visszkapok ezerszeresen.

Nem kéregetve, mindig mint Király jön.
Rég nem tudom, mik a hétköznapok.
Mégis olyan jó keresve kutatni,
mi az, amit még odaadhatok.

S míg nyitogatom a rejteket, zárat,
- mintha Királyom jöttét hallanám...
a gyermekévek tiszta távolából
értő mosollyal néz a nagyanyám.

Mi többet tehettem volna még?

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ézsaiás 5:1-4; 53:4; Máté 21:33-39;
János 18:37; Róma 3:1-4, 23-26; 5:8

„Ekkor azt mondta neki Pilátus: Tehát valóban király vagy? Jézus azt válaszolta: Te mondd, hogy én király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra” (Jn 18:37, ÚRK).

Néhány éve egy érdekes gyerektörténet jelent meg a Guide magazinban. Egy Denis nevű árva fiúról szólt, aki a középkorban a nevelőszülei családjában élt. Gyűlölte az ország királyát, mert amikor a szülei megbetegedtek, katonák vitték el az otthonából, és többé nem látta a szüleit. Csak később hallotta, hogy a király ezzel a rendelettel akarta megmenteni az élőt a pestis borzalmaitól. Amikor Denis ezt megtudta, megszabadult a gyűlölettől, ami szinte az egész életére rányomta a bélyegét. A király mindig, minden esetben a népe javát szem előtt tartva járt el.

Ma sokan valahogy úgy gondolnak Istenre, ahogy Denis vélekedett eleinte a királyról. A sok látott vagy átélt gonoszság miatt gyűlölik, tagadják meg. Hol van Isten, amikor ennyien szenvednek? Ha jó, miért történik annyi rossz dolog? A kozmikus küzdelem fényt vet erre a fontos helyzetre, de marad továbbra is sok kérdés. Amikor viszont látszólag egyetlen érvünk sem bizonyul elég erősnek, felnézhetünk Jézusra a kereszten, és akkor megértjük, hogy bizhatunk Istenben, a most még válaszért kiáltó kérdéseink dacára is.

KRISZTUS, A GYŐZTES

Működik az ellenség, akiről Krisztus azt mondta, hogy ő „*a világ fejedelme*” (a bitorló). A világegyetem igazi királya azonban Jézus Krisztus, aki kivívja értünk a győzelmet, benne mi is győzhetünk, még a nehézségek és a szenvedések között is. Krisztus úton-útfélen szembeszáll az ellenség támadásaival.

A Szentírás azt írja az ördögről, hogy

- 1) kezdettől fogva becsapja az egész világot (Mt 4:3; Jn 8:44; 2Kor 11:3; 1Jn 3:8; Jel 12:9);
- 2) rágalmozó, Isten és népe vádolója a mennyben (Jób 1-2; Zak 3:1-2; Júd 9; Jel 12:10; 13:6);
- 3) a világ bitorló ura (Jn 12:31; 14:30; 16:11; ApCsel 26:18; 2Kor 4:4; Ef 2:2; 1Jn 5:19).

Olvassuk el Jn 18:37 versét! Hogyan szállt szembe Krisztus az ellenség csalásaival? Mi a jelentősége annak, hogy Jézus király?

A Szentírás mindenütt azt tanítja, hogy Sátán a nagy csaló, rágalmozó, vádoló, a világ bitorló ura, de Jézus minden tekintetben győzelmet arat felette.

- 1) Jézus kijelentette: „*azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról*” (Jn 18:37).
- 2) A kereszten adta a legfőbb bizonyosságát Isten tökéletes igazságosságának és szeretetének (Róm 3:25-26; 5:8), ezzel rácafolt az ördög rágalma-ira, vádjaira (Jel 12:10-11).
- 3) Jézus végül eltörli az ördög birodalmát, aki „*tudja, hogy kevés ideje van*” (Jel 12:12; vö. Róm 16:20), Krisztus pedig „*örökkön örökké uralkodik*” (Jel 11:15).

Végeredményben bármit is tesz Sátán, már legyőzött ellenség. Az a lényeg, hogy naponta, minden percben igényt tartunk Krisztus győzelmére, igényeljük a kereszttel felkínált ígéreteit.

Tudjuk, melyik oldal győz a nagy küzdelemben. Napi döntéseink hogyan befolyásolják, hogy végül melyik oldalon leszünk? Mit tehetünk, hogy már most a győztes oldalon álljunk?

AKI IGAZ ÉS MEGIGAZÍT

Krisztus munkája minden módon lerontja az ördögét. „Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa” (1Jn 3:8), és „megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt” (Zsid 2:14). Az ellenség uralmának teljes veresége azonban két szakaszban következik be. Az első lépés a kereszttel volt, ahol Krisztus megcáfolta Sátán rágalmozó vádjait, a gonosz pedig majd később pusztul el, országával együtt.

Róm 3:23-26 és 5:8 versei szerint Krisztus hogyan cáfol rá az ördög vádjaira?

Amint láttuk, az ellenség azt állítja, hogy Isten nem csak igazságos és szeretettel teljes. Azonban Isten a legteljesebb módon kinyilatkoztatta igazságát és szeretetét Krisztusban, mégpedig a kereszten.

Jézus halála után „Sátán látta, hogy álruhája szétszakadt. Mesterkedése felárult az el nem bukott angyalok és a mennyei világegyetem előtt. Gyilkosként mutatta meg magát. Isten Fia vérének a kiontásával kiszakította magát a mennyei lények rokonszenvéből” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 669. o.).

Vessük össze 1Móz 3:15 és Jel 12:10-12 verseit! Ezek szerint milyen, az egész világmindenségre kiható jelentősége van Krisztus kereszthalálának, győzelmének?

A megváltás története bőséges bizonyítékkal szolgál arra nézve, hogy Isten minden érintett számára a legjobb végkimenetel biztosítását munkálja. A Szentírás Istene mindig azt teszi a nagy küzdelemben számára járható úton, ami jó, ami a legelőnyösebb (1Móz 18:25; 5Móz 32:4; 1Sám 3:18; Zsolt 145:17; Dán 4:34; Hab 1:13; Jel 15:3).

Miért olyan fontos, hogy a kozmikus küzdelemben Isten bemutatja az igazságosságát és a szeretetét? Hogyan erősíti a bizalmunkat még a nehézségek és szenvedések között is, amikor a keresztről, Istennek a megváltási tervben végzett tetteiről gondolkozunk?

ÉNEK A KEDVESRŐL

Csodálatra méltó, ahogyan Isten kinyilvánította szeretetét és igazságát a nagy küzdelemben. Mégis van, aki felveti: *Nem kellett volna még többet megtennie, hogy elejét vegye a gonoszságnak és/vagy eltávolítsa azt?* A kozmikus küzdelem kerete arra utal, hogy tetteivel Isten maximálisan tiszteletben tartja a szabad akaratot, ami az emberiséggel való szeretetkapcsolatához kell, továbbá erkölcsi korlátok, vagyis a hatalom gyakorlásának bizonyos szabályai között jár el. Nem feledhetjük: a vita a jelleme körül dúl. A vádak-ra csak szeretetének bemutatása jelenthet cáfolatot.

Ki szólal meg Ézs 5:1-4 verseiben? Mire utal a próféta? Kit jelképez a szőlőskert, illetve a gazda? Mi mindent tett meg a gazda a szőlőért? Mi ennek a jelentősége? Milyen eredménnyel járt?

Ézsaiás ebben a szakaszban a kedveséről, a szőlőjéről énekel. Isten a gazda, a szőlőskert pedig a népét szimbolizálja (lásd pl. Ézs 1:8; Jer 2:21). A történet tanulságait azonban tágabb értelemben is vehetjük, Istennek az egész világon végzett munkájára utalóan. A versek szerint a szőlősgazda (Isten) minden tőle telhetőt megtett a szőlője érdekében, és jó termést kellett volna kapnia, de csak „vadszőlő” termett, ami az egyik fordítás szerint „értéktelen”. Az eredeti héber szó még azt is jelenti, hogy „rohadt szőlő”, vagyis Isten szőlőskertjében megromlott a gyümölcs.

Ézs 5:3 versében Isten szólal meg, azt kéri népétől, hogy „ítéljenek” közte és szőlője között, utána pedig felvet egy igen fontos kérdést: *„Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, amit nem tettem meg vele? Vártam, hogy jó szőlőt teremjen, miért termett vadszőlőt”* (Ézs 5:4, ÚRK)? Mi többet tehetett volna még? Bámulatra méltó, ahogyan másokat kér: *ítéljék meg a tetteit!*

A kereszten Isten feláldozta önmagát mindannyiunk bűneiért. Ennek fényében milyen különleges jelentősége van a következő kérdésnek: „Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, amit nem tettem meg vele?”

KRISZTUS PÉLDÁZATA A SZŐLŐRŐL

Máté 21. fejezetében a szőlőmunkásokról szóló példázatban Jézus ott folytatja a történetet, ahol Ézsaiás befejezte, még jobban megvilágítva a szőlősgazda jellemét és azt, amit a szőlőért tett.

Olvassuk el Mt 21:33-39 verseit, gondolva Ézs 5:4 kérdésére! Mi többet tehetett volna a gazda?

A példázat első részében Krisztus közvetlenül idézi Ézsaiást, aki a szőlősgazdáról és a szőlőjéről írt. Jézus úgy folytatja a történetet, hogy a gazda bérbe adta a földjét „munkásoknak, majd elutazott” (Mt 21:33, ÚRK). Kétszer is elküldte a szolgálait (a prófétákat) a termésért, de a bérlők megverték, megölték őket (Mt 21:34-36). A gazda végül elküldte a fiát (Jézust), mert azt mondta: „A fiamat meg fogják becsülni” (Mt 21:37), de őt is megölték. „...egymás között így beszéltek: Ez az örökös! Rajta, öljük meg, és foglaljuk el az örökségét. És megfogták, kivetették a szőlőn kívül, és megölték” (Mt 21:38-39, ÚRK).

Mi többet tehetett volna még a gazda? Az Atya annyira szeret bennünket, hogy drága Fiát odaadta értünk (Jn 3:16). A kozmikus küzdelmet a jellege miatt nem zárhatta volna le isteni erővel, mert előbb nyilvánosan be kellett mutatnia a jellemét, és ez legfőképpen Krisztus munkája által történt meg (Róm 3:25-26; 5:8). Mi többet kérhetnénk annál, mint amit Isten (Krisztusban) megtett, hogy vállalta értünk a halált, mert így megigazíthat bennünket, miközben sem igazságossága, sem tökéletes szeretete nem csorbul?

A kereszteseménye bizonyítja: Isten minden lehető megtett a gonoszság csökkentése és kiküszöbölése érdekében, de az őszinte szeretet feltételeinek megtagadása nélkül. Ha lett volna kedvezőbb lehetőség Isten számára, vajon nem azt választja? Az emberek komolyan szenvednek a kozmikus küzdelemben, de Isten szenved a legjobban. A keresztre tekintve valóban látjuk, mennyi szenvedést és fájdalmat okoz a bűn Istennek. Viszont számára annyira szent a szeretethez kellő szabadság, hogy Krisztus még az életét is odaadta értünk.

Olvassuk el Ézs 53:4 versét! Kinek a „betegségeit” és „fájdalmait” viselte Krisztus a kereszten? Mi mindent tett meg értünk, mit fizetett a megváltásunkért?

ISTEN NEVÉNEK IGAZOLÁSA

Isten neve végül minden szempontból igazolást nyer. A megváltás tervében az Atya, a Fiú és a Szentlélek munkája által minden kételyt kizáró módon megnyilvánul Isten tökéletes igazságossága és szeretete (lásd Róm 3:25-26; 5:8).

Olvassuk el Róm 3:1-4 szakaszát Ézs 5:3-4 verseinek fényében! Hogyan mutatkozik meg a kozmikus küzdelem nyomán Isten igazsága?

Róma 3. és Ézsaiás 5. fejezetében (szűkebb értelemben véve) Isten a teremtményeit hívja, hogy ítéljék meg, milyen a jelleme, pedig nincs jogunk rá, nem vagyunk olyan helyzetben, hogy ezt megtehetnénk. Végül, amikor minden „könyvet” kinyitnak, meglátjuk majd a bizonyítékát annak, hogy Isten tökéletesen igaz, igazságos. Az egész teremtett világ előtt igazolni fogja magát.

Olvassuk el Jel 15:3 és 19:1-6 verseit! Mit tudhatunk meg ezekből a részekből Isten nevének végső igazolásáról?

Az egész Szentírásból kitűnik, hogy Isten számára fontos nevének tisztasága. Miért? Nem lehet mély szeretetkapcsolatban lenni azzal, akinek a jellemét nem tiszteljük, akiben nem bízunk. Ha valaki rettenetes hazugságokat mondana rólad a házastársadnak vagy a jövődöbelidnek, minden tőled telhetőt megtennél, hogy cáföld az állításait, mert ha hitelt adna azoknak, megtörne a köztetek levő szeretet.

A keresztes és az egész megváltási terv végérvényesen igazolja Istent. Az advent előtti ítéletben az egész világegyetem előtt tisztázódik a neve. Az advent utáni ítéletben pedig, amikor a megváltottak angyalokat is fognak ítélni (1Kor 6:2-3), lehetőségünk lesz áttekinteni a feljegyzéseket. Meggyőződhetünk róla, hogy mit miért tett Isten, és az ítéletei mindig, csakis tökéletesen igazak és szeretettel teljesek. Ugyan kinek ne lennének válaszra váró kérdései? Mielőtt minden lezárul, mindre feleletet kapunk (lásd 1Kor 4:5)!

Végül minden térd meghajol és minden nyelv megvallja majd, hogy Jézus az Úr (Fil 2:10-11). Mindez részét képezi Isten jelleme igazolásának.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Nyilvánvalóvá lesz mindaz, ami miatt tanácstalanok voltunk Isten gondviselését illetően. A nehezen érthető dolgokra magyarázatot kapunk, feltárulnak előttünk a kegyelem titkai. Ahol véges elménk csak zavart és megszegett ígéreteket talált, ott meglátjuk majd a legtökéletesebb és gyönyörű harmóniát. Megtudjuk, hogy a végtelen szeretet rendelte el a legnagyobb próbának tűnő tapasztalatokat. Amint felismerjük annak gyengéd szeretetét, aki mindent a javunkra fordít, kibeszélhetetlen örömmel és dicsőséggel örülünk majd” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 9. köt. 286. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Volt már, hogy összezavarodtál, amikor igyekeztél megérteni Isten gondviselését? Mennyire vigasztal, hogy végül minden nyilvánvalóvá lesz?
- 2) Gondolkozzunk el azon, hogy miről mondott le Krisztus, amikor emberré lett és meghalt a világért! Mit árul ez el Isten szeretetéről? Ezek szerint bízhatunk benne? Mi mást tehetett volna még?
- 3) Miért olyan fontos Isten „neve”? Mi következik ebből ránk, keresztényekre nézve? Mivel hoznak szégyent a hívők Krisztus nevére? Mit tehetünk, hogy a környezetünk meglássa, a gyakorlatban mit jelent Krisztus követése?
- 4) A gonoszság kérdésére most adott legjobb „magyarázatunk” is hiányos még. Mit tehetünk a szenvedőkért, enyhítve a világ bajain, miközben a gonoszság problémájának végidei megoldását várjuk?
- 5) Gondolkozzunk még azon, hogy Ézs 53:4 szerint Krisztus viselte a betegségeinket, fájdalmainkat! Mi történt a kereszten, ami segít megérteni a megváltási tervet és azt, hogy mibe került a megváltásunk Istennek?

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY: MAJD FÖLVILLAN

Valaki rohan velünk,
visz a hátán,
hogy puhán röptsen
a határtalan sötét egek
porfelhős folyosóján át
a jelmezét ledobó éig.

Majd fölvisz a menny óriás vakuja,
és megnyílik szemünk
akár Bartimeusé.

Szeretet és igazság: Két nagy parancsolat

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 82; Mikeás 6:8; Zakariás 7:9-12;
Máté 22:34-40; 23:23-30; Lukács 10:25-37

„Ha valaki azt mondja: »Szeretem Istent«, és gyűlöli a maga testvérét, hazug az, mert aki nem szereti a maga testvérét, akit lát, hogyan szeretheti Istent, akit nem lát” (1Jn 4:20, ÚRK)?

Bízunk benne, hogy Isten végül mindent helyreállít, ugyanakkor az is számít, amit keresztényként itt és most teszünk. Sok igazságtalanságot, gonoszságot nem töröl el most Isten (a kozmikus küzdelem paramétereire miatt), ez azonban nem jelenti azt, hogy bennünket ne használna fel a szenvedés és a gonoszságok enyhítésére, amennyire lehetséges. Keresztényi kötelességünk a segítségnyújtás.

Amint láttuk, a szeretet és az igazság együtt jár, elválaszthatatlan egymástól. Isten szereti az igazságot, ebből következően ha szeretjük Istent, az igazságot is szeretni fogjuk.

Ha szeretjük Istent, egymást is szeretni fogjuk, és ehhez tartozik, hogy törődünk a környezetünkben élők jólétével. Nem fordíthatjuk el a fejünket, amikor valakit elnyomnak. Meg kell kérdeznünk: Mit tehetünk egyénileg és közösségekben, hogy Isten szeretetét és igazságát tudjuk képviselni a bűnbeteg világban, és az emberek megismerjék Isten tökéletes jellemét, igazságát és szeretetét?

A KÉT NAGY PARANCSOLAT

Azzal kapcsolatban, hogy mit tehetünk egyénileg és közösségileg Isten szeretetének és igazságának bemutatásáért, jó arra összpontosítani, amit az Úr hagyott meg nekünk.

Olvassuk el Mt 22:34-40 szakaszát! Mit felelt Jézus a törvénytudó kérdésére?

Jézus azt nevezte az első és nagy parancsolatnak, hogy *„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből... Ehhez hasonló a második: Szeresd felebarátodat, mint magadat. E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták”* (Mt 22:37-40, ÚRK). Az Ószövetségből vette az idézetet.

Olvassuk el Mt 19:16-23 verseit! Mit válaszolt Jézus a gazdag ifjú kérdésére? Hogyan kapcsolódik ez ahhoz, amit Máté 22. fejezetében a törvénytudónak mondott?

Mi történt itt? Miért így válaszolt Jézus? Mit tanulhatunk ezekből a találkozásokból, bármilyen pozícióban, élethelyzetben legyünk is?

„Krisztus meghatározta az egyetlen feltételt, melynek alapján a főember tökéletes keresztény jellemet alakíthat ki. Szavai bölcsesség igéi voltak, bár komolynak és szigorúnak tündek. A főember egyetlen reménye az üdvösségre az volt, hogy elfogadja azokat és engedelmeskedik. Magas állása, vagyona leplezetten rossz irányba befolyásolta jellemét. Ha ezeket ápolgatja, Isten helyét foglalják el érzelemvilágában. Akár keveset, akár sokat tart vissza Istentől, ez csökkenti erkölcsi erejét és teljesítőképességét. Teljesen le fogják kötni az evilági dolgok, azokat fogja dédelgetni, legyenek bármily bizonytalanok és értéktelenek” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 438. o.).

Isten nem kéri mindannyiunktól azt, amit a gazdag ifjúnak mondott, hogy adjuk el mindenünket. Viszont vajon van, amihez ragaszkodunk, amiről nem akarunk lemondani, még ha örök romlásba dőnhet is?

A KÉT FŐ BŰN

Jézus szerint az a két nagy parancsolat, hogy szeressük Istent és szeressük egymást. Ezeknek a megtartása érdekében áldozatokat kell hozni, amivel a gyakorlatban mutatjuk ki a szeretetet. Ezt jelenti Jézus lábnyomában járni.

Az a két nagy parancsolat, hogy szeressük Istent és szeressük egymást, de vajon mi a két fő bűn?

Olvassuk el Zsolt 135:13-19 verseit! Melyik bűnre mutat rá ez a szakasz is, a Szentírás többi részével együtt?

Az Ószövetség folyamatosan kiemeli az Isten iránti szeretet fontosságát (lásd 5Móz 6:5). Itt meg kell említeni a bálványimádás nagy bűnét, ami éppen az ellentéte Isten szeretetének.

Olvassuk el Zak 7:9-12 verseit! Zakariás szerint mi az, amit Isten elítél? Hogyan hozható összefüggésbe ez és a bálványimádás bűne a két nagy parancsolattal?

Istennek nemcsak a bálványimádás miatt gerjed fel a haragja, amire éppen a szeretet indítja, hanem azért is, ha népével rosszul bánnak - akár egyénileg, akár közösségileg. Haragot vált ki belőle az igazságtalanság, hiszen Ő a szeretet.

Az egész Ószövetség kiemeli: a két nagy bűn mulasztás a két nagy parancsolattal kapcsolatban, hogy szeressük Istent és szeressük egymást. A két legnagyobb bűn a szeretet területén történő mulasztás. Röviden: nem tartjuk meg a parancsolatokat, ha nem szeretjük Istent és a többi embert.

„Ha valaki azt mondja: »Szeretem Istent«, és gyűlöli a maga testvérét, hazug az, mert aki nem szereti a maga testvérét, akit lát, hogyan szeretheti Istent, akit nem lát? Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a maga testvérét is” (1Jn 4:20, ÚRK).

Az Isten iránti szeretetet miért nem lehet elválasztani az emberek szeretetétől?

ISTEN SZERETI AZ IGAZSÁGOT

A Szentírás kijelenti, hogy Isten szereti az igazságot és gyűlöli a gonoszságot (pl. Zsolt 33:5; Ézs 61:8), mélységesen bántja az igazságtalanság, ami az áldozatok miatt jogos haragot vált ki belőle. Az Ó- és az Újszövetség egészében Isten szenvedélyesen szól az elnyomottak érdekében, miközben joggal haragszik az elnyomókra, a bántalmazókra.

Olvassuk el a 82. zsoltárt! Hogyan fejezi ki ez a rész is, hogy mennyire fontosnak tartja Isten az igazságot? Mi minden következik ebből számunkra ma?

Sok kommentátor úgy érti, hogy ez a szakasz vonatkozik egyrészt a földi vezetőkre, akik felelősek a társadalmi igazságtalanságokért, másrészt arra is, amikor Isten megítéli a levegőbeli hatalmasságokat (az „isteneket”), akik korrupt földi bírók és uralkodók mögött állnak (nyilván démoni erők). Konkrétan ezt a kérdést teszi fel a fejedelmeknek: „*Meddig ítéltek még hamisan, és pártoljátok a gonoszokat*” (Zsolt 82:2, ÚRK)?

„*Védellemeztétek a szegények és árvák jogát, szolgáltassatok igazságot a nyomorultnak és elnyomottnak! Mentsétek meg a szegényt és szűkölködőt, szabadítsátok ki a gonoszok kezéből*” (Zsolt 82:3-4, ÚRK)! Az ószövetségi próféták itt és másutt is nagy hangon kiáltottak igazságért. A Szentírásnak ez nem csupán mellékes témája. Minden ótestamentumi prófétának ez a központi üzenete, mint ahogy annak is, amit Jézus mondott testi ittléte idején.

Nem titok, hogy mit vár és kér Isten azoktól, akik állítólag szeretik és engedelmesskednek neki. Egészen világosan kijelentette: „*Megmondta neked, ó, ember, hogy mi a jó, és mit kíván tőled az ÚR: csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeresd az irgalmasságot, és alázatosan járj Istennel*” (Mik 6:8, ÚRK; stb.).

Az egész Szentírásban visszhangzik ez a gondolat. Jézus például ezt mondta: „*Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok*” (Jn 13:35; vö. 1Jn 4:8-16).

Milyen lenne a családjunk és a gyülekezetünk, ha jobban összpontosítanánk Mik 6:8 üzenetére, és tudatosan igyekeznénk eszerint élni, szóval és tettel? Hogyan látszódná meg még jobban az életünkben ez az elv, bármilyen körülmények között is legyünk éppen?

TÖREKEDNI AZ IGAZSÁGRA

A Szentírásban a próféták folyamatosan arra mutattak rá, hogy Isten társadalmi igazságosságra hív, nem riadtak vissza az igazágtalanságok és elnyomás néven nevezésétől. Amikor Istenhez kiáltottak ítéletért, valójában azt kérték, hogy Ő tegyen igazságot.

Ézsaiás próféta például nem válogatta meg a szavait az igazágtalanságokról szólva, amelyeket az ő korában tapasztalt Izraelben. Ma is hangosan és tisztán halljuk, ahogy igazságért kiáltott: „*Tanuljatok jót tenni; törekedjeteK igazságra, vezessétek jóra az erőszakoskodót, pártoljátok az árvák és özvegyek ügyét*” (Ézs 1:17). Másutt pedig ezt mondta: „*Jaj azoknak, akik gonosz rendeleteket hoznak... és elrabolják népem szegényeinek igazságát*” (Ézs 10:1-2, ÚRK). Így figyelmeztetett: „*De vajon mit fogtok tenni a meglátogatás és a messziről rátok jövő pusztulás napján? Kihez futtok segítségért, és hol hagyjátok dicsőségeteket*” (Ézs 10:3, ÚRK)?

Hasonlóan hirdette Jeremiás próféta is Isten üzenetét: „*Jaj annak, aki nem igaz úton építi házát, felső szobáit pedig törvényesség nélkül; aki felebarátjával ingyen végeztet szolgálatot, és nem adja meg neki munkája bérét... Atyád tán nem evett és nem ivott? De méltányosan és igazságosan cselekedett, ezért jó dolga volt. Igazságosan ítélkezett a szegény és a nyomorult dolgában, ezért volt jó dolga. Nem ez-e az igaz ismeret felőlem? - ezt kérdi az ÚR*” (Jer 22:13, 15-16, ÚRK).

Olvassuk el Mt 23:23-30 szakaszát! Jézus tanítása szerint mi a legfontosabb dolog? Mire utalt azzal, hogy „amik nehezebbek”?

Nehogy valaki azt gondolja, hogy az igazágtalanság csak az ószövetségi prófétákat bántotta! Jézus szolgálatában világosan látszik, hogy ez Őt is különösen aggasztotta. „*Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből, de elhanyagoljátok azt, ami a törvényben ezeknél fontosabb: az igazságos ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget! Pedig ezeket kellene cselekedni és azokat sem elhagyni*” (Mt 23:23, ÚRK). Lukács evangéliuma párhuzamos szakaszában pedig ezt panaszoKja: „*mellőzitek az ítéletet és az Isten iránti szeretetet*” (Lk 11:42, ÚRK).

Mit neveznénk ma „nehezebbnek”, „fontosabbnak” „a menta, a kapor és a kömény megtizedelésénél”? Mi az, amire leginkább összpontosítanunk kell?

KI AZ ÉN FELEBARÁTOM?

Lukács beszámolója szerint közvetlenül miután Jézus megnevezte a két nagy parancsolatot, hogy szeressük Istent és az embereket, egy törvénytudó „igazolni akarva magát, azt kérdezte Jézustól: *De ki az én felebarátom*” (Lk 10:29, ÚRK)? Válaszul Jézus elmondta a ma már jól ismert, de akkor megdöbbenést kiváltó példázatot az irgalmas samaritánusról.

Olvassuk el az irgalmas samaritánus történetét Lk 10:25-37 szakaszában! Mit fejez ki ez a példázat, ami összecseng a próféták szavával, akik kegyelemre és igazságra szólítottak? Az emberiség történelme során milyen igazságtalanságokat követtek el különböző népcsoportok „másokkal”?

Jézus nemcsak beszélt az igazságról, hanem éppen azért jött, hogy elhozza azt! Benne teljesedett és fog teljesedni a próféták igazságra hívó szava, igazság utáni vágya (lásd Lk 4:16-21; vö. Ézs 61:1-2). Ő a világ reménye, kiváltképp azoké, akik felismerik, hogy szükségük van szabadításra.

A hatalomra, Isten trónjára törő ellenséggel éles ellentétben Jézus megalázta magát, és közösséget vállalt a bűn, az igazságtalanság és az elnyomás áldozataival (anélkül, hogy a bűn foltot ejtett volna rajta). Legyőzte az ellenséget, mert szeretettel feláldozta magát, hogy elhozza az igazságot. Ő, aki igaz és minden hívő megigazítója. Hogyan állíthatjuk, hogy fontos számunkra a törvény, aminek megőrzéséért Krisztus az életét adta, ha nem törődünk azzal, ami a szavai szerint „*a törvényben ezeknél fontosabb*” (Mt 23:23, ÚRK)?

A Zsoltárokból ezt olvassuk: „*És ő megítéli a világot igazsággal, törvényt tesz a népeknek méltányosan. És lesz az Úr nyomorultak kővára, kővár a szükség idején*” (Zsolt 9:9-10). „*Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, eledelt ad az éhezőknek. Az Úr megszabadítja az elfogottakat. Az Úr megnyitja a vakok szemét, az Úr felegyenesíti a meggörnyedteket; szereti az Úr az igazakat. Megoltalmazza az Úr a jövevényeket; árvát és özvegyet megtart, és a gonoszok útját elfordítja*” (Zsolt 146:7-9).

Fogalmazhatna még világosabban Isten Igéje azzal kapcsolatban, hogy segítenünk kell a szükségben lévőknek, a szenvedőknek?

Mit tanulhatunk Jézus életéből és szolgálatából? Hogyan viszonyuljunk a szükségben lévőkhez? Olyan csodákat nem tudunk tenni, mint Jézus, a segítségünk hogyan lehet mégis „csodás” a szenvedők számára?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, „A szombat” c. fejezete, 229-236. o.

„A kémekek nem mertek Krisztusnak válaszolni a sokaság jelenlétében, mert féltek, hogy bajba keverednek. Tudták, hogy Ő igazat szól. Ők viszont inkább hagytak szenvedni egy embert, mintsem hogy megszegjék hagyományait, miközben a barmon segítettek, mert különben tulajdonosa kárt vallott volna. Tehát több gondjuk volt az oktan állatra, mint az emberre, akit Isten saját képére teremtett. A példa szemlélteti az összes hamis vallás működését. Ezek egy olyan vágyból erednek, hogy az ember Isten fölé akarja helyezni saját magát, végül azonban mélyebbre süllyed az állatnál. Minden, Isten fennhatósága ellen sikra szálló vallás megfosztja az embert attól a dicsőségtől, amelyben a teremtéskor részesült, és amelyet Krisztus által nyerhet vissza. Minden hamis vallás arra tanítja híveit, hogy hunyjanak szemet az emberi szükségletek, szenvedések és jogok fölött. Az evangélium nagyra értékeli az embert, mint Krisztus vére árán megváltott lényt, és azt tanítja, hogy gyöngéd figyelemmel kell viseltetni az emberi szükségletek, bajok iránt. Az Úr így szól: *»Drágábbá teszem az embert a színaranynál, és a férfit Ofir kincsaranyánál«* (Ézs 13:12).

Amikor Jézus azzal a kérdéssel fordult a farizeusokhoz, hogy szabad-e szombatnapon jót vagy gonoszt cselekedni, életet menteni vagy kioltani, saját gonosz szándékaikkal szembesítette őket. Ők keserű gyűlölettel léle-tére törtek, míg Jézus életet mentett, örömet okozott a sokaságnak. Jobb-e tehát szombaton ölni - ahogy titokban tervezték -, mint a beteget meggyógyítani, ahogyan Ő tette? Tisztességesebb dolog-e a szívben gyilkolni Isten szent napján, mint minden embert úgy szeretni, hogy ez az irgalmasság cselekedeteiben jusson kifejezésre” (i. m. 234. o.)?

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) „Minden hamis vallás arra tanítja híveit, hogy hunyjanak szemet az emberi szükségletek... fölött.” Miért és hogyan igaz ez? Mit tehetünk tudatosan, nehogy érzéketlenné váljunk az emberi szükségletek iránt a gyülekezetünk körein belül és kívül?
- 2) Ki az én felebarátom? Ki a te felebarátod? Ha Krisztust követjük, hogyan leszünk hasonlóak a samaritanushoz, aki a szeretet jegyében emelkedett felül kora válaszfalain?
- 3) Isten szereti az igazságot és a kegyelmet. Hogyan viszonyuljunk tehát a számára fontos dolgokhoz? Hogyan összpontosíthatunk jobban arra, amit Jézus „nehezebbnek” vagy „fontosabbnak” mondott?

BAKONYI ISTVÁN: VONULÓ

Évek, vonulások a fogyó időben.
Közelít a vég. Végnélkülien. Ki tudja, mikor...
Szösszen a perc, az óra, a nap.
Csak Ő tudja, mi lesz. Legyen meg az akarata!

URAM,

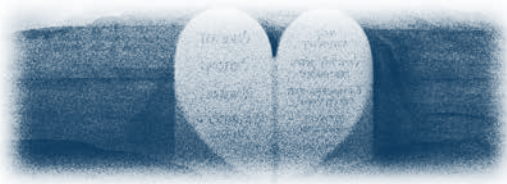
az hogy van, amikor csendes az imám,
a válaszd késik?
Aztán a dühöngés perceiben jön a megoldás.

FÉL-ELEM

Félek. A félelemtől. A háborútól. Az erőszaktól. A gyöngeségtől.
Attól, hogy nem láthatom azt, akit látnom kell. Hogy látva lássak.
Félek a magánytól. Pedig nem vagyok magányos. Félek a haláltól.
Pedig élek.
Vagy csak az odavezető úttól?
„Ne félj, mert megváltottalak...”

A törvény teljesítése a szeretet

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 2Mózes 20:1-17; Jeremiás 31:31-34;
Máté 23:23-24; Róma 6:1-3; 7:7-12; Jakab 2:1-9

*„Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeres-
sétek; mert aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte” (Róm 13:8).*

Egy gyülekezeti bizottságban egy problémás tag esetét tárgyalták, amikor valaki kifakadt: „Nem dönthetünk a kegyelem alapján!” Nem? A lelkész azon gondolkozott, hogy vajon milyen istenképe lehet a felszólalónak, mit gondol Isten törvényéről? Határozza meg a kegyelem az emberekkel való bánásmódunkat, főleg azok esetében, akik eltévéltek! A könyörület része a szeretet csomagjának. Róm 13:8 szerint *„aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte.”*

A szeretet a törvény betöltése, tehát vigyázzunk, nehogy úgy gondoljunk a törvényre, mint ami teljesen külön áll a szeretettől, és a szeretetre se gondoljunk úgy, mint ami nem kötődik a törvényhez! A Szentírásban a szeretet és a törvény együtt jár. A törvényadó Isten a szeretet, ebből következik, hogy törvénye a szeretet törvénye. Ellen G. White úgy fogalmazott, hogy a törvény Isten jellemét tükrözi (lásd Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, 208. o.).

Isten törvénye nem elvont elvek gyűjteménye, a parancsolatai és rendelkezései valóban a jólétünket szolgálják, a maga teljességében a szeretet kifejezése, ahogyan Isten kinyilatkoztatta.

A SZERETET TÖRVÉNYE

Isten törvénye nem elvont elvekből áll, hanem kapcsolatot fejez ki. Ez határozottan látszik a Tízparancsolatban, amelynek alapvető elvei már az Éden kertjében is léteztek. A szeretet elveinek kellett irányítani az Isten és ember, valamint az emberek egymás közti kapcsolatait.

A Mózes második könyve 20. fejezetében leírt Tízparancsolatot kőbe vésték, Izrael a szövetségi kapcsolat keretében kapta meg. A parancsolatokat az után írták le, hogy az Úr megszabadította népét Egyiptomból. A törvények alapja Isten szeretete és népének adott ígéretei voltak (lásd 2Móz 6:7-8; 3Móz 26:12). A Tízparancsolat két táblája azt mutatja, hogy az embereknek az Istennel és egymással való jó kapcsolatát célozza.

Olvassuk el 2Móz 20:1-17 szakaszát! Hogyan tűnik ki ebből a részből is a két fő elv: Isten és a többi ember iránti szeretet?

Az első négy parancsolat az emberek Istenhez fűződő kapcsolatát érinti, a többi hat pedig az emberek közötti kapcsolatra vonatkozik. Az Istennel és az emberekkel való kapcsolatunkat Isten törvényének kell szabályoznia.

A törvény két csoportja közvetlenül illeszkedik ahhoz, amit Jézus két nagy parancsolatnak nevezett: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből” (Mt 22:37; vö. 5Móz 6:5), és „Szeresd felebarátodat, mint magadat” (Mt 22:39; vö. 3Móz 19:18).

Az első négy parancsolat arról szól, hogyan szeressük Istent egész lényünkkel, a következő hat pedig arról, hogy úgy szeressük a többieket, mint önmagunkat. Jézus világosan kifejezte, hogy a szeretet e két nagy parancsolata a törvény szerves része. „E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták” (Mt 22:40).

Isten egész törvénye tehát Isten szeretetében gyökerezik. Isten szeretete és törvénye elválaszthatatlan egymástól. Sokan mondják, hogy *Nem kell megtartanunk a törvényt, csak szeressük Istent és egymást!* Mi a baj ezzel a gondolattal?

Hogyan fejezhetjük ki a szeretetünket Isten és az emberek iránt, ha a Tízparancsolat egyetlen pontját is megrontjuk?

A TÖRVÉNY SZENT, IGAZ ÉS JÓ

A szeretet Isten törvényének az alapja, a törvény hangsúlyozásával a szeretetet hangsúlyozza. Jézus azért halt meg a bűnösök megmentése érdekében, hogy eleget tegyen a törvénynek, miközben nekünk kegyelmez. Így lehet igaz és a hívők megigazítója (Róm 3:25-26). Micsoda szeretet! Következésképpen a törvényt nem érvényteleníti a megváltás folyamata, inkább még jobban megerősíti.

Olvassuk el Róm 6:1-3 verseit, majd pedig 7:7-12 szakaszát, különös tekintettel a 12. versre! Mit mondanak a törvényről ezek a részek, még a Krisztus halála utáni időben is?

Vannak, akik szerint a kegyelem és a megváltás eltörli a törvényt, Pál azonban világosan kifejti: ne gondoljuk, hogy ha megmaradunk a bűnben, a kegyelem egyre nagyobb lesz! Ellenkezőleg! Akik hit által Krisztusban vannak, „*az ő halálába*” keresztkedtek meg (Róm 6:3), ezért úgy tekintenek magukra, mint akik meghaltak a bűnnek és már Krisztusban élnek.

Isten törvénye nem bűn, hanem nyilvánvalóvá teszi számunkra (többek között), hogy mi számít bűnnek. Ezért van az, hogy „*a törvény szent, a parancsolat szent, igaz és jó*” (Róm 7:12). Ez fedi fel minden másnál jobban, hogy milyen nagy szükségünk van a megváltásra és az üdvösségre, amit csak Jézus Krisztus által kaphatunk. Ezért nem tesszük „*hiábavalóvá* [a törvényt]... *hit által... Sőt inkább a törvényt megerősítjük*” (Róm 3:31).

Krisztus nem azért jött, hogy eltörölje a törvényt, hanem hogy betöltse a törvény és a próféták minden ígétét. Ezért is jelentette ki: „*míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik*” (Mt 5:18).

Isten törvénye Isten szentségét jelképezi - tökéletes jellemét, szeretetét, igazságosságát, jóságát és igazságát (3Móz 19:2; Zsolt 19:8-9; 119:142, 172). Ezért fontos, hogy 2Móz 31:18 szerint a Tízparancsolatot Isten a saját ujjával írta a kőtáblákra. A kőbe vésett törvények Isten változatlan jellemét tanúsítják, valamint a szeretetben gyökerező erkölcsi uralmat. Ez a nagy küzdelem központi témája.

Hogyan segít Jézus szavait jobban megérteni a törvény és a szeretet közötti kapcsolatot? „*Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartátok*” (Jn 14:15).

TÖRVÉNY ÉS KEGYELEM

Amint láttuk, nem áll szemben egymással a törvény és a kegyelem, hanem más-más célt szolgálnak, Isten szeretetével és igazságával összhangban. Az ókori izraelitákat egészen zavarba ejtette volna, ha valóban éles ellentét lenne a törvény és a kegyelem között, hiszen tudták, hogy a törvényadással Isten éppen a hatalmas kegyelmét mutatta be. A környező népek szeszélyesnek és teljesen kiszámíthatatlannak hitték az „isteneiket”, nem tudhatták, mire vágnak, mi szolgálna az örömükre, a Biblia Istene azonban nagyon világosan kijelentette népének, hogy minek örül. Abban leli örömét, ami egész népe javára szolgál – egyénileg és közösségileg.

A törvény azonban nem véd meg bennünket a bűntől és nem is változtathatja meg az ember szívét. Bűnösnek születünk, ezért lelki szívátültetésre van szükségünk.

Olvassuk el Jer 31:31-34 szakaszát! Mit ígért meg itt Isten? Vessük össze ezt a részt Jn 3:1-21 verseiben azzal, amit Krisztus mondott Nikodémusnak az újjászületésről (lásd még Zsid 8:10)!

A Tízparancsolatot maga Isten írta fel a kőtáblákra (2Móz 31:18), de népe szívébe is be kellett írni (Zsolt 37:30-31). Ideális esetben Isten szeretetből fakadó törvénye nem külső dolog volna, hanem jellemünk szerves része. Egyedül Isten írhatja be a törvényt az ember szívébe, és ezt meg is ígérte szövetséges népének (lásd Zsid 8:10).

A törvény megtartásával nem üdvözíthetjük magunkat, mert kegyelemből nyerünk megváltást, hit által, és ez nem tőlünk van, hanem Isten ajándéka (Ef 2:8). Nem azért tartjuk meg a törvényt, hogy ez által üdvözüljünk, hanem azért, mert már megváltást nyertünk! Nem azért tartjuk meg a törvényt, hogy elnyerjük Isten szeretetét, hanem azért, mert Ő szeret bennünket, mi pedig szeretni akarjuk Őt és az embereket is (lásd Jn 14:15).

A törvény ugyanakkor megmutatja a bűnünket (Róm 3:20; 7:7; Jak 1:22-25), rámutat, hogy szükségünk van a Megváltóra (Gal 3:22-24), az élet legjobb útjaira vezet és kinyilatkoztatja Isten jellemét, ami a szeretet.

Miben reménykedhetünk az ítéletre gondolva? A szorgos, hűséges törvénytiszteletünkben? Vagy Krisztus igazságában, amivel befedez? Mit tehet meg Isten törvénye, és mit nem?

A TÖRVÉNY BETÖLTÉSE A SZERETET

Nem lehet eléggé hangsúlyozni a szeretet és a törvény közötti kapcsolatot. A Szentírás szerint a szeretet a törvény betöltése.

Pál azt tanítja, hogy *„aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte”* (Róm 13:8). Miután az apostol többet is felsorolt a Tízparancsolat utolsó hat pontja közül, kijelentette, hogy *„ebben az igében van összefoglalva: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat”* (Róm 13:9, ÚRK). Félreértést kizáróan mondja: *„a törvénynek betöltése a szeretet”* (Róm 13:10). *„Mert az egész törvény ez egy igében teljesedik be: Szeresd felebarátodat, mint magadat”* (Gal 5:14) - magyarázza Pál itt is. Mégis milyen az a szeretet, ami betölti a törvényt?

Olvassuk el Mt 23:23-24 verseit! Melyek „a törvény nehezebb vagy fontosabb dolgai”? Olvassuk még el 5Móz 5:12-15 és Ézs 58:13-14 verseit! Hogyan mutatkozik meg itt a kapcsolat a törvény (konkrétan a szombat parancsolata) és aközött, hogy Isten számára fontos az igazság, és Ő meg akar szabadítani?

Jézus az ítéletet, az irgalmat és a hitet nevezi a „törvény nehezebb dolgainak”. Konkrétan egy parancsolattal, a szombattal kapcsolatban azt látjuk a Szentírásban, hogy szervesen kötődik hozzá a szabadítás és az ítélet.

5Mózes 5. fejezetében a szombat parancsolata ahhoz kapcsolódik, hogy Isten kiszabadította Izraelt a szolgaságból. A szombat tehát nemcsak a teremtés emlékünnepe, hanem a szolgaságból és az elnyomatásból való szabadulása is. Amikor az ember nem a saját kedvtelésére figyel, hanem gyönyörűségnek hívja a szombatot, gyönyörűsége lesz az Úrban (Ézs 58:13-14), akkor a hangsúly a másokért szeretetből, igazsággal végzett tettekre kerül - a jó cselekedetekre, az éhezők táplálására, a hajléktalanok elszállásolására (lásd Ézs 58:3-10).

Mindezeknek a tanításoknak (és még másoknak) a fényében tehát aki szeretettel kívánja betölteni a törvényt, az ne csak az elkövetett bűnökre figyeljen, hanem arra is, amit elmulaszt megtenni. A szeretet a törvény betöltése, amihez nemcsak az tartozik hozzá, hogy az ember tartózkodik bűnök elkövetésétől, hanem a jó cselekedetek aktív végzése is - a szeretet cselekedetei, amelyekkel hűségesen támogatja az igazság és a kegyelem ügyét. Az Istenhez való hűség többet jelent annál, hogy az ember nem szegi meg a törvény betű szerinti értelmét.

LEGFŐKÉPPEN SZERESSÉTEK EGYMÁST!

A szeretet a törvény betöltése, tehát teljesen nem lehet úgy eleget tenni a követelményeinek, ha egyszerűen csak tartózkodunk rossz dolgok elkövetésétől. Az egész Szentírás kifejezi a szeretet törvényét, ami nemcsak azt parancsolja nekünk, hogy ne kövessünk el gonoszságot, hanem olyan tettekre készítet, amelyek Isten szeretetét mutatják be másoknak, nem kizárólag a gyülekezet többi tagjának, hanem a világnak, ahol olyan nagy szükség van az őszinte keresztény tanúságtételre.

Olvassuk el Jak 2:1-9 verseit! Milyen fontos üzenetet találunk itt?

Jakab itt erélyesen felszólal a társadalomban elkövetett igazságtalanságok ellen, külön megemlítve a szegények iránti tisztelet hiányát és azt, hogy a gazdagok elnyomják a kiszolgáltatottakat. Felhívja a figyelmet a felebarát szeretetének törvényére. Kijelenti, hogy aki ezt betartja, jól cselekszik (Jak 2:8). Ellen G. White így fogalmazott: „Az emberek iránt való szeretetünk földi kinyilatkoztatása Isten iránti szeretetünknek. Ezt az emberek iránt való szeretetet azért kellett Istennek belénk plántálni, hogy egy családnak a tagjaivá tegyen bennünket. A dicsőség Királya így lett egygé velünk. Bűncszavai beteljesednek: *»Szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket«* (Jn 15:12), amikor majd úgy szeretjük ezt a világot, ahogy Krisztus szerette, számunkra akkor lesz teljes Krisztus küldetése. Akkor a menny számára alkalmasak vagyunk, mert a menny már a szívünkben van” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 547. o.). *Akkor válunk alkalmassá a mennyre*, ha úgy szeretjük a világot, ahogyan Krisztus szerette. Micsoda kijelentés ez arról, hogy mit jelent Jézus követőjének lenni! Jézus meghagyta követőinek: *„amint én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást”* (Jn 13:34, ÚRK). Majd hozzáfűzte: *„Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást”* (Jn 13:35, ÚRK). A keresztény hitben központi szerepe van a szeretetnek, mert az Isten szeretet (1Jn 4:8, 16). Aki pedig állítja, hogy szereti Istent, annak a többi embert is szeretnie kell (vö. 1Jn 3:11; 4:20-21). Péter apostol így bátorítja a keresztényeket: *„Mindenek előtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez”* (1Pt 4:8; lásd még 1Thessz 3:12; Zsid 10:24).

Gondolkozzunk még azon, hogy mit jelent úgy szeretni a világot, ahogyan Krisztus szerette! Hogyan érthetjük meg jobban ez által a keresztényi tökéletesség fogalmát? Hogyan válunk alkalmassá az örök életre? Beszéljessünk erről a csoportban!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, „Legkisebb atyámfiai” c. fejezet, 542-547. o.

„Azokat, akik másoknak szolgálnak, a Főpásztor fogja szolgálni. Ezek maguk isznak majd az élő vízből és megelégedettek lesznek vele. Nem vágyakoznak majd izgató szórakozások után, vagy valami, az életükben bekövetkező változásra. Érdeklődésük nagy kérdése az lesz, hogy miként mentsek meg a pusztulásnak kiszolgáltatott lelkeket. Egymással való társalgásuk hasznos lesz. A Megváltó iránti szeretetük egységbe vonja össze a szívüket egymással.

Mikor rájövünk, hogy Istennel munkálkodunk együtt, akkor Isten ígéreteit nem közömbösen mondjuk el. Isten ígéretei a szívünkben égnek és ajkunkon lobbannak lángra. Mózesnek, mikor Isten arra hívta el, hogy szolgáljon egy tudatlan, fegyelmezetlen és lázongó népnek, Isten ezt az ígéretét adta: *»Az én orcám menjen-e veletek, hogy megnyugtassalak«* (2Móz 33:14)? Azután azt mondotta neki: *»Én veled leszek«* (2Móz 3:12). Ez az ígélet mindazoknak szól, akik Krisztus helyett munkálkodnak Krisztus lesújtott és szenvedő testvéreiért” (i. m. 547. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Olvassuk el 1Kor 13:4-8 verseit! 1Korinthus 13. fejezete szerint milyeneknek kell lennünk?
- 2) Mt 25:31-46 szakaszában mi választja el a kecskéket és a juhokat? Hogyan érthetjük meg Jézusnak ebből a beszédéből, hogy nem a cselekedetek általi megváltást tanítja?
- 3) Mit jelent az, hogy „amikor majd úgy szeretjük ezt a világot, ahogy Krisztus szerette, számunkra akkor lesz teljes Krisztus küldetése. Akkor a menny számára alkalmasak vagyunk, mert a menny már a szívünkben van” (lásd a csütörtöki tanulmányt)? Mit árul ez el Istenről és a mennyről? Hogyan élhetünk mind inkább a menny polgáraiként már most, vagyis Isten szeretetét bemutatva, világosságot és igazságot hozva az elnyomottaknak?
- 4) Milyen gyakorlati lépéseket tehetünk meg a gyülekezetünkben, amivel a környezetünkben bemutathatjuk, hogy Isten számára fontos a szeretet és az igazság? Mit végzünk jól a környéken? Hol kell javítanunk és jobban összpontosítanunk? A gyakorlatban milyen lépéseket tehetünk meg egyénileg és közösségileg, hogy az Isten szeretetéről és igazságáról eddig tanultak szerint járjunk el?

A JUTALOM

„Mélto a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és dicsőséget és áldást” (Jel 5:12).

„Az események teljes mértékben igazolják Isten bölcsességét, igazságosságát és jogosságát. Világossá válik, hogy Isten a nagy küzdelem során tett minden intézkedésében tekintettel volt népének örök érdekeire és a teremtett világokra... A bűn történelme az egész örök-kevalóságán át tanúskodni fog arról, hogy minden teremtmény boldogsága szorosan összefügg Isten törvényének létezésével. A nagy küzdelem összes tényét látva, az egész világegyetem – hűségesekek és lázadók – egyként hirdetik: *»Igazságosak és igazak a te utaid, óh szentek Királya!«*

Az a nagy áldozat, amelyet az Atya és a Fiú az emberért hozott, világon tárul a világegyetem elé. Útött az óra, amikor Krisztus elfoglalja jogos helyét... A reá váró örömeért – hogy megdicsőítheti a fiak sokaságát – nem törődve a gyalázzal, elviselte a keresztet. Felfoghatatlanul nagy volt a fájdalom és a gyalázat, de még nagyobb az öröm és a dicsőség. A Megváltó rátekint a képmására átalakult megváltottakra, akiknek jelleme Isten jellemének tökéletes tükre, és arca Királyuk arcának mása. Meglátja bennük lelke vajúadásának gyümölcsét, és elégedett...

A bűnnek csak egy emléke marad. Megváltónk örökre viselni fogja keresztalálának nyomait...

A Biblia »házá«-nak nevezi a szentek örökségét (Zsid 11:14-16). Ott a mennyei Pásztor élő vizek forrásaihoz vezetni nyáját. Az élet fája minden hónapban megtermi gyümölcsét, és leveleivel a népeknek szolgál. Ott kiapadhatatlan, kristálytisza vízforrások fakadnak, és a partjukon hajladozó fák árnyékot vetnek az ösvényekre, amelyen az Úr megváltottai járnak. A szélesen elterülő síkságok gyönyörű dombokba torkollnak. Isten hegyeinek fenséges ormai magasra emelkednek. A békés rónákon, az élő vizek mellett Isten népe, a sokáig zarándok és vándor nép otthonra talál” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 572-575. o.).

„Az Úr az ő népének ereje” (Zsolt 28:8)

1.	Sz.	Péld 23:26	Tanács az új évre
2.	Cs.	Zsolt 19:15	Legyen kedves előtted!
3.	P.	Jer 29:11	A békeesség gondolatai
4.	Sz.	Dán 6:26	Az örök Isten tisztelete
■ <i>Naplemente: 16:08</i>			
5.	V.	Fil 3:13-14	Céltudatos haladás
6.	H.	Zsolt 37:7	Csillapodj le!
7.	K.	Jn 4:14	Örök élet vize
8.	Sz.	Jer 15:16	Isten szavait hallgatni
9.	Cs.	Zsolt 94:12-13	Boldog ember
10.	P.	Zsolt 139:5	Óvó keze alatt
11.	Sz.	Jn 14:2	Jézus helyet készít
■ <i>Naplemente: 16:15</i>			
12.	V.	Ézs 65:24	Mielőtt kiáltanak
13.	H.	Ézs 64:8	Bocsáss meg népednek!
14.	K.	Zsid 12:1	Kitartással futni
15.	Sz.	Lk 15:8-9	A megtalálás öröme
16.	Cs.	Zsid 10:17	A feledés ígérete
17.	P.	Róm 8:28	Minden a javunkra
18.	Sz.	Zsolt 32:7	Megmentőm
■ <i>Naplemente: 16:25</i>			
19.	V.	Mt 7:7	Aki kér, kap
20.	H.	Zsolt 107:19	Szabadulásért kiáltani
21.	K.	Ézs 61:10	Öröm az Úrban
22.	Sz.	2Kor 4:16	Nem csüggedünk
23.	Cs.	1Kor 13:12	Még homályosan látunk
24.	P.	Zsolt 42:9	Éjjel-nappal az Úrral
25.	Sz.	Dán 4:34	Nabukodonozor szavai
■ <i>Naplemente: 16:35</i>			
26.	V.	Mt 5:13	A föld sója
27.	H.	Mk 14:38	Vigyázni és imádkozni
28.	K.	Zsolt 28:7	Erőm és pajzsom
29.	Sz.	Mt 18:3-5	A kisgyermek példája
30.	Cs.	Mt 5:14-15	A világ világossága
31.	P.	Fil 4:19	Mindent megad az Úr

„Mert Krisztus jó illata vagyunk Istennek” (2Kor 2:15)

1.	Sz.	Zsolt 50:15	Isten tanácsa
		■ Naplemente: 16:46	
2.	V.	Zsolt 66:1-2	Örömmel énekelni az Úrnak
3.	H.	2Sám 22:2-3	Szabadító Uram
4.	K.	Péld 11:9	Az igazak és a tudomány
5.	Sz.	Zsolt 133:1	Alázattal élni
6.	Cs.	Zsolt 91:4	Isten oltalmaz
7.	P.	Jel 14:5	Isten előtt feddhetetlenek
8.	Sz.	1Krón 4:10	Jábes kérése
		■ Naplemente: 16:56	
9.	V.	Zsolt 51:9	Tisztíts meg!
10.	H.	Ézs 32:18	Békében élő nép
11.	K.	2Tim 3:14-15	Értékek őrzése
12.	Sz.	Ézs 53:4	Értünk szenvedett
13.	Cs.	2Móz 23:20	Angyali védelem
14.	P.	Mk 1:40-41	Ha akarod, Uram
15.	Sz.	1Krón 28:9	Az Úr mindent lát
		■ Naplemente: 17:07	
16.	V.	Mk 12:33	Isten és ember szeretete
17.	H.	5Móz 7:7-8	Szeretettel választott
18.	K.	Mt 18:19-20	Egy akarattal imádkozni
19.	Sz.	Jn 15:16-17	Gyümölcstermés és szeretet
20.	Cs.	Zak 2:8	Isten szeme fénye
21.	P.	Jób 5:9	Csodatévő Isten
22.	Sz.	2Kor 4:17-18	Láthatók és láthatatlanok
		■ Naplemente: 17:18	
23.	V.	Zsolt 50:11-15	Hálával áldozni
24.	H.	Zsolt 33:20	Lelkünk az Urat várja
25.	K.	Józs 1:6	Légy bátor és erős!
26.	Sz.	Zsolt 91:2	Oltalmazó Isten
27.	Cs.	Zsolt 91:1	A Felséges rejtekében
28.	P.	Mt 10:42	Egy pohár víz

„Aldott legyen az Úr!” (Zsolt 68:20)

1.	Sz.	Ézs 65:17	Új teremtés ígérete
		■ <i>Naplemente: 17:29</i>	
2.	V.	Péld 18:24	Hűséges barát
3.	H.	Ézs 58:11	Öntözött kert, vízforrás
4.	K.	Zsolt 19:13	Tévedések, titkos bűnök
5.	Sz.	Fil 4:7	Isten békességében
6.	Cs.	Fil 4:6	Aggódás helyett ima
7.	P.	Zsolt 1:3	Folyó mellé ültetett fa
8.	Sz.	1Pt 5:8-9	Józsanság, erő
		■ <i>Naplemente: 17:39</i>	
9.	V.	Zsolt 61:3-4	Imádság nehéz helyzetben
10.	H.	Jn 1:29	Az Isten Báránya
11.	K.	Jn 1:33	Aki Szentlélekkel kereszstel
12.	Sz.	Mt 21:22	Hittel mondott ima
13.	Cs.	Jer 29:12	A megtérők imája
14.	P.	1Kor 10:13	Emberi kísértés
15.	Sz.	1Kor 6:12	Nem használ minden
		■ <i>Naplemente: 17:49</i>	
16.	V.	Mt 26:41	Készséges lélek, erőtlen test
17.	H.	2Móz 13:21-22	Felhő- és tűzoszlop
18.	K.	Zsolt 23:4	A haláltól sem félek
19.	Sz.	Mt 18:14	Nem akar veszni hagyni
20.	Cs.	Mt 10:31	Az ember értéke
21.	P.	Zsolt 107:1	Magasztaljátok az Urat!
22.	Sz.	Lk 1:45	Boldog, aki hisz
		■ <i>Naplemente: 17:59</i>	
23.	V.	1Jn 1:9	Bűnvallás és bűnbocsánat
24.	H.	Mt 28:20	A tanítványok megbízatása
25.	K.	Lk 15:10	Öröm a mennyben
26.	Sz.	Zsolt 23:1	Az Úr a pásztorom
27.	Cs.	Ézs 11:6	Farkas és bárány együtt
28.	P.	Mt 24:36	Csak az Atya tudja
29.	Sz.	Mt 24:30	Jézus visszajövedele
		■ <i>Naplemente: 18:09</i>	
30.	V.	Neh 8:10	Ne bánkódjatok, legyetek erősek!
31.	H.	ApCsel 13:22	Isten szíve szerint való férfi